APPENDIX
DE QUIBUSDAM ALIIS PER ITALIAM ORDINIS D. BENEDICTI CONGREGATIONUM SCRIPTORIBUS, EPISCOPIS, VIRISQUE SANCTITATE ILLUSTRIBUS

AB EODEM REVERENDISSIMO PATRE

D. MARIANO ARMELLINI
SS. BENEDICTI, ET FELICIANI
DE FULGINEO
ABBATE COLLECTA
ANNO MDCCXXXV.

FULGINEI MDCCXXXVI.

Typis Pompei Campana Impreſſoris Cameralis, & Publici.
SUPERIORUM PERMISSU.

Omnes iſti in generationibus Gentis
ſuæ gloriam adepti ſunt, &
in diebus ſuis habentur
in laudibus.

Eccleſiaſtici 44.

A D M O N I T I O

Abſolutâ jam *Additionum*, & *Correctionum* Bibliothecæ Ben. Caſ. Impreſſione, cum quædam alia Addenda, & error alius corrigendus ſupervenerint, hic omnium primùm id facere opportunum puto.

PAg. 49. lin. 35. Primæ Part. Bibl. In ANSELMO BANDURIO, Adde Jo: Albertus Fabricius *Bibliographia Antiquaria* Hamburgi, & Lipſiæ 1716. 4. Cap. V. (Geograph. Eccl.) pag. 144. docet in Bandurii *Imperio Orient.* tom. 1. recens recuſum fuiſſe *Hieroclem Synecdemum* (ideſt ſocium peregrinationis) ab Holſtenio recenſitum, & ex Codice Farneſiano auctum, & cap. VI. [Nova Roma] pag. 262. Ejus Origines Cpñas [de *Nummis à Conſtantino cuſis*] pag. 458. refert. & tertiò eodem. c. VI. pag. 263. ejus *Imperium Orientale* laudat. 4. cap. VII. pag. 278. *Succeſſionem Cpnorum Antiſtitum* in eodem Imperio Orientali deſcriptam memorat, 5. cap. IX. [*de Templis Chriſtianorum*] pag. 303. in eodem Imp. Orientali de Templis Cpñis. 6 cap. XVI. pag. 538. de *Numiſmatibus Imperatorum Cpñorum* in eodem Imperio Orientali edito Pariſiis 1711. fol. 7. denique Cap. XXII. *De Ludis Circenſibus* pag. 642. Ejus Antiquitates Cpñas de Circo, & Hippodromo: doctiſſimum eum appellans &c.

Pag. 21. Additionum lin. 31. In BENEDICTO BACCHINIO, iterum Adde.

Idem Fabricius in eodem Opere ſæpius Bacchinum, ejuſque Opera memorat, primò quidem Cap. 3. Pag. 65. Antiquit. Rom. Ejus Ephemerides Parmenſes. Secundò eodem, cap. 3. pag. 73. ejus Opus *de Siſtris* cum Jacobi Tollii Addit. ubi tamen per errorem, ut puto Typographi, Petrus pro Benedicto dicitur. Tertiò cap. 4. Antiquit. Chriſtianarum in theſauro Antiquitatum Eccleſiaſt. ab eodem Fabricio delineato pag. 113. *Eccleſiaſt. Hierarchia* libros tres. Quarto cap. V. Geographiæ Eccleſiæ pag. 145. & ſeq. eoſdem Libros Eccleſiaſt. Hæierarchi. Quinto demum Cap. XI. de Inſtr. Muſ. pag. 373. iterum ejus opus de *Siſtris*, eorumque figuris. Trajecti 1696. & in Theſau. Antiquit. Roman. Joan: Georgii Grævii tom. 6. ex Latina Laudati Jacobi Tollii verſione; qui ex Italico tranſtulit. Trajecti 1694., & 1699. ex officina Petri Van der Aa, & Franciſci Halmæ.

Pag. 116. Primæ Partis lin. 9. In CHERUBINO MYRTIO. Adde

Scripſit præterea Myrtius. 1. *Vitam S. Cleridoniæ V.* eamque Chronico Sublacenſi attexuit, ſicut etiam 2. *Relationem Translationis* Reliquiarum ejuſdem S. V. accuratam, & ſatis prolixam. 3. *Vitam B. Fr. Laurentii à Faculo* Appuli Monachi, & Eremitæ Sublacenſis, juxta authenticum pro illius Canonizatione proceſſum, factum juſſu Inn. IV. à Jo: Epiſc. Alatrenſi, & Gregorio Priore S. Bartholomæi de Inſula Alatrenſis Diœceſis, ibi integrum relatum. 3. In *Tabulis* autem *Annalibus* ſui Chronici Sublacenſis, Anni Chriſti Domini, & S. P. Benedict. ejuſque Monachatus adnotantur, una cum rebus geſtis inſignioribus ad rem Monaſticam pertinentibus. Incipiunt ab anno Chriſti 480., cui Nativitas S. P. Bened. aſſignatur, uſque ad an. 1628. quo creatio Urbani VIII. Pont. Max. contigit. Addidit 4. *Supplementum* ejuſdem ſui Chronici, plurima ſuis inſerenda locis indicans; ſubditur, *Eloquens Tractatus de Sacerdotio* S. P. Bened. Authore Rmo D. Franciſco Cardinali Zabarella. In Epilogo autem laudati Chronici ſui talia de ſe ipſo narrat. „Ego vero tanquam abortivus, omniumque Monachorum
„ Sublacenſium noviſſimus, ego, inquam, D Cherubinus Myrtius Trevirenſis, na-
„ tione Germanus, & non infima Civium Auguſtæ Trevirorum familia oriundus, Dei
„ O. M. vocatione inſpiratus, & Sac. hujus Cænobii Divæ Scholaſticæ indignus Pro-
„ feſſus, Monachus Decanus, biſque Tyronum Spiritualium Magiſter conſtitutus, hoc
„ *Sublacenſe Chronicon* in provecta ætate, nempe unde ſexaginta duos annos natus,
„ currenti ſtylo, utcumque potui, conſcripſi. Gratias itaque ago, quas poſſum maximas omnium Creatori Deo, &c. Totum Opus manu D. Petri * Clavarini exaratum, eſt pagg. integrarum 270. In cujus laudem, & Authoris præconium idem Petrus Clavarinus ſcripſit ſubſequens:

* *De eo in Bib. Part. 2. p. 113.*

EPI-

E P I G R A M M A:

Inclyta quis memoret Livii, quis nomina Criſpi
Hic ubi jam Cherubim pervaga fama ſonat?
Illi Romulidum narrant mortalia facta,
Preſſaque Romano barbara regna jugo.
Mira ſed hic Magni Benedicti geſta recenſet,
Merſaque ſub Latio Tartara nigra lacu.
Quid Lectorquaeris, quae ſint diſcrimina? dicam
Scripſere illa homines, ſcripſit at hac Cherubim.

Pag. 49. lin. pen. in Additionibus ad HILARIONEM CORBETTAM, iterum Adde.

Sed de *Taliſmanum*, ſeu *Teleſmatum* ſcriptoribus vide Jo: Albert. Fabricium in *Bibliographia Antiquaria*, Hamburgi, & Lipſiæ 1716. 4. cap. 12. pag. 433., ubi plurimos, eoſque Claſſicos Authores, eorumque hac de re doctrinas uberrime indicat.

Pag. 23. Secundæ Partis Bibliothecæ lin. antep. In JO: BAPTISTA FERRETTO Adde.

Jo: quoque Albertus Frabricius in *Bibliographia Antiquaria* cap. 3. pag. 61. prope finem ejus meminit his verbis „ Jo: Baptiſta Ferrettus Corpus Antiquarium pluribus conſtans * tomis lucem hactenus non vidit „ iterumque cap. 12. pag. 653. ejus de *Teſſeris* tractatum memorat.

* XII, *nempe*, „

Pag. 68. Additionum ſecundæ Partis Bibl. lin. 7. in medio in LEONARDO VAIRO, Adde.

Quem etiam inter alios Authores agentes *de Judæorum operationibus Magicis, & Amuletis* affert idem Jo: Albert. Fabricius in eadem *Bibliographia Antiquaria* Cap XII. pag. 433.

Pag. 133. Sec. Par. Bibl. lin. 25. In PETRO PAULO GINANNI iterum Adde.

Ejus *Memorias hiſtoricas* Familiæ Alidoſiæ referunt, & laudant Ephem. Litt. Albriz. anno 1735. nomen quoque ejus indicantes, & libri illius brevem quidem, ſed accuratam, abſolutamque Synopſim exhibentes, addenteſque bonarum Litterarum ſtudioſos omnes magno deſiderio Ginanni *Hiſtoriam Ravennatem*, quam in præſens concinnat, expectare.

Pag. 137. lin. 7. In PETRO RICORDATO, ſive CALZOLARIO, Adde.

In Indice MSS. præclariſs. Bibliothecæ Chiſianæ Romæ, Cod. 1125. notatur, Pietro Calzolari *Degli Vomini Illuſtri di Firenze*.

Pag. 159. lin. 29. In PROSPERO MARTINENGO, Adde.

In eodem Indice Chiſiano MSS. Cod. 2121. recenſentur Proſperi Martinenghi *Carmina*.

Pag. 197. lin. 41. In THEOPHILO PATAVINO. Adde.

Ibidem Cod. 357. extant Theophili Patavini Monachi, *octo, vel decem Opuſcula* ab iis, qui in noſtra Biblioth. referuntur, omnino diverſa, quæ tamen quibus de rebus agant, quid ue contineant, nec tempus, nec facultas inſpiciendi tunc quidem obtineri potuit, quamvis iteratis vicibus eò perrectum ſit, adeò enim caute cuſtoditur, ut non ita facile unicuique in eam MSS. Biblioth. aditus, multoque minus Codicum inveſtigatio, imò & perluſtratio permittatur.

Pag. 18. Lit. V. lin. 27. Ibidem refertur VINCENTII BORGHINI *Sylva*

IN CATALOGO EPISCOPORUM.

Pag. 51. lin. 26. & ſeq. dicitur PLACIDUS de BAUCIO obiiſſe Averſæ an. 17.:. dum ibidem iterum eſſet Abbas, ſed revera obiit Cavæ Abbas ejuſdem Cavenſis Cœnobii an. 1716. cum jam quintum illius regiminis annum ageret.

In ADDITIONIBUS, & CORRECTIONIBUS.

Pag. ultima lin. 36. ubi dicitur, Fr. JACOBUS ALBERICI, Adde.

Ordinis Eremit: S. Auguſtini; & Linea ſequenti ubi dicitur, In Bologna per gli Eredi di Gio: Roſſi, adde, an. 1605.

APPROBATIONES, & FACULTATES.

PRO REVERENDISS. P. D MARIANO AB URBE.

Opus, cui titulus eſt -- *Appendices* de quibuſdam aliarum per Italiam Ordinis D. P. Benedicti Congregationum tum Scriptoribus, tum Epiſcopis, tum denique Viris Sanctitatis opinione Illuſtribus -- à Revmo P. D. Mariano ab Urbe noſtræ Congreg. SS. Benedi-

nedicti, & Feliciani de Fulgineo Abbate elucubratum, examinent Adm. R. P. D. Gregorius ab Urbe noſtræ Congreg. S. Petri de Peruſio Prior, & P. D. Franciſcus à Brixia Decanus, & quid de eo ſenſerint, ad Nos ſedulò ſcribendum curent.

Datum Neapoli in Monaſt. SS. Severini, & Soſii die 14. Junii 1735.

D. Ildephonſus à Neapoli Abbas, & Præſes.

Loco ✠ Sigilli. D. Julius Andreas à Nola Prior, & Pro Cancell.

Juſsu R̃mi P. D. Ildephonſi à Neapolis Abbatis S. Severini, & Congregationis Caſinenſis Præſidis, ingenti animi voluptate perlegi Opus, cui titulus: *Appendices* de quibuſdam aliarum etiam per Italiam Ordinis SS̃mi P. Benedicti Congregationum, tum Scriptoribus, tum Epiſcopis, tum denique Viris Sanctitatis opinione Illuſtribus, à R̃mo P. D. Mariano Armellini SS. Benedicti, & Feliciani Abbate, jam de noſtra Congreg. optimè merito, ſumma diligentia, ac labore exaratum, cumque in eo pereruditus Author innumera præclara geſta, ac Sanctioris Vitæ exempla plurimum legentibus profutura recenſeat, nihilque Orthodoxæ fidei, boniſque moribus diſſonum admiſceat, ideò prælo digniſſimum exiſtimo.

Datum Peruſii in Monaſterio S. Petri die 19. Julii 1735.

D. Gregorius a Urbe præfati Monaſterii S. Petri Clauſtralis Prior.

Mandante R. P. D. Ildephonſo Del Verme à Neapoli S. Severini ejuſdem Urbis Abbate, & noſtræ Congreg. Caſinenſis Præſide, diligenter perluſtravi *Appendices* quorundam Virorum Illuſtrium aliarum per Italiam Ord. D. P. Bened. Congreg. a R. P. D. Mariano Armellini Fulginei Abbate collectas, & elaboratas, nec in ipſis quidquam vel fidei Catholicæ, vel bonis moribus, vel denique Principum juribus adverſum deprehendi, ſed potius Cl. Authoris eruditionem, qua aureo calamo tot inſignes Monaſticos Viros ad perennem præclari nominis lucem perduxit, magnopere ſuſpexi. Quamobrem, ut hæc etiam laudati ejuſdem Præſulis lucubratio publicis typis committatur, operæ pretium cenſeo, cum ex eo haud modica tum Reipublicæ Litterariæ, tum piis, Religioſiſque hominibus utilitas ſit acceſſura. Datum Aſſiſii X. Kal Auguſti 1735.

D. Franciſcus Giſmundi a Brixia S. Theologiæ olim Lector, Abbatialis, & Parochialis Eccleſiæ S. Petri Aſſiſienſis Vicarius.

PRO REVERENDISS. P. D. MARIANO AB URBE.

Cum Opus, cui Titulus eſt - *Appendices* quorumdam virorum Illuſtrium aliarum per Italiam Ord S. P. Bened. Congreg. à R. P. D. Mariano Armellini SS. Benedicti, & Feliciani de Fulgineo Abbate compoſitum, duo ex noſtris Theologis, quibus id muneris ante hac demandavimus, accurate perlegerint, atque in eo nihil, quod Fidei Catholicæ, aut bonis moribus, ſive demum Principum juribus adverſetur, ſe reperiſſe affirmarint, idcircò, ut typis edi poſſit, quantum ad Nos attinet, Litteris hiſce facultatem concedimus. Dat. Neap. in Monaſt. noſtro SS. Severini, & Soſii die 12. Aug. 1735.

D. Ildephonſus à Neapoli Abbas, & Præſes.

Locus ✠ Sigilli. D. Julius Andreas à Nola Prior, & Pro Cancellarius.

De mandato Ill̃mi, ac R̃mi D.D. Franciſci Mariæ Alberici Epiſc. Fulginatis, ingenti cordis mei gaudio perlegi Opus, cujus titulus eſt - *Appendix* de quibuſdam aliis per Italiam Ord. D. Bened. Congreg. Scriptoribus, Epiſc. Viriſque Sanctitate Illuſt. à R.P.D. Mariano Armellini SS. Bened. & Feliciani Fulginei Abbate collecta, & cum in eo nihil invenerim contra Fidem Catholicam, & bonos mores, imo omni eruditione refertum, ideò typis digniſſimum cenſeo. Fulginei hac die 9. Septembr. 1735.

Ego Canon. Joſeph Torelli Librorum Cenſor Deputatus.

Attenta ſupradicta relatione, Imprimatur; Franciſcus Maria Epiſcopus Fulginas.

Cum Opus, cui titulus eſt *Appendix de quibuſdam aliis per Italiam Ord. S. Ben. Congreg. Scriptoribus, Epiſc. Viriſque Sanctitate Illuſt. à R. P. D. Mariano Armellino SS. Ben.* & Feliciani Fulginei Abbate collecta, ſumma animi voluptate, & aviditate perlegerim, nihilque in eo, quod Fidei Catholicæ, ſeu bonis moribus, ſive Principum juribus adverſetur deprehenderim, imò non modicam tam Chriſtianæ, quam Litterariæ Reipublicæ, nec non piis, religioſiſque hominibus eruditionem, & utilitatem ex eo proventuram agnoverim, idcirco, ut Typis, & æternæ memoriæ tradatur, meritiſſimum puto, ſi ita R. P. Inquiſitori videbitur. Spoleti hac die 17. Sept. 1735.

D. Joſeph Conſtantini Barnabita SS. Inquiſitionis Librorum Cenſor.

Die 19. Settemb. 1735. attenta atteſtatione, ut ſupra. *Imprimatur*; Fr. Petrus Paulus Palma Vic. Gen. S. Officii Spoleti.

Epi-

Epiſtola R̃mi, ac eruditiſſimi P.D. Dominici Tatis Abbatis Ollivetani ad Authorem.

Rimando alla Paternità V. R̃ma il primo quinterno della ſua dotta, & erudita Appendice alla Biblioteca ſua Benedittino-Caſinenſe, e confeſſo ingenuamente di aver provato un piacere grandiſſimo nel ripaſſarlo, come ho fatto più volte, avendovi ammirato l'ordine aſſai proprio, e uno ſtile chiaro, e pulito, in cui diſtende le coſe dell'Antichità rimaſte, o del tutto ſepolte, o quaſi ſcordate. Queſto è quanto poſſo ſignificare a V.P.R. in atteſtato della mia ubidienza, ed attendendo il piacere di poter proſeguire a guſtare delle ſue erudite fatiche, con l'onore di molti ſuoi comandi, con tutto l'oſſequio mi raffermo. D.V.P.R. Saſſovivo li 18. del 1735.

Devotiſs. Oblig. Ser. V. D. Domenico Tatis.

E J U S D E M.

Sicome ho provata tutta la ſodisfazione in leggere nei paſſati giorni le dotte Appendici della P. V. R. aggionte all'eruditiſſima ſua Bibl. Caſinenſe, così glie ne profeſſo le più diſtinte obligazioni, e ſe bene io mi ritrovo affatto privo di quelle doti, che a ben giudicare di queſte, o di altre coſe ſi eſiggono, pure gli dico ingenuamente, che sì fatta Opera con tutta ragione guadagneraſſi la ſtima, e l'approvazione de Letterati, a quali è ben noto con qual grave fatica ricercaſi tal' ora una notizia per lo teſſimento di qualche Iſtoria, ed Ella ſenza perdonar punto all'età ſua avanzata, nella quale però quanto infievoliſcono le membra, altretanto avvaloraſi, ed invigoriſce la mente, ne apreſta loro di molte tutte in un volume in compendioſo, e chiaro ſtile adunate. E benche ſolo di alcuni, e non di tutti gli ſcrittori, ed illuſtri Perſonaggi delle Monaſtiche Italiane Congregazioni diſcorra, porge al publico non di meno tante, e ſi belle notizie, che in più, e più libri anche ſparſe, difficilmente ſi trovano, ſpecialmente de moderni, e viventi, anzi li nomi di alcuni Monaci Italiani, e forſe intiere Congregazioni non ſarebbero mai gionti all' orecchio degli Oltramontani, alcuni de quali ſono così facili a criticare, e detrarre forſe anche alli pregi Monaſtici ſenza queſta ſua degna raccolta, che loro toglie ogni occaſione, e perciò l'ho ſempre perſuaſa a non abbandonare ſimile impreſa, che darà ſtimolo ad altri, giacche *non omnia poſſumus omnes*, di compire ed ampiamente diſtendere ciò, che ha V. P. R. così felicemente epilogato. Queſto è quanto devo con tutta candidezza rappreſentarle, mentre col vivo deſiderio di ſempre ubidirla mi dichiaro di eſſere. D. V. P. R. Saſſovivo li 9. Marzo 1735.

Devotiſs., & Obligatiſs. Ser. V. D. Domenico Tatis.

Rev. Adm. Patris D. Joſephi Conſtantini Clerici Regularis Barnabitæ.

Con infinito mio piacere ho letta l'eruditiſſima Appendice di V. P. R̃ma, quale certamente non puole non riuſcire che di ſomma utilità, & erudizione a chi legge, e per mia parte poſſo ingenuamente proteſtarle, che hebbi diſpiacere di eſſerne giunto al fine, quando mi ſarebbe ſtata aſſai cara la diuturnità della medeſima, in riguardo di cui più volte ne ho ripaſſato buona parte. Così terminata da me doverà per Sabbato proſſimo eſſer portata in mano del R. P. Inquiſitore con l'atteſtato ben dovuto al merito di V. P. R., cui ratificando la mia ſervitù mi proteſto con ſommo oſſequio. D.V.P.R.

Spoleti, Madonna di Loreto 15. Settemb. 1735.

Doctiſs., & Clariſs. Viri Juſtiniani Pagliarini Fulginatis.

La gentilezza di V. P. R. corteſemente impegnata ad accreſcere coi ſuoi favori le mie obligazioni, nuovamente ſi è degnata farmi godere le ſue dottiſſime Appendici alla Bibliotheca Caſinenſe, che le rimetto anneſſe col rendimento di copioſiſſime grazie. Le ho lette avidamente, e con ſommo piacere, ed ho ammirato ſempre più l'indefeſſo ſtudio, e la vaſta erudizione di V. P. R., che non ha potuto contenerſi dentro i limiti della ſola ſua Congregazione, ma ha voluto diffonderſi ad illuſtrare anche le altre con la ſua penna Maeſtra, e renderſi benemerito di tutto l' Ordine Monaſtico dell' Italia, anzi del Mondo erudito, che ſommamente gradiſce, e ſtima Opere conſimili, che tolgono dall' oblivione le memorie degli Uomini Illuſtri, e arricchiſcono di tante rare, e ſcelte notizie la Republica letteraria, come fa con tanta ſua fatica, e lode V. P. R̃ma. Me ne rallegro per tanto ſeco con i più vivi, e ſinceri ſentimenti del cuore, e prego Iddio a degnarſi conſervare la ſua degniſſima perſona con lunga vita, e perfetta ſalute a vantaggio univerſale, con che pregandola dell' onore dei ſuoi ſtimatiſſimi comandi, mi confermo con divotiſſima riverenza. D. V. P. R. Di Caſa 22. Settemb. 1735.

Giuſtiniano Pagliarini.

LE-

LECTORI BENEVOLO,

ET REI MONASTICÆ STUDIOSO SALUTEM.

1 STatueram quidẽ olim aliarum quoque per Italiam Ord.noſtri Congr. tam Scriptorum, & Epiſc. quam etiam Virorum Sanctitate Illuſt. Biblioth. & Catalogos texere, jamque Adoleſcens adhuc, nonnullos cujuſque claſſis memoriâ dignos homines hinc inde collegeram, eos ſuis quoſque locis diſtributurus; ſed ingraveſcentibus tum morbis, tum laboribus, novam hanc Spartam adornandi curam, & cogitationem dimittere coactus fui. Verum cum nuperrime hiſce de rebus Adverſaria quondam a me confecta, fortuitò, & inſperatò in manus meas recidiſſent [putabam enim deperdita] piaculo duxi ea peſſum ire, aboleri, ac oblivioni tradi permittere.

2 Ut ergo ſunt, quamvis imperfecta, manca, & in pleriſque non ſolum quæ ad Chronologiam, ſed etiam ad geſtorum, dignitatum, obitus, Operumque notitias, Virorumque inſignium numerum pertinent, deficientia, Typis dare decrevi, veluti Appendicem, imò Indicem quemdam, ab accurato aliquo ſingularum Congreg.Scriptore affatim ſupplendum, & in optimam, copioſamque Bibliothecæ formam, ac ordinem redigendum; neque enim vires, aut tempus id præſtandi, mihi amplius ſuppetunt, jam namque in diebus meis proceſſi, ſeptuaginta tres annos natus, affectâque valetudine. Nec tamen vereor, ne me aliarum Congreg. Monachi quilibet aliquandò incuſent, tamquam in eorum meſſem manum mittere auſum, ſed potius laborem hunc meum qualemcuqmq; æqui, bonique eos conſulturos arbitror, veluti qui præclaris ſodalium ſuorum Operibus vel jam editis ſupplementum, vel edendis modicam licet, tenuemque materiem in amoris argumentum conferre voluerim.

3 Nec deſunt illuſtria exempla:Celebr. namque Joannes Trithemius Abbas Benedictinus Spanehimenſis non contentus librum edere de Viris Illuſt. Ord. S.Benedicti,alium etiam librum ſcripſit de laudibus Ord.Fr.Carmelitarum.Cl. deinde Bernardus Pez natione Germanus, Monachus quidem Benedictinus Ordinis Nigrorum, & Bibliothecarius Mellicenſis Cenobii in Auſtria prope Viennam, * ſed nullius peculiaris Congregationis Aſceta, ſapientiſſimæ nihilominus, ac florentiſſimæ, tum ſcientiâ, tum Sanctitate, Congregarionis S. Mauri in Gallia Bibliothecam compoſuit, evulgavitque, *Maurianam* nuncupatam,inſignium ex eadem Congregatione Scriptorum Operà, ac geſta deſcribens; Doctiſſimus quoque Carolus Joſeph Morotius Ciſter. Reform. cum *Ciſtertii Refloreſcentis* Hiſtoriam concinnaſſet, in qua Virorum Sanctitate, dignitate, ac litteris Illuſt. ex reform. S. Bernardi Cong. Catalogum per quam elegantem contexit, Theatra quoque Chronologica Carthuſienſis Ordinis, tum Clericorum Regularium Matris Dei, S. demum Hieronymi per Hiſpaniam cunctis aperuit. Prætorea qui Univerſales Bibliothecas Regnorum, Provinciarum, Urbium &c. condiderunt, nonne omnes omnium Ordinum Scriptores coacervarunt; quidni ergo ego Monachus aliarum etiam Monaſticarum Congreg. Scriptorum compendiarias Bibliothecas, aliorumque illuſt. Virorum Syllabum in unum colligere, meoque ſtylo diſponere extra cujuſque invidiam potuerim? quemadmodum Arnoldus Wion, * & Petrus Ricordatus * rem haud abſimilem præſtiterunt.

* *Vulgo Molk.*

* *In libris Ligni Vitæ.*

* *In Hiſt. Monaſtica.*

4 Quod

4 Quòd autem alicujus Congreg. plures, alicujus vero pauciores cujuſque Claſſis Illuſtres Viros huc adduxerimus, non inde oriri credendum eſt, quòd aliæ pluribus, aliæ paucioribus egregiis Viris floruerint, cum plurimis æque omnes abundent, ſed quia vel mihi, ob ſupra enunciatas cauſas, plures invenire non licuit, vel quia nonnulli earundem Congreg. Præſules hac de re ſępius à me conſulti, imo & rogati, copioſiores notitias mittendi curam, & laborem inire minime potuerunt.

5 Nihilominus meus hic, tenuis licet conatus, proderit ſaltem, ni fallor, ut Lector de quibuſdam aliarum Congreg. Bibliothecariis Scriptoribus admonitus, eos facilius, & promptius invenire, ac legere valeat, in eiſque omnium earundem Congreg. Script. Opera, ac præſtantiam plenius cognoſcere. Fiet etiam, ut hæc tot Script. Virorumque dignitate, ac ſanctimonia Illuſtrium, plurium ſæculorum decurſu, ad hæc uſque tempora, etiam apud Italos continuata ſeries, obmuteſcere cogat imprudentium hominum, præſertim Heterodoxorum ignorantiam, qui mendaciter, & per ſummam iniuriam blaterabant, Monachos recentiorum pręcipuè temporum, *malas Beſtias eſſe*, *ventres pigros*, *& inutilia terræ pondera*, quia nimirum eorum Catholica doctrina, vitæ, morumque integritas, ac honorum ſplendor, malevolis, & falſorum dogmatum ſectatoribus invidiæ, ac odii fuit ſemper irritamentum. Cęterum quamvis prò ſingulis Congregationibus parva, prò omnibus tamen ſimul junctis non adeò modica, nec contemnenda hæc ſupellex videri poterit.

6 Denique propriæ tantum eruditionis, & genialis mentis oblectationis gratiâ aliquot dierum ſtudium inter noſtrates Monachos variis ſcientiis imbutos placuit impendere; meęque litterariæ eos inter conſuetudinis poſteris quoque monumentum relinquere, alicui fortaſſis, ſin minus omnibus, vel uſui, vel exemplo futurum. At verò ea omnia que de Viris Sanctitate Illuſtribus à me in hiſce Appendicibus narrantur, humana tantum fide ptorſus dicta eſſe profiteor, iis tamen exceptis, quæ de Sanctorum, vel Beatorum albo à Catholica Eccleſia adſcriptis, eademque approbante proferuntur. Hoc inſuper addens, me de plurium rerum, quæ in his Appendicibus deſcribuntur hiſtorica veritate, præſertim de Summis Pontificibus, Epiſc. Cardinalibus, variiſque cujuſque Congregationis Viris Illuſtribus, integram fidem apud Authores, qui ea narrant, deponere, nec enim omnium, quæ hic dicuntur vadem, aut ſequeſtrem me exhibeo, nec contentionis funem cum quoquam ſuper his me ducturum polliceor. Scio enim quædam, aut etiam plura recentioribus Criticis, qui nodum in ſcirpo quærunt, minime probanda.

AP-

APPENDIX
ALIQUOT SCRIPTORUM
Congregationis Monachorum Camaldulenſium à S. Romualdo Ravennate
ANNO 1010. INSTITUTÆ.

AMBROSIUS Camaldulenſis, Florentinus Patria, ſed oriundus de Porticu Flaminiæ Oppido, Vir undecumque egregius, doctiſſimus, ac religioſiſſimus, Gener. Abbas Congreg. reformatæ Camaldulenſium, linguæ Grçcæ peritiſſimus, cujus ſubſidio juſſu Eugenii IV. Pont. Max. in Concilio Ferrar., & Florentino, Eccleſiæ Græcæ, cum Latina unionem feliciter promovit, ſcripſit

1. *Chronicon Montis Caſini* in gratiam Ludovici Barbo, quo cum arctam amicitiam ſemper coluit, à ſe emendatum, unâ cum *Dialogo* Deſiderii (qui Victor III. Pont. Max. fuit) & prolixâ Hiſtoriâ Monaſterii Caſinen. quæ omnia extant Venetiis in Cçnobio S.Michaelis de Muriano, teſte Auguſtino Fortunio in Hiſt. Camald. pag. 350.
2. *Rerum à ſe in ſuprema Ordinis ſui Præfecturâ geſtarum* lib. 2.
3. *Epiſtolarum Latinà lingua* lib. XVI. qui MSS. in Bibliotheca S. Marci Florentiæ Ord. FF.Prædicatorum aſſervantur: ſuntque elegantiſſimæ. Ejus etiam omnes Epiſt. collegerat Petrus Cannetus [de quo infra] quas notis illuſtratas typis tradere propediem diſpoſuerat, ni mors ejus editioni obſtitiſſet. Obiit Ambroſius Conſtantiæ anno 1490. Laudatur á Jo: Franciſco Poggio, Paulo Jovio,Raphaele Volaterrano, Jac. Philippo Bergomen. aliiſque; & nuperrime ab Ignatio Hyacintho Amat de Graveſon Hiſt.Eccleſ. tom.6. pag.386. & ſeq.

AMBROSIUS alter Camald.Eremita tranſtulit è Græco in Italicum Sermonem.
I Sermoni di S. Efrem Siro, impreſſ. Venetiis ad ſignum Putei an. 1545. in 8. Juſtus Fontanini *de Italica Eloquen.* lib. 2. pag. 180. claſſ. XIV. §. 3.

ANDREAS MUGNOTIUS ſcripſit
De Eremo Camaldulenſi. Romæ an. 1610. in 4. Philip. Labbe. Bibl. Biblioth.

ANGELUS CALOGIERA' Patavii natus ann. 1699. & anno 1716. Monachus factus in Cçnobio S. Michaelis de Muriano Venetiarum, & ibidem Bibliothecarii primùm, deinde Prioris munere perfunctus anno 1729. Philoſophiam

poſtea, mox ſacram Theologiam, ac jus Pontificium docuit, & hactenus docere pergit. Vir ſane non ſolum in Scholaſticis ſcientiis eruditiſſimus, ſed quolibet etiam Doctrinarum genere, per quam excultus, & quod præcipuam laudem meretur, Litteratos omnes, remque publicam Litterariam pro viribus juvandi, ac promovendi ſtudioſiſſimus, quamobrem omnia fere ejus Opera in hunc ſcopum collineant, edidit namque.

1. *Iſtoria Letteraria di Europa*; tom. 1. In Venez. appreſſo Antonio Bortoli 1726. in 12. Tom. II. ibidem an. 1727. apud eundem pariter in 12.

2. *Giornale de Letterati di Europa* tom. 1. e 2. In Venezia 1726. preſſo Criſtofaro Zane.

3. *Raccolta di Opuſcoli* Scientifici, e Filologici, in qua collegit lucubrationes non adeò prolixas Illũm Italorum, variis tomis in 12. quorum primus prodiit Venetiis apud Chriſtophorum Zane anno 1728. II. ibidem apud eumdem 1729. III. Ibidem apud eumdem eodem anno. IV. ibidem apud eumdem ann. 1730. V. ibidem apud eumdem 1731. VI. ibidem apud eumdem 1732. VII. ibidem apud eumdem eodem anno. tom. VIII. & IX. ibidem apud eumdem anno 1733. X. ibidem apud eumdem an. 1734. tom. XI. ibidem apud eumdem 1735.

4. *Biblioteca Volante* di Gio. Cinelli Calvoli, continuata dal Dottor Dionigi Andrea Sancaſſani, edizione ſeconda in miglior forma ridotta, e di varie Aggiunte, ed'Oſſervazioni arrichita, tom. 1. In Venet. 1734. per Gio: Battiſta Albrizii in 4. Tomus autem II. ſub prælo ſudat.

5. *Dieci Meditazioni* ſopra alcune delle principali azioni di S. Benedetto Patriarca de Monaci di Occidente, diſpoſte per i giorni della Settimana, e per quello della Solennità del Santo. In Ven. 1734. preſſo Gio: Malachini in 12.

Ipſe etiam Novitates Litterarias Albritianas ſuo calamo digeſſit precipue annorum 1731. 1733. magna ex parte. Multa alia habet præmanibus, inter quę Vitas Virorum Sanctitate, ac Virtute Illũm ex Ord. D. Benedicti ab anno 1400. ad hæc uſque tempora.

AUGUSTINUS FORTUNIUS Florentinus edidit.

Hiſtoriam, ſeù Annales Camaldulenſes impreſſ. Florentiæ apud Sermartellium an. 1576.

BENEDICTUS RUSSI Camaldulenſis Eremita tranſtulit ex Latino in Italicum Sermonem.

Le Opere di Gio: Caſſiano della Conſtituzione, e dell' Origine de Monaci. Venetiis apud Michaelem Tramezzinum an. 1563. in 4. de quo Juſt. Fontanini de Italicâ Eloq. l. 2. pag. 143. claſſ. XIV. §. 4.

BERNARDINUS GADOLUS Vir eruditione ſingulari, qui ne tantum ſuis, ſed omnibus etiam aliis Religioſis prodeſſet, ſcripſit

1. *In omnes Sac. Scripturæ Libros*, Commentaria. 2. *De Fugiendo Sęculo*, & Religione complectenda. 3. *Contra Superbiam*, & Ambitionem. 4. *Sermonum variorum* ad Religioſos lib. 1. 5. *Epiſtolarum variarum* l. 1. exquibus facile dignoſcitur Bernardini probitas, ſunt enim ii libri Spiritu S. P. Benedicti undique referti. 6. *Opera S. Hieronymi* in ordinem ab ipſo redacta. De eo Fabian. Juſtin. Genuen. Congr. Orat. in Elench. Auth. qui in Sac. Bibl. ſcrip.

GUIDO GRANDI Patria Cremonen. Abbas S. Michaelis in Burgo Piſarum, publicus in Piſana Academia Matheſeos. Profeſſor, Vir doctiſſimus, & erudiſſimus, ſcripſit

Diſſer-

1. *Diſſertationes Camaldulenſes* impreſſ.an.1707. quas doctiſſimas vocat, ipſumque Authorem laudat Ignatius Hyacinthus Amat de Graveſon, Hiſt. Eccleſiaſticæ tomo 9. in Tabul. Chronolog. pag. 472.

2. *Reſponſionem Apologeticam* ad R.P.M. Fidelem Soldanium Monachum Vallumbroſanum, qui 25. annis ab editis Diſſertationibus Camald. (in quibus Grandius, quædam de reſtituendâ in priſtinum ad veterum Scriptorum calculum à quibuſdam recentioribus diſcrepante Chronologiâ Valumbroſanâ in medium profert) contra eas calamum ſtrinxerat, quam reſponſionem tamen Grandius, ſuppreſſo proprio, ſub nomine R. P. D. Vitalis Martii Faventini Monachi Camaldulenſis evulgavit; quamobrem inter utrumque, ultrò, citroque plures diſceptationes emerſerunt, ad hanc uſque diem forſitan haudquaquam finem habituræ, niſi Vallumbroſanæ Cong. ſupremi Præſules hiſce de rebus Soldanio perpetuum ſilentium ſatis prudenter indixiſſent: Hęc autem reſponſio, quæ ſcripta eſt Italicè, fuit impreſſa Faventię apud Archium Impreſſorem Cameralem &c. in 4. anno 1732.

3. *Epiſtolam de Pandectis Piſanis* ad Cl. Virum Joſephum Averanum, quam in altera editione Notis variis [& quidem ſapientiſſimis], & Appendice veterum monumentorum locupletavit, cum Indicibus neceſſariis, Florentiæ 1727. Typis Regiæ Celſitudinis apud Tartinium, & Franchium in 4. eſt pagg. 297.

4. *Vindicias* prò ſua Epiſtolâ de Pandectis, Florentiæ ſecundò editâ cum Notis adverſus Bernardum Januarium J. U. D. Stienſem in eadem Academia Cęſarei Juris Interpretem. Piſis 1728. Typis Jo. Dominici Carrotti. Promittit etiam Bibliothecam Camaldulenſem olim à Cl. Petro Cannetto compoſitam, quæ penes ipſum eſt, augere, complere, & in publicam lucem emittere, ſicut etiam Epiſtolas omnes celeberrimi Ambroſii Camaldulen. ab eodem Petro Cannetto antea collectas.Utinam cito! Eum laudat Graveſonius Hiſt. Eccl. etiam tom. 4. pag. 337. & tom. 9. in tabulis Chronol. pag. 412.

JUSTINIANUS BERGOMAS Congreg. Camaldulenſ. Reform. Montis Coronæ Monachus [olim Caſinenſis] & fere ſemper aut Prior, aut Major, Vir Doctiſs. & ingenio ſummo, multa viguit ſanctitate,ſuoque Ordini noviter reformato, & toti Chriſtiano Orbi doctrina, & optimis exemplis, valdè profuit: Philoſophicis, atque Theologicis ſtudiis clariſſimus, ac orationi & contemplationi deditiſſimus,ſolitudinis amantiſſimus,cibi, ſomnique parciſſimus, dies, noctesque ſine ullo alimento pertranſire ſolitus erat. Obiit placidiſſimè an. 1563. Scripſit *Plura prò Eccleſiâ Dei* à Nobis in noſtra Bibliotheca recenſita part. 2. pagg. 63., quæ magnam attuliſſent utilitatem contra Hæreticos, niſi deplorando incendio conflagraſſent. Lucas Ruhenſis in Hiſt. Romuald. Auguſtinus Fortunius in Hiſt. Camald. Petrus Delphinus Epiſtol. lib. 12. Gabriel Bucel. in Menol. & in Ben. Rediv.

LUCAS HISPANUS, ſive Ruhenſis, quia fuit Eremita Anachoreſis Ruhenſis in agro Patavino, ſcripſit

Hiſtoriam Romualdinam.

PAULUS JUSTINIANUS, in ſæculo Thomas, Patritius Venetus, Filius N. Juſtiniani, & Paulæ de Malipetris, ſummum Vitæ rigorem adhuc adoleſcens delicatus amplexus eſt Camalduli, ubi rara emicuit Sanctitate, & denique novam inſtituit Camald. Congr.Montis Coronę ann. 1513. quem plurimi eo egregio in facinore ſequuti ſunt. Hic facundia, verbo, & calamo plurimum enituit, multoſque à peccatis retrahens, illos ad religionem allexit, & alios

ad pęnitentiam perduxit. Prophetico claruit ſpiritu, multaque priuſquam evęnirent, enunciavit, inter quæ Urbis direptionem à Borbonio an. 1527. faciendam. Omnibus ob egregias animi, corporiſque dotes in paucis charus, amore in Deum, charitate in proximum flagrans, hoſtem ſuum infenſiſſimum, è ſublimi lapſum, crure fracto amariſſimè deploravit: ad ſuperos abiit an. 1528. in itinere, quo Romam ad ſummum Pontificem pergebat, ſepultus apud Montem Soractem prope Romam in loco ſibi paulò ante à noſtro S. Pauli de Urbe Præſule donato. Ejus Opera optimum ingenium oſtendunt, ſuntque numero pluſquã centum, partim abſoluta, partim imperfecta, inter prima numerantur. 1. *Conſtitutiones Eremiticæ*. 2. *De vera hominis felicitate*. 3. *De Officio Pontificis ad Leonem X.* 4. *Tractatus de Obedientiâ*. 5. *De decem gradibus Amoris Dei*. 6. *De Pęnitentiâ*. 7. *De Eucharistia*. 8. *De Contemplatione*. Ex Luca Hiſpano Hiſt. Romuald., & Gabriele Bucel. in Menol: & in Ben. Rediv.

PAULUS ORLANDINUS Monaſterii Florentini SS. Angelorum Aſceta, ſplendor fuit, & decus ſuæ Congregat. Theologus Summus, Vir religioſiſſimus, memoriâ feliciſſimâ præditus, nam biſcentum carmina audiens, illicò ea retrogrado ordine repetebat: Erat igitur doctrina, & Sanctitate admirabilis. Floruit anno 1512. migravit in Cęlum an: 1519. die 12 Nov: Inter eius Opera hæc ſunt impreſſa.

1. *De Theologia ſeparata*. 2. *Dialogorum de Theologia lib.* 3. 3. *De Theologia mixtâ*. 4. *Diſputationum ſuper* Epiſtola S. Hieronymi ad Paulinum Lectiones 24. 5. *Sermones* 32. & alia. De eo Gabr. Bucel. in Ben. Rediv.

PETRUS CANNETTUS Abbas Claſſenſis in Urbe Ravenna, & Congregationis Camald. Pręſes Generalis an. 1729. Vir ipſe quoque egregius, doctus, & lectiſſimæ eruditionis, qui in eodem Claſſenſi Cęnobio inſignem, & ditiſſimam Bibl. inſtauravit, ſeu potius excitavit, varia compoſuit, inter quæ ſunt.

1. *Miſcellanea Poetica*, Academicorum Concordium Ravennatum; Bononiæ apud Hæredes Benaccii 1687. in 12.
2. *Miſcellanea Epigrammatum*, aliarumque Venuſtatum eorumdem Academicorum. Bononiæ apud eoſdem an. 1688. in 12.
3. *In laudem* Emin. Cardinalium Jacobi Cantelmi, & Jo: Franciſci Albani Panegyris. Arimini in Typographia Epiſcopali an. 1692. 4. Italicè.
4. *La perfezione del Beneficio &c.* Orazione &c. In Perugia per il Conſtantini an. 1696. in Fol.
5. *Delle Lodi di S. Franceſco di Paola* diſcorſo detto in Perugia nel riaprirſi l' Accademia degl' Inſenſati. In Perugia per il Coſtantini an. 1716. in 4.
6. *Diſſertazione Apologetica* intorno al Poema de Quattro Regni detto altrimente *il Quadriregio*, e al ſuo vero Autore Monſig. Federico Frezzi Veſcovo di Foligno. In Foligno per Pompeo Campana an. 1725. in 4., & alia

MANUSCRIPTA.

1. *Collectio omnium Epiſtolarum* Ambroſii Camaldulenſis, in quarum plures Notas eruditiſs. exaravit propediem una cum eiſdem Epiſtolis typis tradendas: ſed ejus inſequuta morte ad manus Rmi Abbatis D. Guidonis Grandi pervenerunt, qui eas publici juris ſe facturum promittit.
2. *Bibliotheca Congregationis Camaldulen.* non dum tamen abſoluta, quam idem Rmus. Grandi, apud quem pariter reperitur, ſe completurum, & per typos [ſi tamen alia ejus ſtudia, & occupationes permiſerint] evulgaturum, ſpem facit: Commercium, & conſuetudinem Litterariam Cannettus exercebat

cum

cum doctiſſimis totius Italiæ viris Franciſco Redi, Apoſtolo Zeno, Ludovico Muratorio, Juſto Fontanino, Benedicto Bacchino, aliiſque, à quibus plurimi fiebat. Obiit anno 1730. die 1. oct.

PETRUS DELPHINUS Generalis quondam Camaldulenſium, Vir æquè doctus, ac pius, ſuæque Congregationis exemplar abſolutiſſimæ perfectionis, qui creditus eſt à puero ad obitum uſque illibatam ſemper Virginitatem ſervaſſe: exceſſit ex hac vita ſumè anno 1525. In Monaſterio S. Michaelis Muriani Venetiarum; ætatis ſuæ 81. Profeſſionis Monaſticæ 63. ſcripſit

Epiſtolarum Latina lingua libros 12.

PETRUS QUIRINUS Patritius Venetus floruit circa an. 1513. linguæ Græcæ, Hebraicæ, & Latinæ peritiâ, pluribus etiam legationibus pro Chriſtiana Republica functus, Pauli Juſtiniani in nova Montis Coronæ reformatione ſocius, Cardinalis denique creatus anno 1317. à Leone X. ſed antequam id reſciret, defunctus eſt.

Plura ſcripſit, quorum peculiarem notitiam non ſum aſſequutus. Lucas Hiſpanus Eremita in Hiſt. Romuald. lib. 2. cap. 8. Gabriel Bucel. Ben. Rediv. &c.

S. ROMUALDUS. vide infra in Appendice Viror. Sanct. Illuſtrium.

SILVANUS RAZZI DE MARRADIO, quod Oppidum eſt Romandiolę Etruſcæ, id eſt Magno Etruriæ Duci ſubiectæ, in ſæculo Hieronymi nomine inſignitus, varia opera egregia compoſuit nempe

1. *Miracoli di Noſtra Donna* in verſo, in ottava rima, tom. 4. in Firenze 1571. apud Juntas, iterumq. ibidem 1618. & Romæ 1604. 2. *Regola di S. Benedetto* colle Note. In Firenze 1534. in 8. 3. *La Somma de Sacramenti* di Franceſco Vittoria tradotta di Latino in Toſcano. In Firenze per il Sermartelli 1575. in 12. 4. *Vita di M. V., e di S. Gio. Battiſta* ibidem 1577., & 1590. apud Juntas, & ibidem 1608. 5. *Iſtoria del Sac. Eremo de Camaldoli.* In Firenze 1581. 6. *La Vita, overo Azioni della Conteſſa Mattilde.* In Firenze per il Sermartelli 1587. in 8. Ita Jo: Cinell. in Bibl. Vol. 7. *Vite delle Donne Illuſt. per Santità* tom. 4. In Firenze 1595. & 1599. 8. *Vite de Beati, e Santi Toſcani* p. 1. è 2. ibidem apud Juntas 1601. 9. *Vite de cinque Uomini Illuſt.* Farinata degli Uberti, Duca di * Atene, Silveſtro Medici, Coſmo de Medici il più vecchio, e Franceſco Valori. In Firenze preſſo i Giunti 1602. in 4. 10. *Vita del B. Michele* Camaldoleſe ibidem 1604., & Romæ, & Ravennæ 1612. in 4. & plura alia, quorum Catalogum legas apud Julium Negri S. I. in Hiſt. Script. Flor. pag. 500., & ſeqq. Multa etiam ſcripſit adhuc in ſæculo degens, *Comædias* nempe, *Tragędias*, *Poemata*, & alia. Vide Antonium Poſſevinum in App. ſac. & Arnol. Wionem in Lign. Vit. Eum inter Trãſlatores, & Hiſtoricos recenſet Juſtus Fontanini de Ital. Eloq. Claſs. §. 9. 1. p. 100.

* *Acciajoli.*

THOMAS DE MINIS edidit.

1. *De B. Joanne, & Benedicto* Diſcipulis S. Romualdi, & de eorum Sociis Martyribus. Impreſs. Florent. anno 1605.
2. *Catalogum Sanctorum*, & Beatorum totius Ordinis Camaldulenſis Florent. anno 1606. Philip. Labbe Bibl. Biblioth. pag. 343.

VITALIS ZUCCOLO ſcripſit.

1. *Diſcorſi* ſopra le 90. Concluſioni amoroſe del Sig. Torquato Taſſo di nuovo dati in luce dal Sig. Camillo Abbioſo. In Bergomo per Comino Ventura 1588. In Bibl. Ambroſ.
2. *Dialogo* delle coſe Meteorologiche. In Venezia appreſſo Paolo Maggietti 1590. Ibidem id eſt in Ambroſ.

AP-

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum è Congreg. Camaldulenſium

SUMMI PONTIFICES.

EUGENIUM III. antequam D. Bernardi Magiſterio, ac diſciplinæ ſe traderet, Abbatem fuiſſe Monaſterii S. Zenonis Piſarum, quæ ejus Patria erat, Congregationis, & inſtituti Camaldul. aliqui tradunt. & Cl. ac eruditiſs. Guido Grandi Abbas Camaldulen. S. Michaelis in Burgo Piſarum in Epiſtola datâ Piſis ad Doctiſs. Angelum Calogierà Monachum pariter Camaldulenſem S. Michaelis de Muriano Venetiarum anno 1724. menſe Decembri, aſſeverat in Tabulario præfati Monaſt. S. Michaelis in Burgo adhuc extare documenta Monachatus, & Abbatiæ Camald. S. Zenonis, ejuſdem Eugeni III.

GREGORIUM item IX. de Comitibus, nonnulli ex Ludov. Jacobill. in Vitis SS. Umbr. tom. 3. pag. 306. aſſerunt primo fuiſſe Monachum, & Abbatem Monaſterii S. Silveſtri Montis Subaſii de Aſſiſio Congreg. Camald. de quibus penes eruditum Lectorem judicium eſto, ea, quæ in fine Præfationis denunciamus, recolendo.

ANGELUS de ANNA de Summa Ripâ Patria Neapolitanus fuit electus Epiſcopus Laudenſis, ab Urbano VI. creatus Diaconus Cardinalis, à Bonifacio VIII. Presbyter Cardin., a Joanne denique XXIII. Epiſcopus Cardin. Præneſtinus, & S. Colleg. Decanus. Obiit Romæ an. 1428.

* *Victorelli addit. ad Ciacc.*

ANTONIUS de Monte, Fratris filius Cardinalis de Monte, Monachus SS. Angelorum Florentiæ, fuit Epiſcopus Civitatenſis. Obiit an. 1545. Ex Auguſt. Fortunio in Hiſt. Camald. Gabriele Bucel., aliiſque

ANTONIUS PICCOLOMINEUS primus Senarum Archiepiſcopus creatus à Pio II. Pont. Max. Ughell. It. ſac.

ANTONIUS cognomento SIMONIS Monachus præfati Monaſterrii SS. Angelorum Florent. ob ingentes virtutes, quibus floruit an. 1557. creatus fuit primo Epiſcopus Minoritanus * in Regno Neapolitano, deinde Sutrinus, & Nepeſinus in Etruria Pontificia.

* *Minori*.

S. BOGUMILLUS Archiepiſcopus Gneſnenſis in Polonia, poſtea Eremita Camaldulenſis fuit teſte Stephano Damalevicio Canon. Regulari Polono in ejus Vita impreſſ. Romæ an. 1606.

S. BONIFACIUS Martyr Diſcipulus S. Romualdi, Archiepiſcopus Boſſinę, quę eſt Illyrici pars; ut Author eſt S. Petrus Damiani in Vita ejuſdem S. Romualdi.

V. EUSEBIUS CIANI nobilis Senen. Lector Sac. Theologiæ in laudato Monaſt. SS. Angelorum Florentiæ, electus fuit Epiſcopus Maſſæ in ditione Senenſi [qui Epiſcopus Princeps etiam Populoniæ vocatur] an. 1719.

EUSEBIUS PRIOLUS Patritius Venetus Abbas S. Michaelis de Muriano Venetiar. creatus fuit Epiſcopus Vegienſis anno 1530. Vir ſane præſtantiſs., optimè de Religione, & Eccleſia meritus, qui cum olim Monaſterii *Carcerum* eſſet Abbas, orationem funebrem habuit in Petrum Delphinum, de quo paulo ante in Append. ſcriptorum Camaldulen.

FRANCISCUS DANDOLUS Epiſc. Torcellanus, electus anno 1303. circiter

GRE-

GREGORIUS S. Romualdi optimus diſcipulus, Abbas primùm Cœnobii Vallis Caſtri, deinde Archiepiſcopus, ſed incertæ ſedis, uti aſſerit S. Petrus Damiani ubi ſupra cap. 29.

INGELBERTUS diſcipulus ejuſdem S. Romualdi, Archiepiſcopus incertæ ſedis, eodem S. Petro Damiano teſte ibidem cap. 33.

B. JOANNES Bononien. Prior Sac. Eremi Camald. an. 1125. creatus Cardinalis ab Honorio II. & Epiſcopus Oſtien. obiit an. 1154.

MAPHÆUS GERARDUS Abbas S. Michaelis de Muriano Venetiar. fuit VI. Patriarcha earundem Venetiarum creatus deinde ab Innoc. VIII. Cardinalis an. 1489. deceſſit Narniæ 1492.

PETRUS Abbas S. Michaelis Piſarum, & ejuſdem Urbis Archiepiſcopus; de quo Ferdinandus Ughell. Ital. Sacr.

S. PETRUS DAMIANI vixit aliquandiù inter Monachos Camaldulen. eorum Inſtituti obſervator abſolutiſſimus. Fuitq. S. R. E. Cardinalis, & Epiſcopus Oſtienſis, Vir doctiſſimus, atque ſanctiſſimus.

THEOPHILUS MARTINI Vir egregius, Balnenſis Monaſterii Abbas, ob vitæ, doctrinæq. merita ordinatus fuit Epiſcopus Drinaſtinus in Creta inſula: floruit anno 1502.

Laudatus Angelus Calogierà nuperrime Venetiis mihi tranſmiſit plurium aliorum ſuæ Congregationis Cardinalium, & Epiſcoporum elenchum, quem hic ſubnectimus ſub eadem antedictâ denunciatione.

CARDINALES

Damianus * nepos S. Petr. Dam.
Gebioſus Epiſcopus Cæſenas
Guitmundus Epiſcopus Averſanus.
V. Petrus Quirinus Card. electus
Thomas Apruſius. Vide Wion.

PATRIARCHÆ

Thomas Maurocenus P. Conſtan.

ARCHIEPISCOPI

D. Adalbertus Gneſnenſis
B. Petrus Piſanus
Sigiſmundus Antuerpien.
Raynerius Spalatenſis
S. Gaudentius Gneſnenſis

EPISCOPI

V. Ambroſius Urgellenſis
Antonius Januenſis
Antonius Civitatenſis
Aymerius Foropompilien.
Anſelmus Fulginas
V. Andronicus Callienſis
V. Benedictus Fulginas
Bernardus Anconitan.
Bonatus Eugubinus
Derinus Thiphernas
Dominicus Eugubin.
V. Deſiderius Fanenſis
Euſebius Seglenſis
Euſebius Senenſis
Gabriel Eugubinus
Galeanus Burg. S. Sepul.
Gherardus Anconit.
Gradus Aſſiſ.
Grimaldus Æſin.
Guido Concordiens
Guido Aretinus
Guido Urbinas
Guido alius Urbinas
Guido Callienſis
Honoratus Comaclenſis
Jacobus Senogallien.
Joannes Anconitan.
Joannes Ludov. Signinus
Joannes Fanenſis
S. Joannes Laudenſis
Julianus Eugubinus
Joannes Nucerinus
Jo: Paulus Adiacenſis
Joann: Pennenſis
B. Jo: Maria Vicentinus
V. Leo Puteolanus
Lindulphus Callien.
B. Lodulphus Eugubinus
Lucas Auximanus
Luterius Nucerinus

* *Vel ex Fratres, vel ex Sorore.*

May-

Maynardus Eugub.
Marcus Eugubin.
Martinus Aretinus
Michael Aretinus
Milo Epiſ. N.
Maynardus Urbinas
Maurus Miniaten.
N. Epiſcopus Signinus
N. Epiſcopus Farentinus
N. Epiſcopus Firmanus
S. Maurus Quinque Eccleſien.
Oliverius Callien.
Paſchalis Actienſis
Petrus Collen.
Philippus Firmanus
B. Philippus Nucerin.
Raynerius Callien.
Romanus Nucerin.
Raynaldus Firmanus
S. Raynaldus Fulginas
S. Rodulphus Eugubin.
Rodinus Aſculan.
Rodulphus Anconitan.
Raynerius Tiphernas
Sigiſmundus Senogallien.
Theophilus Drivaſtenſis
Tranſmundus I. Senogall.
Tranſmundus II. Senogall.
Tranſmundus Seganellenſis
Theodoſius Senogallien.
Theduldus Eugubin.
B. Villanus Eugubin.
Ubaldus Cervien.
Urſus Roſſanenſis

APPENDIX
Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium Congregationis Camaldulen.

AMBROSIUS Camaldulenſis de Porticu Florentinus dictus, de quo ſupra in Appendice Scriptorum.

AMBROSIUS Nobili Familiâ Traverſaria ortus, Monachus SS. Angelorum Florentiæ, Vir mitiſſimus, titulo *Venerabilis* à Bucelino honoratus, Diſcipulus præſtantiſſimorum Virorum Jo: Ravennatis, & Ambroſii Cryſolorę: Obiit in Domino an. 1539. Idem Bucel. in Menolog. & Bened. Rediv.

B. AZZO, ſive Atto, Diſcipulus S. Romualdi, Prior Monaſterii Vallis-Caſtri Diœceſis Camerinenſis, obiit in eodem Cœnobio circa an. 1013. die 14. Auguſti. Ludov. Jacobil. in Vitis Sanctorum Umbriæ tom. 2. pag. 119.

S. DOMINICUS LORICATUS prius fuit Monachus Camaldulenſis in quodam Umbriæ Cœnobio prope Luceolos, in quo 13. annos vixit ssme, & poſtea tranſiit ad Congregationem, & Monaſterium S. Crucis Fontis Avellanę, migravitque ad ſuperos an. 1061. die 14. Oct. Vide infra in Append. SS. Congr. Font. Avell.

EUSEBIUS HISPANUS genere, virtute nobilis, corporis, animique egregiis dotibus præditus, Catholicorum Regum, apud Venetam Rempublicam Orator, cum Monaſterium S. Michaelis Muriani, quæ inſula eſt propè Venetias, pietatis ergo fræquens inviſeret; Ibidem Monachus fieri voluit anno 1497. invito licet Rege ſuo, aliiſque magnatibus, qui publicis, privatiſque rebus proſperè agendis nimis idoneum, utilemque eum agnoſcebant; Sed ille divino amore ſuccenſus, cœleſtis Regis famulatum terrenis honoribus, ac divitiis, cunctiſq; creatis rebus præferens, eo religioſis virtutibus omnibus ſe dignum

præ-

præbere ſummo ſtudio conatus eſt, in primiſque humilitate, cujus gratia viliora quæque munia, ipſius etiam culinæ, libentiſſime obibat, nihil veritus ſordido amictus linteo cuilibet occurrere, ne obedientiam à Superioribus ſibi impoſitam vel minimùm diſferret. Corpus ſuum ciliciis, jejuniis, aliiſque aſperitatibus acriter affligebat. Tyronum Magiſter conſtitutus, plures diſcipulos in viam perfectionis direxit. Tandem ſtomachi languore ob nimiam abſtinentiam laborans, febri ſuperveniente, dies omnino XVI. impranſus, & impotus manſit, divinas interim laudes cum ſpiritus exultatione decantans, tum Eccleſiaſticis Sacramentis lacrymarum imbre perfuſus piiſſime ſuſceptis, junctis in Crucis ſimilitudinem manibus, feliciſſime in Domino obdormivit an. 1501 die 4. Februarii ætatis ſuæ LI. cum paulo ante obitum ſupra Cœnobium, in quo decumbebat, flamma lucidiſſima ſplendere ab omnibus viſa eſſet, ejus charitatis ardorem cunctis demonſtrans, quod idem plura ſubſequuta miracula cofirmarunt. Ex ejus vita ab Auguſtino Fortunio deſcripta, & Gabriele Bucel. in Bened. Redivivo.

ALDI MANUTII ELOGIUM.

„ *Lector parumper ſiſte, rem miram leges.*
„ *Hic Euſebii Hiſpani Monachi Corpus ſitum eſt*
„ *Vir undecumque qui fuit Sanctiſſimus*
„ *Noſtræque Vitæ exemplar admirabile*
„ *Morbo laborans, ſexdecim totos dies*
„ *Edens, bibenſque nihil prorſus, & uſque ſuos monens*
„ *Deum adiit, hoc te ſcire volebam, abi & vale.*

GALEATIUS GABRIELLIUS, clarus genere, mundo renuncians, ſe ſuaque omnia Deo obtulit, & Montis Coronæ reformationem amplexus, eam ſtrenuè promovit, ſtabilivitque propria non minus virtute, quam alienæ perfectionis ſtudio refulgens, floruit anno 1525. Gabriel Bucelin. Bened. Rediv.

B. HIERONYMUS SVESSANUS omni ſcientiar. genere excultiſſimus, medica facultate celebris Sac. Palatii ſub Leone X. Protophiſicus, mundum reliquens Monachus efficitur ann. 1520., propagavitque reformationem Montis Coronæ, fundato Cœnobio Ruhenſi, in quo cum Imaginem Beatiſſimæ Mariæ Virginis collocaſſet, ſtatim illa miraculis effulſit. Gabriel Bucelin. ibidem.

B. MICHAEL FLORENTINUS nobili ſtirpe progenitus, Laurentii Medicei Pincernam cum ageret, mundi, ejuſque vanitatum pertæſus, ei valedixit, & Camalduli Monachus factus, paulò poſt perpetuam incluſionem obtinuit, in qua plures annos permanens, ita in Deo abſortus eſt, ut Sacrum celebrans, ſæpe viſa ſit ejus facies ad inſtar Cherubim inflammari, ac ſplendeſcere. Admonitus divino Oraculo, invenit, & propagavit *Roſarium Domini*, ſive ætatis annorum Chriſti Domini per recitationem totidem *Pater, & Ave*, memoriam, à Leone X. Pont. Max. anno 1516. approbatam, multiſque Indulgentiis, tum ab eo, tum à Greg. XIII. cumulatam; Prophetico afflatus ſpiritu Clementi VII., & Paulo III. Summum Pontificatum, ſibi verò mortem prædixit. Dæmonum infeſtationes invictè ſuſtinuit, ac ſuperavit, obiitque feliciſſimè anno 1522. cujus demortui manum exoſculans Ven. Juſtinianus Bergomas (de quo ſupra in Append. Script.) dentium dolore, quo cruciabatur, in perpetuum liberatus eſt: ante, & poſt obitum clarus miraculis

Auguſt. Fortun. in Hiſt. Camal. Arnol. Wion in Lign. Vitæ. Gabr. Bucel. in Bened. Rediv. ad annum 1522.

PAULUS JUSTINIANUS]
PETRUS DELPHINUS] de quibus ſupra in Appendice Scriptorum.

PETRUS FANENSIS Montis Coronæ Monachus religioſs. rigidus in ſemetipſum, ardens charitate in proximum, omnium virtutum ſplendore clariſſimus. Inſtante morte atrox, dirumque à Satana bellum, ut eum in diſperationem induceret, ſibi illatum mirabiliter devicit, & de eo glorioſiſſime triumphavit; deceſſit an. 1534. Lucas Ruhenſis in Hiſt. Mont. Coronæ Gabr. Bucel. in Bened. Redv.

PLACIDUS FRACTENSIS ex Urbinate ditione, in Montis Coronæ Eremo inter Fratres Converſos admiſſus, ad Monaſticam perfectionem totis viribus contendit, gravitatis, ſilentii, obedientiæ obſervantiſſimus, in manuum labore aſſiduus (erat enim admodum robuſtus, ac validus) Cum Monaſterii curas ęconomicas ſubiret, nihil de conſuetis orationibus, *jejuniis*, ac abſtinentiis intermittebat; Donatus à Deo gratia lites componendi, pacemque diſcordantium cordibus ingerendi, multis profuit, eoſque ad Chriſt. charitatem, ac dilectionem perduxit. Reformationem verò ipſam Montis Coronæ haud parum ſuo exemplo, ac virtute promovit. Migravit ad Deum circa annum 1583. ætatis ſuæ 78. Religionis ſuſceptæ 55. Lucas Ruhens. Hiſt. M. Coronæ Gabr. Bucel. Bened. Rediv.

S. ROMUALDUS Monachorum Camaldulenſium Inſtitutor SSmus, & Monaſtici Ordinis reparator ſtrenuiſſimus, natus eſt Ravennæ an. 907. ex nobili Familia de Saxis, alias de Honeſtis, ex ſtirpe Ducum Beneventanorum. Plurima in Italia, & extra Monaſteria fundavit, arctiſſimâ obſervantiâ diſpoſitâ, quam mirabilis Sanctitatis perpetuis exemplis, magniſque miraculis, prophetico Spiritu, aliiſque inauditis prodigiis, firmiter ubique ſtabilivit, plenuſque dierum, ac meritorum abiit in Cęlum an. 1027. ætatis ſuę 120. Uti S. Petrus Damiani aſſerit in ejus Vita c. 20. Quod tamen Baronius negat, & Bollandus ad diem XII. Februarii, aliique Recentiores, qui ejus Vitam multo breviorem conſtituunt, ſeptuaginta nimirum, nec eo amplius annorum, autumantes illam S. Romualdi Vitam à S. Petro Damiani conſcriptam ab aliquo interpolatam fuiſſe. At Cl. & Doctiſs. Abbas Guido Grandi in ſuis Diſſertationibus Camald. Lucæ impreſſis an. 1707. diſſert. prima per totum antiquam ſententiam de prolixiori S. Romualdi ad annos 120. ętate valide propugnat. Scripſit S. Romualdus Dei juſſu; *Expoſitionem in Pſalmos*, & in aliquot Cantica, quę adhuc extat MS. in pergamena apud Sac. Eremum Camaldulen. quapropter S. Romualdus locum etiam meretur inter Script. Camaldulenſes. Ejus vitam plures fuse ſcripſerunt, inter quos olim pręter S. Petrum Damiani, S. Hieronymus Pragenſis Eremita Camaldul. & ex Recentioribus, Ludovicus Jacobil. in Vitis SS. Umbriæ, tom. 2. pag. 26. & ſeqq; eos adeat pius Lector lucrum magnum in Virtute facturus.

ROMUALDUS de Fabriano celeberrimo olim, ac fręquęntiſſimo Piceni Oppido, à paucis autem annis mediocri Civitate Epiſ., M. Acuti Monachus, maximis enituit Virtutibus, præſertim ſimplicitate, qua Paulo Simplici meruit comparari, creditus totâ vitâ numquam lethaliter deliquiſſe. Captus à latronibus, qui ei mortem minitabantur, ſerena fronte, placidoque vultu, *facite*, inquit, *mecum*, *quantum vobis Deus permittit*, *mihi enim perinde eſt*

hodie,

hodie, ac ſequenti die mori. Denique cum aſſiduè ſolitudini, orationi, Angelicæ puritati, humilitati, obedientiæ, ſilentio, cetèriſque heroicis actibus operam dediſſet; feliciſſime, & alacriter obdormivit in Domino X. Kalen. Nov. an. 1579. Vitæ Monaſt. 56. ex Auguſt. Fortunio Hiſt. Camal. Gabr. Bucel. Ben. Red.

B. THOMAS à Coſtacciaro Eugubinæ Diœceſis, Monachus factus eſt Camald. in Eremo Sitriæ à S. Romualdo ædificata, una cum Eremo Camaldulenſi in Etruria. Ubi Thomas aſperrimam, & SSmam Vitam annis pluribus duxit, erebriſque miraculis ante, & poſt obitum claruit, qui ei feliciſſime contigit anno 1336. die 25. Martii. Ex Ludov. Jacobill. in Vitis SS. Umbriæ tom. 1. pag. 348. & ſeqq. Auguſt. Fortun. in Hiſt. Camald. &c.

Præterea è Congreg. Camald. floruerunt Sanctitate.

B. ANGELUS ab Aqua Pagana, ſive Cupana in Diœceſi Camerinenſi; Frater Converſus, ut dicunt, in Cænobio S. Salvatoris, qui cum SSme vixiſſet, mortem ſimillimam D. Paulo Eremitarum primo, genibus nimirum flexis, & orans, oppetiit, quam Deus ſibi gratiſſimam, pretioſamque ærium Campanarium ſpontaneo ſonitu teſtatam voluit.

B. ANTONIUS a Peruſio.

B. GERARDUS. B. JOANNES à Tipherno. B. MANUS, ſive MARINUS à Peruſio. De quibus omnibus Lud. Jacobil. In Vit. SS. Umbr. tom. 2. pag. 33.

B. GUIDO MONTEMARTE Tudertinus, de quo idem Jacobil. tomo eodem pag. 215., & ſeqq. Tomo autem tertio à pag. 356. uſque ad 366. plures alios Camaldulenſes Monachos Sanctitatis fama florentes Jacobillus refert, præſertim in Monaſteriis olim celeberrimis Vallis Caſtri, Sitriæ, Saxivivi, & S. Crucis Saxiferrati, quos ibidem legere poteris, & imitari.

APPENDIX

Quorumdam Script. Congreg. Cœleſt. quæ initium habuit à S. Petro Cœleſtino Æſernienſi an. 1297.

ANSELMUS MASSA Abbas ſcripſit
Opus Canonicum.

BENEDICTUS MAZZOTTA compoſuit
1. *Diſſertationes contra Lutherum*.
2. *Philoſophiam Tripartitam*.

BENEDICTUS GONONO ſcripſit
Chronicon, ſeu *Hiſtoriam*, & Tractatus de Deipara impreſſ. Lugduni an. 1631.

BERNARDUS ROSA Abbas ſcripſit
1. *Philoſophiam*.
2. *Panegyricas Orationes*

CŒLESTINUS GUICCIARDINUS Abbas vir valde doctus, & egregius, & Romæ, ubi plures annos commoratus eſt, ob doctrinam, & probitatem magno in honore, & veneratione habitus, compoſuit
Mercurium Campanum.

CŒLESTINUS TELERA Abbas ſcripſit
1. *De Viris Illuſtribus Cœleſtinis*.

2. *De Indulgentiis Montis Madii*.
3. *Concordantias Evangeliſtarum*.
4. *Conciones Quadrageſimales* prælo paratas.
5. *Opuſcula omnia* S. Petri Cœleſtini Papæ V: ab eo ordinata, & primò in lucem edita Neap. an: 1640. ad Seren. Principem Mauritium Card. à Sabaudia.

CLAUDIUS FLEMMIUS ſcripſit
De Viris Illuſtribus Ord. Cæleſtinorum.
De eo in Parnaſſo Euganeo; & in Bibl. Biblioth. Philip. Labbe.

DOMINICUS LUPIS Abbas ſcripſit
Expoſitionem in Apocalypſim.

FRANCISCUS ANTONIUS GEORGII ab Alexano in Calabria, olim in Salentinis, ſcripſit
1. *Quadrageſimalium* Concionum librum eruditiſs. & ſtyli ſublimitate admirabilem, ideoque pro vulgaris populi captu ſatis obſcurum, Italicè, impreſſ. Venetiis an. 16..
2. *Poemata* Italica Sacra.
3. *Elogia Poetica* in Vitam S. Petri Cœleſtini.

JULIUS MINUTOLUS Abbas Cœleſtinus ſcripſit librum, cui Titulus, *Romana Antiquitas* diſſertationibus Hiſtorico-Criticis illuſtrata. Romæ 1689. in 8. Hunc allegat Joannes Albertus Fabricius *Bibliographiæ Antiquariæ* Hamburgi, & Lypſiæ 1716. Cap. 6. de Urbe Roma pag. 151. de Amplificatione Pomœrii mœnibus intactis, & pag. 152. ubi Julius reprehendit Iſaacum Woſſium de magnitudine Urbis Romæ.

LUDOVICUS VALLETTA Apulus Patria Lucerienſis ſcripſit
De Phalangio Apulo (vulgo Tarantola) opuſculum, in quo pleraque hiſtoricè, pleraque philoſophice de hoc Inſecto, ejuſque miro veneno enarrantur, & diſcutiuntur. Neapoli anno 1706. ex Typographia de Bonis in 16. eſt liber ſingularis, & philoſophica doctrinâ, reconditâque eruditione pleniſſimus.

S. PETRUS CŒLESTINUS, de quo etiam infra in Epiſcopis, ſcripſit
Quædam Opuſcula, inter quæ Vitam S. Romualdi, ordinatam, & typis traditam Neapoli an. 1640. à Cœleſtino Telera Abbate Cœleſtino, ut ſupra dictum eſt in eodem Telera.

PETRUS CRESPETIUS Pariſienſis ſcripſit
Summam Catholicæ Fidei, Apoſtolicæ doctrinæ, & diſciplinæ Eccleſiaſticæ tom. 1. in fol. Lugduni anno 1596. ad Clem. VIII. Pont. Max.

PLACIDUS PADIGLIA Epiſcopus Alexanenſis ſcripſit
1. *Expoſitionem in Pſal. Miſerere*, & *Paraphraſim in Pſal. de Profundis*, *Italicè*.
2. *Panegyricarum Orationum* librum.

PORPORINUS BARONCINI à Faventia, ſcripſit
1. *Panegyrum* librum.
2. *Iconem* Monachi.
3. *Kalendarium* Romanum.
4. *Muſæum Cæſareum* Italicè.

THEODORUS CAPRA concinnavit.
Anagrammata, & *Epigrammata*.

VINCENTIUS SPINELLI Abbas, & Procurator Generalis Cœleſtinorum in Romana Curia ſcripſit
Vita di S. Pietro Celeſtino: Romæ impreſs. an. 1664.

AP-

APPENDIX

Quorumdam Epiſcoporum è Congr. Cęleſtinorum.

CŒLESTINUS GALIANI Vir doctiſſimus, ſuæque Congreg. Generalis Præſes, creatus fuit Archiepiſ. Tarentinus, ſed paulò poſt abdicavit, & renunciatus fuit Archiepiſ. Teſſalonicen. nunc verò, anno ſcilicet 1735. Regius eſt Neapoli major Sacellanus, quod munus plurimum honoris, & Authoritatis adnexum habet. Fuerat Romæ in Cęnobio S. Euſebii plures annos Sac. Theologiæ, & Eccleſiaſt. Hiſtoriæ, magnâ cum eruditionis, doctrinęque ſelectioris famâ, Lector, eſtque Matheſeos peritiſſimus.

DIONYSIUS PETRA fuit Epiſcopus Caprearum, quæ inſula eſt regni Neapolitani, in Principatu citeriori.

DOMINICUS ROSSI Epiſcopus Cathacii in Calabria, vulgo Catanzaro; vivit an. 1735.

DONATUS PASCHASIUS, Epiſcopus Trevicenſis, in eodem regno, vulgo Trevico.

FABRITIUS CAMPANA Archiepiſcopus Compſanus in Regno Neapolitano: in Principatu ulteriori.

FORTUNATUS PALOMBO Epiſcopus Triventinus in Samnio; vivit 1734.

FRANCISCUS ANTONIUS BUSSOLINI Epiſcopus Atrienſis, & Pennenſis in Samnio, vivit an. 1734.

HIERONYMUS BOLINA Epiſcopus Æſernienſis in Samnio an. 1652.

S. PETRUS CŒLESTINUS, de quo infra in Appendice Sanctorum.

PLACIDUS PADIGLIA Epiſcop. Alexanenſis, de quo ſupra in Appendice Scriptorum.

TIBURTIUS BOLINA Epiſcopus Æſernienſis.

APPENDIX

Quorundam Virorum Sanctitate Illuſt. è Congreg. Cœleſtinorum.

JOANNES BAPTISTA de Guardia Grelſa ortus in Diœceſi Theanenſi Provinciæ Sumnii, mundum cum flore deſpexit, orationi, & contemplationi ſemper deditus, multa claruit Sanctitate; Prophetiæ ſpiritu afflatus, ſacriſque illuſtratus revelationibus, pretioſam in conſpectu Domini mortem obtinuit anno 1623. cujus etiam ſignum cenſeri poteſt ab obitu annis 33. ejus Corpus incorruptum repertum, quod ad alium locum tranſlatum, magnâ hactenus colitur veneratione. Gabriel. Bucel. in Bened. Rediv. ad an. 1603.

S. PETRUS CŒLESTINUS Cœleſtinæ Congregationis Inſtitutor, Æſerniæ in Samnio natus an. 1215. à puero iter Sanctitatis ingreſſus, illud per omnium aſperitatum, ac virtutum ſemitas uſque ad perfectionis Evangelicæ culmen conſtanter eſt proſequutus, cujus merito, ac famâ Pont. Max. electus ann. 1294. inaudito, ac planè inſueto ſummæ humilitatis exemplo, ſupremum in

terris

terris honoris gradum poſt aliquot menſes dimiſit, dignus propterea qui præceteris gloriæ thiara pretioſiſſima redimeretur in cęlis, quò tot benefactis cumulatus evolavit anno reparatę ſalutis 1296. die 29. Maii, ætatis ſuæ 81. juxta Breviarium Romanum, juxta vero Alphonſum Ciacconium an. 1302. qua Epocha data natus fuiſſet anno 1209. ſed an credendum 87. annorum ſenem Pont. Max. creatum? At cum recolo S. Agathonem Siculum octogeſimo octavo ætatis anno majorem, Pontificem Max. renunciatum annis duobus, ac ſex menſibus ſediſſe, Cœleſtini etiam electionem in ea ætate contigere potuiſſe fatendum eſt.

PETRUS CANTUCCIUS Apulus Manfredonien. Vir fuit incomparabilis, tum ob Vitæ aſperitatem, orationis aſſiduitatem, religionem in Deum, charitatem in Proximum, omniumque virtutum inſignia, tum ob cœleſtium viſionum, & revelationum frequentium, curationum, ac miraculorum gratiam, Prophetiæ ſpiritum, & in Dęmones mirum Imperium. Dignus Cœlo, illud aſcendit an. 1641. Gabriel. Bucel. ad hunc annum, Philip. Malabayla.

Plures alii procul dubio Illuſt. Viri in hac inclyta Cœleſt. Congreg. tam doctrina, & dignitate, quam ſanctimoniâ floruerunt, non minus, ac in reliquis Congregationibus, ſed Nos, quamvis haud ſemel eorumdem copioſiorem numerum petiverimus, hos tantum, & quidem parcè deſcriptos, obtinere potuimus.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Cong. Monach. Ciſtercienſium in Italia, quæ ortum obtinuit an. 1098 per Sanct. Robertum Campanum, propagatore S. Bernardo Burgundo.

ANDREAS PAULI Aſſiſienſis Monachus Ord. S. Bened. inſtituit 1328., propè Gualdum Nuceriæ in Umbria Congregationem Corporis Chriſti ſub Ordine Ciſtercienſi, & Regula S. Benedicti; edidit.

Conſtitutiones pro Monachis ſuæ Congregationis, & in honorem Solemnitatis, & Proceſſionis ejuſdem Corporis Chriſti, fuitque primus Abbas Generalis dictæ Congregat. Obiit anno 1340. ex Chron. ejuſdem Congregationis, & Ludov. Jacobill. in Bibliot. Scriptor. Umbr. pag. 40.

ANDREAS ROSSOTUS Pedemontanus è Monte-Regali, Reform. S. Bernardi Theologus, & Concionator exaravit

1 *Syllabum Scriptorum Pedemontii*. Montis-Regalis apud Giſlandum 1667.

2 *Plures Narrationes* hiſtoricas, eaſque ſacras, Rethorico ſtylo deſcriptas, & variis in locis impreſſas, tum proſâ, tum metro, quas ſingillatim videas apud Morotium in Ciſt. Reflor. part. 3. pag. 98. & ſeq.

De eo Carolus de Wiſch, Franciſcus Auguſtinus ab Eccleſia, Carolus Cartharius, Hippolytus Marraccius, Angelicus Aproſius, Nicolaus Antonius, &c.

BAR-

BARTHOLOMÆUS à S. FAUSTO origine Siculus, Patriâ Platienſis ex Familia Pyrrhorum Refor. S.Ber. Moralis Theologiæ Profeſſor, ac Doctor celeberimus, & primæ notæ; edidit quamplures libros omninò inſignes.

1 *Speculum Confeſſariorum, & Pœnitentium*, Cremonæ apud M. Antonium Belpierium an. 1620. 4.

2 *Theſaurum Religioſorum*, *&c.* Lugduni typis Claudii Landry 1624.

3 *De Horis Canonicis*. Ibidem apud eundem 1627. 8.

4 *De Sacris Indulgentiis*, & Jubilæis &c. Neapoli per Ægidium Longhi 1629. 4.

5 *De Pœnitentia &c.* Neapoli per Franciſcum Savium 1632. 4.

6 *De Auguſtiſſimo Euchariſtiæ Sacramento*, & de Sacroſancto Miſſæ Sacrificio. Ibidem apud eundem an. 1634. 4.

Omnia hæc ſimul collecta impreſſa ſunt Neapolis typis Jo: Dominici Montanari, & Jacobi Gaffari in fol. Tributum naturæ perſolvit Neapoli cum opinione Sanctitatis anno 1636. ex Morotio Ciſt. Reflor. par. 3. pag. 80. & part. 4. pag. 355. & ſeqq.

BONIFACIUS SIMONETTA Ciſtercien. Scriptor Hiſtoricus, floruit circa an. 1494. ita Ignatius Hyacinthus Amat de Graveſon Hiſt. Eccleſiæ tom. 9. in tabulis Chronologicis pag. 440.

CAMILLUS STELLA è Civitate Caſtellana, quod eſt antiquum Vejum, ut aliqui volunt, plura ſcripſit, inter quæ

1 *Origo, & Profectus* Devotionis erga S. Nonnoſum Abbatem in Monte Soracte. Romæ anno 1668. per Michaelem Herculem in 8.

2 *Speculi Aſtronomici* tom. 2.

3 *Chronologia* ab Orbe condito ad ann. 1687. reliqua, & quidem magno numero, videſis apud laudatum Morotium Ciſt. Refl. p. 3. pag. 148. & 149.

CAROLUS JOSEPH IMBONATI Mediolanen. Refor. S. Bern. Sacræ Theologiæ, & Linguæ Sanctę Profeſſor, Julii Bartholoccii diſcipulus, compoſuit.

1 *Bibliothecam Latino-Hebraicam*, ſive de Scriptoribus Latinis, qui ex diverſis Nationibus contra Judæos, vel de re Hebraicâ, utcumque ſcripſere, additis obſervationibus Criticis, & Philologico-Hiſtoricis, quibus quæ circa Patriam, ætatem, Vitę inſtitutum, mortemque Authorum conſideranda veniunt, expenduntur. Coronidis loco Adventus Meſſiæ à Judęorum blaſphemiis, ac Hęreticorum calumniis vindicatur; Sacrar. Scripturarum, SS. Patrum, Conciliorum, Rabbinorumque ſuffragiis obſignatus; geminas diſſertationes Theologico-Hiſtorico-Dogmaticas complactens, unâ Meſſiam in lege promiſſum adveniſſe, veteris Teſtamenti, & Rabbinorum calculis demonſtratur, alterâ omnes ferme Hęreſes contra Divinitatem, & Humanitatem Chriſti Domini referuntur, & refelluntur, ex Hebraico, Gręco, Latinoque Codice Authoritatibus depromptis: Prǫmittitur Chronotaxis totius Sac. Scripturæ, qua ſtatuitur Natale Chriſti Domini anno ab Orbe condito 4000. Romę ex Typographia Sac. Congreg. de Propaganda Fide. 1694. tom. 1. in fol.

2 *Chronicon Tragicum*, ſive de eventibus tragicis Principum, Tyrannorum, Virorumque famâ, vel nobilitate Illuſtrium &c., à primo in Orbe terrarum Monarcha uſque ad XVII. Sęculum Chriſti Domini &c. Pars 1. & 2. tom. 1. in 4. Typis Hęredum Corbelleti 1696. De eo Julius Bartholoccius Biblioth. Rabbin. Part. 4. pag. 229. & 279. Carolus Joſeph Morotius Ciſt. Reflor. Hiſt. par. 3. pag. 132. & ſeq.

CA-

CAROLUS JOSEPH MOROTIUS Pedemontanus Monti-Regalenſis Ciſterc. Reform. Abbas, & Provinciæ Subalpinę moderator, Theologus, & Concionator celeberrimus, plura ſcripſit, nempe

1 *Applauſus in promotione ad Purpuram Jo: Cardinalis Bona, &c.* Taurini per Bartholomęum Zappatam an. 1670. in 4.

2 *Curſum Vitæ Spiritualis &c.* Romę typis Philippi Marię Mancini an. 1674. in 8. & iterum Italicè verſum à Octavio à S. Cruce Taurini an. 1683. in 12. per Jo: Baptiſtam Zappatam Bartholomæi filium

3 *Theatrum Chronologicum* Sacri Carthuſienſis Ordinis &c. Taurini typis Jo: Sinibaldi anno 1681. in fol.

4 *Vitam, & Virtutes* B. Amedei III. Sabaudiæ Ducis &c. Taurini ex Officina Zappatę 1686. in fol.

5 *Ciſtercii Refloreſcentis*, ſeu Congregationum Monaſticarum B. Marię Fulienſis in Gallia, & Reformatorum S. Bernardi in Italia Chronologicam Hiſtoriam. Taurini 1690. ſumptibus Bartholomęi Zappata in fol. Habebat ſub lima.

6 *Theatrum Chronologicum* Congreg. Clericorum Regularium Matris Dei, &

7 *Theatrum Cronologicum* * Congregationis S. Hieronymi per Hiſpaniarum regna celeberrimi; Unâque Chronologiam Congregationum ſub ejuſdem S. Hieronymi legibus olim in Italiâ Altiſſimo famulantium &c. Habebat prelo paratas

* *Ordinis.*

8 *Conciones Adventus* habitas in Baſilica Vaticana an. 1676.

9 *Conciones Quadrageſimales* habitas ibidem, alibique

10 Orationes Panegyricas, & alia

Agit de ſe ipſo modeſtè, & ſincerè in laudato Ciſtercio reflor. part. 3. pag. 119. & ſeqq. Vide infra in Appen. Epiſcoporum.

CHRISTOPHORUS BORRUS Mediolanenſis, qui ex religioſo Soc. Jeſ. in Monachorum Ciſtercienſium numerum admiſſus, ſub Honuphrii nomine innotuit, edidit.

1 *Doctrinam de tribus Cœlis*, Aereo, Sydereo, Empyreo; Opus Aſtronomis, Philoſophis, & Theologis favens, Ulyſſipone primò impreſſum ab Alvaro Ferrero ejus diſcipulo in 4. item Italicè.

2 *Relazione della nuova Miſſione* delli Padri della Compagnia di Gesù al Regno della Concincina; Romę apud Franciſcum Corbellettum an. 1631. ad Urbanum VIII. Pont. Max.

3 *De Arte Navigandi*, Opus exactiſſimum, in quo ſcopus Authoris fuit, artem á ſe primò inventam patefaciendi, ac demonſtrandi uti certiſſimam, qua in quovis Maris ſitu unuſquiſque Gradum longitudinis infallibiter poſſit invenire; rem navigantibus ſummopere neceſſariam; quod etiam ut melius pateret uſui, *Chartas*, quas vocant *Navigandi*, plenas erroribus correxit, & emendavit, addiditque e Lunaribus Eclipſibus, aliiſque Mathematicis obſervationibus, ab eodem ſummo ſtudio elucubratis, diſtantias locorum. Id ut melius ſuccederet, inſtrumentum ex metallo confectum excogitavit, obtulitque acerrimo omnium Judici, & æſtimatori integerrimo. Viſum placuit, dignumque judicatum eſt, quod in tanti Principis manibus renatum Naugnomonis nomen ab eodem haberet, & viveret. * Item ſcripſit

* *Si tamen rē acu tetigit, nō adhuc ſub judice hac lis eſt.*

4 *Relazione à Sua Santità* delle coſe dell' India Occidentale, del Giappone, della China, dell' Etiopia, dell' Iſola di S. Lorenzo, del Regno di Monomotapa,

motapa, è della Terra Auſtrale incognita, qua Sac.Congreg.de Propaganda Fide melius illis Populis conſulere poſſet. Meditabatur inſtructionem ad facilius iter Indicum conficiendum ab iis, qui ab eadem Sac. Congreg. mitterentur, aliaque plurima, quæ Litteratorum omnium damno inęſtimabili mors inopina intercepit, non ſolum Viro, amiciſque infauſta, ſed ſcriptionibus etiam, ac meditatis, quæ in aliorum manibus [nolo plagiarios dicere] deliteſcunt, lucem aliquandò, neſcio an ſub veri Parentis nomine conſpectura; Ita Leo Allatius in Apibus Urbanis pag. 67.

FERDINANDUS UGHELLUS Abbas Ciſtercienſis, doctrinâ, ac eruditione toto Orbe clariſſimus, plurima ſcripſit, & publici juris fecit, nempe

1. *Additiones* ad Alphonſum Ciacconum: Romæ in fol.
2. *Cardinalium Elogia*, qui in S. R. E. ex Sac. Ordine Ciſterc. floruere. Florentiæ per Falcinum 1624.
3. *Italiæ*, Inſularumque adiacentium ſacrorum Præſulum monumenta, ex vetuſtiſſimis, recentioribusque Tabulis accuratiſſimè collecta.
4. *Præcipuos Arboris* Ciſtercienſis fructus, qui meliori ſęculo, uſque ad hanc fere noſtram ætatem, gravi poſteritatis exemplo prodiere.
5. *Romanorum Pontificum*, & S. R. E. Cardinalium Vitas in Epitomen redactas, in quibus præter innumeros Ciacconiani Operis errores ſublatos, plurimorum Cardinalium nomina, cognomina, Patriæ, ſtemmata, & tituli, creationis, obituſque dies veriſſimè recenſentur, quorum certa apud recentiores Authores non extat memoria.
6. *De Viris Illuſtribus* Ordinis Ciſtercienſis
7. *Illuſtrium Scriptorum* Ord. Ciſtercien. Centuriam.
8. *Italiam Sacram* complectentem Archiepiſ., Epiſcoporumque omnium ampliſſimi Italici Regni, ab ipſis Eccleſiæ incunabulis ad noſtram uſqe ætatem præclariſſima geſta. Romæ tomis 9. in fol. impreſſa apud..... & iterum Venetiis correcta, & aucta opera Nicolai Coleti, apud Sebaſtianum Coleti anno 1727. pariter in fol. magno.
9. *Antiquas Inſcriptiones*, & Epithaphia notis explicatas. Ex Leone Allatio in Apibus Urbanis, & Hyac. Ignat. Amat de Graveſon Hiſt. Eccleſiaſticæ tom. 9. in Tabul. Chronol. pag. 471.

JOANNES BONA PEDEMONTANUS * è Monte Regali, Cogregationis Ciſterc.Reform. in Italia S. Bernardi nuncupatæ tertiò Abbas Generalis, S. R. E.Cardinalis à Clem.IX. creatus anno 1669. Vir doctiſſimus, ac erudítiſſimus, & ſummæ probitatis, obiit Romæ an. 1674. ætatis ſuæ 65. Cardinalitiæ dignitatis 5. plura ſcripſit optimo ſtylo, inter quæ ſunt.

* *Mondovì in ſubalpinis*.

1. *Notitia Authorum* Librorum, qui citantur, notantur &c. critico ſalę &c. Romæ apud Collinium anno 1653. & Pariſiis apud Billaine 1663. Ita Phil. Labbe Bibl. Biblioth.
2. *Liturgia Eccleſiaſtica*. Romæ apud Tinaſſium 1671. in fol. & Pariſiis apud Ludovicum Billaine in 4., & in 8. 1677.
3. *De diſcretione Spirituum*. Romæ apud Tinaſſium in 4. 1672. & Pariſiis in 4. & in 12. & ibidem Gallicè in 12. 1677.
4. *Principia Vitæ Chriſtianæ* Romæ in 12. 1673. & Venetiis apud Hertz 1674 & Pariſiis in 12. 1677.
5. *Pſallentis Eccl. Harmonia* Romæ per Collinium 1663. in 4. & Pariſiis 1663. apud Billaine in 4. & iterum apud eundem 1677.

6 *Horologium Aſceticum*, Pariſiis apud Billaine 1676. in 12.

7 *De ſacrificio Miſſę*, Tractatus Aſceticus ſæpè impreſ. variis in locis, Romæ 1658. per Caſonum, & Fabium de Falco, & denuò ibidem anno 1704. per Cajetanum Zenobii, & tertio ibidem per Salvionum an. 1714.

8 *Teſtamentum*, ſive Pręparatio ad mortem. Florentiæ operâ Jo. Cinelli, qui in ſuâ Bibliotheca Volante aſſerit eum in Religione Joannem à S. Catharina nuncupatum, & prius Coloniæ Agrip. per Hermannum Demen ſimul cum aliis omnibus *Bonę* Operibus tom. 3. in 8. an. 1683.

9 *Manuductio ad Cœlum*, &c. Lugduni an. 1660. ſumptibus Claudii Proſt; & Pariſiis 1664. apud Cheſtien. & pluribus aliis in locis, omnibus fere linguis Europęis reddita.

10 *Via Compendii ad Deum*. Romæ 1657. & Pariſiis 1662. per Federicum Leonard. & ibidem apud Billaine in 12. 1677. qui Impreſſor Opera etiam omnia *Card. Bona* ſimul collecta typis edidit Pariſiis tom. 3. in 8. an. eodem 1677.

De eo videndus Phil. Labbe Bibl. Bibl. pagin. 178. Carolus Joſeph Morotius Hiſt. Ciſt. Refl. par. 2. pag. 52. & ſeqq. & part. 3. pag. 105. & ſeq. Graveſonius in Tabul. Chronol. pag. 471. aliique

JOANNES SIANDA è Monte Regali in Pedemontio Congreg. Reform. S. Bern. Abbas Monaſterii Conſolatricis Taurini, ſcripſit hęc, aliaque Opera.

1 *De Arte Divini Amoris*. Romæ apud Gonzagam an. 1718. in 12. 2. *De Diſcretione Perfectionis*. Taurini an. 1724. in 8. quod Opus Italicè verſum ab eruditiſs. D. Jo. Baptiſta Bondio Parocho Forojulienſi ſudabat ſub prælo. 3. *Vir religioſus*, tam Superior, quam Subditus, per documenta SS. Patrum ſelecta, pro ſuo munere inſtructus. Aſtæ Pompei an. 1721. in 12. apud Zangrandum; idem Opus Italicè translatum ab Anonymo, ibidem apud eundem 1722. Tria præfata Opuſcula ſimul collecta nunc imprimuntur Venetiis apud Balleonium. 4. *Divozione* alla Paſſione di N. S. Gesù Criſto animata dall' eſempio di S. Bernardo. Romæ apud Petrum Ferri 1719. in 12. 5. *L' Uomo di Comando* rifleſſi morali, e politici. Taurini 1726. apud Vallettam tom. 2. in 8. 6. *Orologio Aſcetico* per ben regolare tutti li giorni dell' anno, Taurini apud Vallettam 1726. tom. 1. in 8. 7. *Lexicon Polemicum*, Romæ apud Peveronum 1732. tom. 2. in fol. 10. *Spectabilium Hiſtoriæ Univerſalis* compendium, ſub reviſorum cenſura tom. 1. in 4. 11. *Conſiderationes in Libros de Conſideratione*, Opus non dum abſolutum, ſed brevi perficiendum tom. 2. in fol.

JOANNES BAPTISTA BORGIA Romanus Refor. S. Bern. Philoſophiæ, ac Sac. Theol. Lector emeritus, & Concionator plura ſcripſit, inter quæ

1 *Theologiam* ſcholaſticam quadripartitam, Philoſophiæ tripartitæ reſpondentem. 2. *Introductionem practicam* ad Aſtronomiam. 3. *Declarationem ſphæræ Artificialis*, Elementaris, & Cęleſtis. 4. *Acum magneticam* indicantem Authorum loca de quacumque materia. Alia videas apud Morotium Ciſt. reflor. par. 3. pag. 131. & ſeq.

JOANNES BAPTISTA a S. JOSEPH, Pacianus, Romanus Patriâ Ref. S. Bern. ſcripſit

1 *Aureum Corollarium* ſententiarum S. Jo. Chryſoſtomi Archiep. Cpñi; Beneventi in Typographia Archiep. anno 1700. tom. 1. in 4.

2 *Sermoni di ben vivere* del Mellifluo S. Bernardo Abbate di Chiaravalle volgarizati. In Napoli per Domenico Faſulo 1693. tom. 1. in 8. multa alia ſcripſit

non

nondum evulgata, quorum Elenchus videri poteſt in fine prædicti Aurei Corollarii.

JOANNES MARIA GABRIELLIUS Tiphernas ejuſdem Congreg. Reform. S. Bern. olim Romæ Scolaſticarum facultatum Prælector, & poſtea ſuæ Congreg. Abbas Generalis, ab Inn. XII. S. R. E. Cardinalis creatus an. 1699. die 14. Nov. varia, eaque egregia opera compoſuit

1 *De Romano Pontifice, & Eccleſia*, Aſſerta Dogmatica ad mentem S. Bern. Abbatis &c. Romæ ex Typographia Joſephi Vannacii an. 1686. in fol.

2 *Promptuarium* Selectiorum Aſſertionum Hiſtoricarum, Criticarum, Dogmaticarum ex Sac. Scriptura, &c. Romæ typis Pauli Monetæ 1687. in fol.

3 *Theologia* Hiſtorico-Dagmatico-Scholaſtica adverſus Ethnicos, Hebræos, Hæreticos, Schiſmaticos &c.

4 *Diſpunctio Notarum* XL. quas Scriptor Anonymus, Emi Cardinalis Cęleſtini Sfondrati libro, cui titulus *Nodus Prædeſtinationis, quantum homini licet, diſſolutus*, inuſſit; Colonię Agrippinæ apud Flaminium Jepcopinceh 1698. in 4. iterumque ibidem apud Servatium Noethen 1699. in 4. ſed ſuppreſſo nomine, ſicut etiam alia abſque proprio nomine evulgavit. Vide Carolum Joſephum Morotium Ciſt. Reflor. part. 3. pag. 128. & ſeq. alioſque.

JOANNES FRANCISCUS MAYNARDUS Pedamontanus S. Bern. Reform. Abbas Generalis ſcripſit.

1 *Vitam B. Claræ Angolantis*, impr. Bonon. apud Jacob. Montium an. 1651. in 4.

2 *Vitam S. Gaudentii Epiſc. & M. Ariminenſis*. Arimini 1659. per Simbenium in 4. & alia videnda apud Morotium Ciſt. Refl. pag. 99. obiit 1668. ęt: 60.

JULIUS AMBROSIUS LUCENTI Romanus Ciſtercien. Abbas in compendium redegit Italiam Sac. Ferdinandi Ughelli, eandemque aliquot in locis auxit, pręſertim ubi de Epiſcopatu Caſinenſi agitur, impreſſam Romæ cum hoc titulo in fol.

Italia Sacra reſtricta, aucta &c. Fronti autem primi tomi præfixit Synopſim Vitæ ejuſdem Ughelli; item edidit.

2 *Fulgorem Fulginei* in Splendoribus Sanctorum, ſive de Sanctis, & Beatis Civitatis Fulginei impreſſ. in 4. Romæ typis Bernabò an. 1703.

JULIUS BARTOLOCIUS de Celeno Æturiæ Oppido Ref. S. Bern. Linguę Hebraicæ, ac Rabbinicę eruditionis ſcientiſſimus, Scriptor Apoſtolicus ejuſdem linguę Hebraicę, & in Neophitorum Collegio almæ Urbis publicus talis Idiomatis Pręlector, concinnavit.

1 *Bibliothecam Magnam Rabbinicam* de Scriptoribus, & Scriptis Hebraicis ordine alphabetico Hebraicè, & Latinè digeſtis. Pars 1. tres primas Alphabeti litteras complectens, Romæ typis Congreg. de Propaganda Fide an. 1675. in fol. Pars 2. Ibidem an. 1678. in fol. Pars 3. Ibidem in fol. 1683. Pars 4. complectens Authores, qui cadunt ſub littera Caph, & reliquis uſque ad finem Alphabeti Hebraici.

2 *Liber Tobiæ* Filii Tobielis cum verſione Latinâ interlineari. 3. *Migdaloz ſcem Adonai*, id eſt, *Turris Fortitudinis nomen Domini*, ſeu Defenſio Doctrinæ Chriſtianæ Hebraicè translatæ à Jo: Baptiſta Galileo. Eſt MS. Romæ in S. Pudentiana. Vivere deſiit Romæ an. 1687. Morotius Ciſt. Ref. p. 3. pag. 123. & ſeqq. Julii Bartholocii *Biblioth. Rabbinicam* contractam, emendatam, & ſuppletam ex Iſtrimero, Plantavitio, Buxtorfio, Hottingero &c. memorat

rat Jo: Albertus Fabricius in *Bibliographia Antiquaria* Hamburgi, & Lipſ. 1717. Cap. 1. *Antiquitatum Hebraicarum Scriptores Generales* pag. 26. & cap. XII. *de Prophetis* pag.430.num.III. & cap.XVI. de *Nummis* Hebræorum pag. 532. &c.

LAURENTIUS BERTRANDUS Sabaudus Maurianenſis Refor. S. Bernard. compoſuit.

1 *Sacra Theologia* tom.4. impreſſ. Aſtæ 1675. per Zangrandum, iterumque 1676. & tertiò 1678., demumque 4. eodem anno 1678. obiit Camberii an.1681. reliquas ejus lucubrationes indicat laudatus Morotius ibidem par. 3. pag. 114.

LUCAS BERTOLOTTUS Pedemontanus Refor. S. Bern. Abbas Generalis an. 1645. qui è vivis exceſſit an. 1682. plura ſcripſit cum hiſce titulis.

1 *Hotrerica*, ideſt Rethorica, de Jure Ducum Sabaudiæ in Regnum Cypri. Romæ 1641. apud Monetam in 12. 2. *Columba Pamphilia* ibidem 1645. in 4. 3. *Nardus Gallica, & ſpecus Betlehemitica*, Elogium in D. Bernardum. Ibidem an. 1645. in 4. 4. *Alcides Myſticus*, de Geſtis S. Bernardi, Romę 1652. Per Collinium in 4. 5. *Vita Card. Bona*, Aſtæ 1677. apud Zangrandum in 8. 6. Geſta D. Bernardi Abbatis CXXI. Elogiis expreſſa, Romæ 1682. per Tinaſſium. MSS.

1 *Cardinalis Montalti Currus*. 2. *Antiſtes Regularis*. 3. *Centum Caſus Conſcientiæ*. 4. *Cor Jeſu*. De eo Andreas Roſottus in Syllabo ſcriptorum Pedemontii. Morotius Ciſt. Refl. p.2. pag.49. & p.3. pag.96.

MARCUS ANTONIUS è nobili familia Carretta Pedem. Refor. S. Bernard. Abbas, collegit

Santorale del Sac. Ordine Ciſtercienſe; tom. 1. continens menſes Jan. & Febr. Taurini anno 1701. apud Fontanam in 4. tom.2. continens menſes Martii, & Aprilis. Vide Morotium Ciſt. Refl. p.3. pag. 134.

PHILIPPUS MALABAYLA ex Comitibus Canalis, Aſtenſis Diœceſis, Ref. S. Bern. celebris Hiſtoricus, doctrinâ pręſtanti conſpicuus, Abbas Generalis, plura, eaque pręclara conſcripſit.

1 *Hiſtoriam B. M. V.* prope Montem regalem Pariſiis, apud Jo: Neuqueville an. 1622. in 4., & Montis Regalis 1624. Italicè apud Ruſeum. 2. *Vitam D. Bernardi Abbatis*, Italicè. Taurini apud Jo: Dominicum Tarini, & Neapoli apud Montanarum 1634. 3. *Aſtam Sacram*, & de S. Brunone Aſtenſi; Venetiis. 4. *Clypeum Civitatis Aſtenſis*. Aſtæ apud Zangrandum in 8. & Lugduni 1656. in 4. 5. *Orationem Funebrem* in obitu S. Franciſci Saleſii, Pariſiis 1623. per Heuqueville. 6. *Orationem in laudem* ejuſdem S. Franc. Saleſii Taurini per Tarinii Hæredes in 12. 7. *De Monachatu* Benedictino S. Gregorii Magni contra Baronium. 8. *de Sancto Evaſio* Apologia contra Jo: Bellainum. Eum laudant Franc. Auguſt: ab Eccleſia in Hiſt. Chronol. Pedem: pag. 401. Hippol. Marrac. Bib. Marian. p.2. pag.296. Ferd. Ughell. Ital. Sac. tom. 4. pag.476. Morot. Ciſt. Refl. par. 3. pag. 84. obiit anno 1656. æt. 79. Relig. 61.

ROBERTUS RUSCA ſcripſit

Santità, è Dottrina Ciſtercienſe coll'origine di cinque Ordini di Cavalieri, che veſtono abito, e oſſervano Conſtituzioni Ciſtercienſi; Al Seren. Alberto d'Auſtria. In Milano per Franceſco Paganello 1598. in 4.

SIL-

SYLVESTER MAUROLICUS Siculus Meſſanenſis plura compoſuit, typiſque tradidit, inter quæ.
1 *De Viris Illuſtribus Ordinis* Ciſtercienſium.
2 *Mare Oceano*, overo Hiſtoria Sacra di tutte le Religioni del Mondo diviſa in 5. Libri in fol. Meſſanę apud Petrum Brea 1613.
3 *Topographiam Sanctorum* Chriſti militum.
4 *De præcipuis Baſilicis* SSmæ Reginæ Cęlorum dicatis, & Eccleſiis eidem divino oraculo, & miraculo erectis. 5. *De Viris Illuſtribus Siculis*. 6. *De Sanctis claris*, & Martyrio coronatis in Regno Siciliæ. 7. *Catalogum Scriptorum Eccleſiaſticorum*. 8. *Lucidarium* continens XL. quęſtiones de Aſtrologia, & Philoſophia. De eo Philip. Labbe Bibl. Bibl. Anton. Mong. Bibl. Sicul. tom.2. pag.226. aliique.

THOMAS CISTERCIENSIS ſcripſit
In Cantica Canticorum impreſſ. Romę in fol. an.1666.

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum Congregationis Monachorum Ciſtercienſium Italiæ.

CAROLUS JOSEPH MOROTIUS * Monregalens * in Pedemontio doctrina, & multiplici virtute conſpicuus ab Innoc. XII. Pont. Max. creatus fuit Epiſcopus Bobienſis in Alpibus Cottiis, ſed cum ei ab Hiſpanis tunc ejus regionis dominis, ad ſuam Eccleſiam interdiceretur acceſſus, cura illi plurium in Romanę Eccleſię Ditione Epiſcopatuum demandata fuit, Imolenſis videlicet, Urbevetani, Balneoregienſis &c., donec Clem. XI. Sum. Pont. vacantem in eodem Pedemontio, imo in Liguriâ Pedemontio ſubjecta, Salutiarum Epiſcopatum ei detulit, quem cum admodum laudabiliter adminiſtraſſet, in ultima ſenectute Vitę periodum clauſit.

* De eo ſupra in Appendix Scriptorum.
* Mondovì.

EUGENIUS III. Pontifex Maximus loco humili in Tuſcianatus, in Oppido, agri Piſani, *Monte Magno* dicto, diſcipulus S. Bernardi Abbatis, & Abbas SS. Vincentii, & Anaſtaſii extra Urbem ad aquas Salvias Ord. Ciſtercien. electus fuit Pontifex miro, & repentino Cardinalium conſenſu, cum ipſe Cardinalis minime eſſet, idque an. 1145. die 27. Febr. poſt mortem nempe Lucii II. fuitque Vir Sanctitate morum, omniumque Virtutum ſplendore conſpicuus, & miraculorum etiam gloria poſt obitum illuſtris Ciac. Henriquez in Faſciculo. Graveſon tom. 4. pag. 2. aliique plures.

MALACHIAS INQUIMBERTI nobilis Gallus, primum Fr. Ordin. Prædicatorum, deinde Monachus noviſſimæ Congregationis Reformatæ Ciſtercienſis S. Bernardi ad normam Trappenſium in Italia apud Cęnobium Caſæmarii in Latio; mox à Cardinali Laurentio Corſino celeberrimæ, ditiſ-

ditiſſimæ, ac ſelectiſſimæ Bibliothecæ ſuæ Prefectus, haud ita multo poſt ab eodem ad ſummum Pontificatum aſſumpto Archiepiſcopus Teſſalonicenſis in Macedonia renunciatus eſt, & denique Congregationis SS. Inquiſitionis Romanæ, ac Univerſalis Conſultor conſtitutus, & merito ſane, eſt enim Vir doctiſſimus, & præſtantiſſimus; olim in Piſano Atheneo Sacr. Theologiæ Profeſſor meritiſſimus; recens autem creatus fuit Archiepiſcopus Carpentoractenſis in ditione Pontificiâ Avenionenſi.

PAULUS Abbas S. Marię de Altofonte in Sicilia fuit electus Archiepiſcopus Montis regalis in eadem Sicilia an. 1328. Jo: Aloyſius Lellus Hiſt. Montis Reg. 2. Edit. pag. 32. Roc. Pyr. Sic. Sac. l. 1. n. 3. f. 419. Vitus M. De Amico Suppl. Sic. Sacr. l. 4. par. 3. pag. 67.

PLACIDUS PEZZANGHERI nobilis Placentinus, Monachus primùm fuit Congregationis Caſinenſis, & Monaſterii S. Xiſti Placentiæ Profeſſus, deinde ad eandem reformatam Ciſtercienſium apud Caſam-Marii Congregationem tranſiens, ſed aliquantò Inquimberto prius, & in ea conſtanter perſeverans, poſt aliquot annos Abbas Cœnobii ejuſdem creatus eſt, mox, á Benedicto XIII. cui jam pridem notus, & ob virtutem, & doctrinam in paucis charus erat, in Vaticanum Palatium accerſitus, & aliquot Gallicis operibus in Latinum idiomā, & in Catholicæ Eccleſiæ utilitatem transferendis admotus, Epiſcopus primum Himerienſis in Meſopotamia, ac tandem Tiburtinus in Latio dictus fuit (retento nihilominus Caſæ-Marii regimine) ubi Eccleſiaſt. diſciplinæ zelum, & paſtoralis ſolicitudinis egregiam curam oſtendit. De eo videndus noſter Epiſcoporum Congreg. Caſinenſis Catalogus verbo *Cœleſtinus* pag. 15.

Nec hos tantum ex nobiliſſimi Ciſtercienſis Ordinis Italicis Congregationibus ad Epiſcopatum aſſumptos fuiſſe credendum eſt, ſed quia ego in deſerto loco nunc conſtitutus, libriſque opportunis carens, horum ſolummodò meminiſſe potui, quamvis ut plures ſcirem, conatus omnes, & preces per calamum adhibuerim, verùm hactenus fruſtra.

APPENDIX

Quorumdam Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. Ciſter. Italiæ.

ANDREAS à S. BONAVENTURA è Burgo S. Sepulchri in Etruria, Cęſar Cugius in ſęculo dictus, Romæ S. Bern. Refor. Congregationem ingreſſus eſt an. 1633. ad Montis deinde Soractis Cęnobium miſſus, ubi olim S. Sylveſter Papa perſequutionis rabiem declinans, aliquandiù latuerat, & poſtea S. Nonnoſus Abbas jam pridem inhabitaverat, ad obitum uſque magnâ animi voluptate, & ſpirituali conſolatione perſeveravit, nihil veritus crebrerrimos in montis cacumine fulminum ictus, à quibus tamen ipſe in-

offen-

offenſus ſemper evaſit; quamvis plures alii tum Eremicolæ, tum diverſorum Ordinum Aſcetæ Benedictini, Camaldulenſes, B. Petri de Piſis, S. Franciſci de Obſervantia Aracœlitani, &c. qui in eodem loco ſedem poſuere, telorum furentium impetum, indeque mortem haudquaquam declinaverint, coacti propterea ſocii, ſi qui ſuperſtites remanſerunt, fulmineum montem quantocyus deſerere, & ad tutiora migrare: At Andreas ad Sanctuarii illius cuſtodiam à Deo ſervatus, aſſiduæ orationis præſidio, diſcrimina omnia effugit; & S. Nonoſi Italici Taumaturgi cultum, & religionem ibidem reſtituit, cujus virtutes pro virili imitari jugiter ſtuduit, humilitatem videlicet, quâ honorum ambitionem à ſe procul eliminavit, pęnitentiam, paupertatem, illibatam caſtimoniam, & invictam in adverſis cunctis patientiam, Erga verò illuc adventantes, devotionis gratiâ, humanitatem, & charitatem eximiam tum pro corporibus refocillandis, cum pro animabus Deo aquirendis, eorum exomolegeſes ſapienter, prudenterque excipiens, & Sacroſancto Euchariſtiæ Sacramento eoſdem peramanter ad æternam Vitam inſtaurans. Septem ſupraviginti annos bonorum adeò operum fragrantiſſimum odorem cum undecumque ſparſiſſet, anno demum 1686. ad cęleſtis Syonis montem perpetuâ, beatâque ſecuritate fruiturus aſcendit, ex Benedicto Stella Ciſt. Reform. De reſtituta S. Nonnoſi devotione Romæ 1668. Antonio Degli Effetti in Commentario Hiſtorico de S. Nonnoſo. Carolo Joſepho Morotio Ciſtercien. Reflor. part. 4. pag. 276. & ſeqq. uſque ad Libri finem.

BARTHOLOMÆUS à S. FAUSTO Siculus Platienſis, [de quo ſupra in Appendice Scriptorum Ciſtercien.] non tantum moralis Doctrinę, tutioris quidem, ac probatioris, pręſtantiâ celeberrimus, ſed Sanctitatis etiam opinione conſpicuus, quam illi eximia in primis humilitas, famę applauſus ſtudioſiſſimè declinans conciliavit, ſub modio latere, domi nimirum fere ſemper incluſus, in votis, ac more habens. At cum Urbani VIII. juſſu, Provincialis, aliorumque graduum munera illi fuerunt obeunda, nutriendę, promovendęque regulari diſciplinę operam omnem impendit. Summo mane devotiſſimè ſacra faciebat; In Deiparam Virginem piiſſimus, ante ejus Iconem enixiſſimas preces diutius fundebat. Tandem Neapoli apud S. Carolum majorem ęternam Vitam conſequuturus, tranſeuntem abſolvit an. 1636. die 20. Julii, cujus funus aviculę pulcherrimę, ac diſcolores, nec antea, nec poſtea amplius viſę, cantus ſuaviſſimi dulcedine, tota ſpectante, audiente ac ſtupente Urbe, proſequutę ſunt, ad finem uſque triduanę parentationis, quę illi ob confluentis populi frequentiam, pro trahenda uſque ad tertium diem fuit, quâ peractâ diſparuerunt.

FR. DIONYSIUS à S. BERNARDO Germanus ex Helvetia oriundus, Romę apud S. Pudentianam Congreg. Refor. S. Bern. *Donatus* fieri voluit [ſunt autem Donati, qui ſimplicem obedientiam in ea Religione vovent]. Vir fuit multis Virtutibus inſignis, humilitate, obedientia, ſilentio, perfectâ Regulæ obſervantiâ, carnis mortificatione Cęlo, Terriſque dilectus. Floruit an. 1607. qui inter alias à Deo receptas gratias, paucos ante mortem dies, cœleſtes has voce audire meruit, *Dionyſi Fr. diſpone conſcientiæ tuæ, morieris enim brevi, dimiſſa ſunt tibi peccata*. Itaque octo poſt dies in eodem Cęnobio ſanctè obiit. Gabr. Bucel. in *Benedicto* Rediv. ad eundem annum. Carolus Joſeph. Morotius Ciſt. Refl. p.4.pag.194.

JOANNES BAPTISTA à S. BERNARDO, in ſæculo Joannes Baptiſta Rodul-

dulphus nobili ſtirpe natus eſt an. 1588. in pago Caſolanæ, Diœceſis Imolenſis, in Ciſter. Refor. album adſcriptus eſt Romæ in S. Pudentiana an. 1609. ac XII., quibus ſupervixit annis, admirabili Sanctitate affulſit; nam illibatam caſtitatem ſemper coluit, ſolitudinem, ac paupertatem impensè adamavit, humilitatem verò, ac obedientiam in cunctis ſuis actibus præſetulit, auſteritatem denique, tum in vigiliis, & indumentis, tum in ciborum abſtinentia, ſemel ſuſceptam non retinuit modo, ſed etiam de die in diem adauxit. Sed præ omnibus virtutibus, patientiâ ad miraculum invictâ præcelluit; inſanabili enim ulcere in facie percuſſus, acerrimos dolores, ac intolerabilem fętorem adeò ęquanimiter ad mortem uſque ſuſtinuit, ut potius de horribili hoc morbo gauderet, veluti de cœleſtium, quibus fruebatur, conſolationum pretioſiſſimo theſauro, alter propterea Job ab omnibus acclamatus. Arcebatur ob eam fœdiſſimam ægritudinem à Sacerdotio ineundo, (Clericus idcirco ſemper manens) Sed Chriſti Domini, ac Deiparæ Virginis dulciſſimæ apparitiones, quam Deo charus, quamquam illi intimè unitus, & adhærens eſſet, teſtabantur; denique dilectam Cęlo animam tam difficilis, moleſtique certaminis Victoriâ coronatam, immortalitatis ſerto coronandam in manus Domini feliciſſimè tradidit an. 1621. ætatis ſuæ 33. luce fulgentiſſimâ ſupra Soractis montem, ubi aliquamdiu vixit, demumque obiit, ab omnibus viſâ, coruſcante. Vide Carol. Joſeph. Morotium Ciſt. Reflor. part. 4. pag. 122. & ſeq. Antonium Degli Effetti, in Memoriis S. Nonnoſi Abbatis Soractenſis.

JOSEPH à S. GERMANO Siculus patriâ Siracuſanus, in ſæculo Joſeph Minittus, in quo adhuc degens, doctrina, & probitate toti Romanæ Urbi notiſſimus fuit, ubi Congregationis Refor. S. Bern. alumnus cum evaſiſſet, humilitatis, & voluntariæ abjectionis, ſummæque auſteritatis exemplar vixit, imo verò mundo, ſibique mortuus, ſemperque in Deo, rebuſque cœleſtibus, oratione, & contemplatione abſorptus, ad eum migravit, numquam ab eo ſeparandus, cujus Defuncti Veſtes, corporiſque extremas particulas devotionis gratia plebs abſcindens, veluti Sancti alicujus reliquias ſecum abſtulit. Floruit an. 1615. Gabr. Bucel. Ben. Rediv. ad hunc annum. Anton. à S. Petro cap. 9. Philip. Malabayla &c. Morot. p. 4. pag. 195.

PLACIDUS BERNARDUCCI à S. Mauro poſtea dictus Romę apud S. Pudentianam Ciſtercien: Reformatis nomen dedit anno 1589. effulſitque pluribus, ingentibuſque virtutibus, columbinâ nempe ſimplicitate, infantili innocentiâ, & profundiſſima humilitate, ſed pręcipuè ardentiſſimo in Deum amore, & in proximos charitate, & aſſiduę orationis inſtantia. Erga Dominicam Paſſionem ſumma devotione afficiebatur; paupertatis verus amator, nil terreni deſiderans, omnia in Deo ſe poſſidere gloriabatur; patientię dono pręditus, injurias, & contumelias, beneficiis, fuſiſque pro perſequentibus ad Deum precibus compenſabat. Infirmos, quorum curam toto decennio geſſit, omni charitatis officio ſedulò proſequens, die, noctuque illis aſſiſtens, nihil ad eorum ſalutem, & ſolatium conducens, aut pertinens prętermittebat: Merito igitur ad laborum pręmia vocatus, piiſſimè, ac lęto animo cœleſti Sponſo occurrit, ab eo in gaudium Dñi ſui intrare juſſus anno 1610. Morot. Ciſt. Refl. par. 4. pag. 191. & ſeqq.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congreg. S. Crucis Fontis Avellanæ, ſive Columbæ Ord. S. P. Benedicti, in Italia à B. Landulpho inſtitutæ anno 976.

GUIDO patria Aretinus ex nobili familia de Octavianis, Monachus fuit S. Crucis Fontis Avellanæ, & ibidem etiam Abbas an. 1047. Vir doctiſſimus, & optimus, & Catholicæ Fidei fortiſſimus Atletha contra Berengarium Turonenſem, Archidiaconum Andegavenſem, ſcripto inſigni libro.

1 *De veritate Corporis, & Sanguinis Chriſti*; calluit etiam muſicam artem abſolutiſſimè, de qua compoſuit

2 *Libros duos*, & notas aliquot, & manum inſuper muſicam adinvenit. Ludovic. Jacob. in Vitis SS. Umbriæ tom. 1. Graveſonius Hiſt. Eccleſiæ tom. 4. par. 1. pag. 272. ubi opera hæc Muſica à Guidone *Michrologum* fuiſſe inſcripta refert, ideſt Epitomem, aut compendium Muſicæ artis, unde Domnizo de Geſtis Comitiſſę Mathildis, *Micrologum librum ſibi dictat Guido peritus, Muſicus, & Monachus, nec non Eremita beandus*.

S. JOANNES GRAMMATICUS * Laudenſis, diſcipulus in paucis charus S. Petri Damiani, ab eo ſacro Monachi-cucullo donatus anno 1071. in Monaſterio S. Crucis Avellanæ, & poſtea Epiſcopus Eugubinus an. 1105. ſcripſit

* *Lodi*.

Vitam ejuſdem S. Petri Damiani. Idem Jacob. ibidem pag. 109. S. vero Jo: Grammatici Vitam ſcripſerunt Philippus Ferrarius, Ferdinandus Ughellus, & Bollandiani.

B. LANDULPHUS, ſive RADULPHUS natione Germanus, ſecundùm aliquos, ſecundùm verò alios Italus, Patria Eugubinus, familia de Pamphiliis, Monachus factus eſt anno *976*. in Monaſterio à ſe divino monitu fundato in Sylva inter Montem Catria, altiſſimum ex Appeninis, & montem Acutum in Umbria XIV. millia paſſuum ab urbe Eugubina, & V. à Callienſi Civitate, cui Monaſterio inditum fuit nomen *S. Crucis Fontis Avellanæ*, ac deinde ipſe B. Landulphus plura alia Monaſteria circumquaque, ac longius etiam ædificavit, ita ut in amplam, celebremque excreverint Congregationem Nigrorum Monach. ſub regula S. Benedicti, approbatam à Sylveſtro II. Pont. Max. propagata ſiquidem fuit per totam Italiam, pręcipuè Aſſiſii, Fulginei, Spoleti, Faventię, alibique, nonaginta, vel eo amplius Cęnobiis coaleſcens. Huic itaque Congreg. B. Landulphus addidit

Conſtitutiones peculiares pro firmiori obſervantia Regulę S. Benedicti. Ludov. Jacobillus Vit. SS. Umbr. tom. 1. pag. 107. B. Landulphi Vitam ſcripſit S. Petrus Damiani. Vide infra in Epiſc. hujus Congreg.

S. PETRUS DAMIANI RAVENNAS an. 1050. idem Monaſterium S. Crucis Avellanę delegit, ubi Deo per Vota Monaſtica arctius ſe conſecraret, & an. 1053. creatus fuit Prior Generalis ejuſdem Congr. quam SS̃me rexit, re-

reformavit, & ampliavit. Anno autem 1058. inſtituit aliam Congregationem denominatam ab eo *S. Damiani*, in Apulia prope Sulmonam in Monaſt. S. Petri de Majella juxta montem dictum de Morono, ſub regula S. Benedicti, ubi poſtea *S. Cæleſtinus V.* ſub nomine *Petri de Morono* manſit, & Monachi Cęleſtini nunc degunt ab anno 1294. S. verò Petrus Damiani eodem an. 1058. renunciatus fuit Card., & Epiſc. Oſtien. à Stephano Papa IX. ac deinde Legatus Apoſtolicæ Sedis ab Alexandro II. an. 1059. Piceni, Umbriæ, & Flaminiæ, fuitque Vir undecumque doctiſſimus, & SSm̃us. Cum autem miſſus fuiſſet Legatus pariter Apoſtolicus Mediolanum, & in Longobardiam, Galliam, & Germaniam, aliaſque Provincias à laudato Pontifice Alex. II. & à Greg. VII. in reditu obiit Faventiæ apud Monaſterium ſuæ Congregationis S. Mariæ nuncupatum an. 1080. ætatis ſuæ 66. Aliqui aſſerunt eum aliquandiu geſtaſſe habitum Monachorum Camaldulenſium, & inter eos vixiſſe, ideoque Monachis etiam Congreg. Camaldul. adſcribendum. Ejus vitam ſcripſit laudatus S. Joannes Grammaticus, qui obiit an. 1106. quam Cajetanus mox laudandus una cum ejus operibus iterum prælo ſubjecit Romæ, & Bollandus tertio recudit ad 23. Jan: præviis in eandem Commentariis. S. autem Petri Damiani Opera à Conſtantino Cajetano collecta, argumentis, notis, & obſervationibus illuſtrata edita fuerunt Romæ tomis 4. in fol. addita tomo 4. Apologiâ ejuſdem Cajetani pro Operibus ipſius S. Petri Damiani contra Zeiglerum. Primus tomus continet

1 *Epiſtolarum* libros 8. apud Aloyſium Zannetum an. 1606. Secundus
2 *Sermones de Sanctis*, & Sanctorum Vitas, apud Gulielmum Facciottum 1608. Tertius
3 *Opuſcula Theologica*, & moralia, apud Maſcardum 1615. Quartus denique.
4 *Pias Precationes*, & diverſi generis Metra, & Rythmos. 1640. Vide noſtram Bibliothecam par. 1. pag. 125. Ludov. Jacob. de SS. Umbriæ &c. Graveſonium Hiſtor. Eccleſiaſt. tom. 4. part. 1. pagg. 99. 101. 259. 260. 306. Hieronymum Rubeum Hiſt. Rav. lib. 5. Gabrielem Pennotum lib. 2. cap. 48. alioſque.

SIGISMUNDUS MONACHUS egregius, & celeberrimus in eodem Avellanę Cęnobio, Guidonis Aretini ſodalis, in divinis ſcripturis verſatiſſimus, ipſe etiam contra Berengarium doctiſſimè diſputavit, quapropter ob Doctrinam, & zelum creatus fuit Epiſc. Anverſę, multa ſcripſit haud completa, ſed perfecit tantum libros tres.

1 *De Corpore, & Sanguine* Xriſti Domini
2 *De Xriſti Humanitate*.
3 *De Sancta Trinitate* contra eundem Berengarium. Idem Jacob. ibidem.

AP-

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum Congregationis S. Crucis Fontis Avellanæ.

BENEDICTUS ex Monacho Avellanenſi creatus fuit Epiſcopus Fulginas an. 1193.

S. JOANNES GRAMMATICUS B. Petri Damiani diſcipulus, Monachus evaſit an. 1071. electus fuit Epiſc. Eugubinus an. 1105. de quo ſupra in Append. Script.

JULIANUS diſcipulus, & ſucceſſor B. Landulphi in eodem Epiſcopatu annò 1012. ex renunciatione ipſius B. Landulphi. Obiit an. 1015. Ludov. Jacob. SS. Umbr. tom. 1. pag. 109.

B. LANDULPHUS, de quo ſupra in App. Script. invitus quidem, populo poſtulante, electus fuit Epiſcopus Eugubinus approbante, & confirmante Sergio IV. Pont. Max. qui cum aliquot annis eam Eccleſiam SSmè rexiſſet, eamdem ſponte dimiſit, Juliano Succeſſore ejus operâ conſtituto, & ad ſuum Fontis Avellanæ Monaſterium rediit, ubi aliquot annis ſanctis operibus ferventius vacans, ad Deum feliciter migravit an. 1042. Inſtituta autem ab eo Congreg. quæ tot Sanctis, & præſtantiſſimis Viris floruit, cum temporis progreſſu ad paucos Monachos redacta eſſet, à SSmo Pio V. Pont. Max. unita, & adnexa fuit Congreg. Monachorum Camaldulen. an. 1570. accitis Monachis ex Cęnobio S. Gregorii de Urbe, ad Clivum Scauri, qui hactenus idem Monaſterium S. Crucis de Avellana inhabitant.

In hoc eodem Monaſt. olim Dantes Aligherius potiorem partem celeberrimi ſui Poematis compoſuit, ibique ejus effigies cum inſcriptione adhuc conſpicitur. Lud. Jacob. SS. Umbr. tom. 1. pag. 106. & ſeqq.

MAURUS ex Monacho Avellanenſi factus Epiſcopus Eugubinus an. 1193.

S. PETRUS DAMIANI Card. & Epiſc. Oſtien. de quo ſupra bis, in Append. videlicet Epiſcoporum Camaldulen., & in Appen. Scriptorum, hujuſce Avellanen. Congreg.

B. PHILIPPUS Fulginas Epiſcopus Nucerinus ex eadem Congregatione, & Monaſterio.

S. RIDOLPHUS Epiſc. Eugubinus vir SSmus, & pęnitentiſſimus, diſcipulus S. Petri Damiani, creatus an. 1058.

S. RINALDUS item Fulginas, itemque Epiſcopus Nucerinus in Umbria.

SIGISMUNDUS Epiſcopus Anverſanus, de quo ſupra in Appendice Scriptorum.

THEOBALDUS diſcipulus B. Landulphi ſucceſſit Juliano (de quo paulo ante) in Epiſcopatu Eugubino, de quo, ſicut etiam de aliis omnibus vide laudatum Jacobil. ibidem pag. 109.

APPENDIX

Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. S. Crucis Fontis Avellanæ.

PRæter enarratos in duabus præcedentibus Appendicibus, qui fere omnes Sanctitatis ſplendore floruerunt, alii quoque eandem Sanctitatis famam adepti ſunt, inter quos

B. ALBERTINUS Prior ejuſdem Monaſterii Vir celeberrimus, & Sanctitatis gloriâ inſignis.

S. AMICUS Camers Patriâ, honeſtâ familiâ natus, humanis, ſacriſque litteris imbutus, Monachus primum fuit in Archiſterio Caſinenſi: deinde vigente famâ regularis obſervantiæ abſolutiſſimæ, & acerrimæ pęnitentiæ Congregationis, & Monaſterii S. Crucis Fontis Avellanæ, ad illud tranſeundi facultatem à Caſin. Abbate obtinuit in quo ſanctè vixit, & obiit an. *993*. valde ſenex miraculis glorioſus. De eo Cęſar Baron: - S. Petrus Damian. - & Philippus Ferrarius.

S. DOMINICUS LORICATUS, à galea, & lorica ferrea, quam ſemper in capite, & ad vivam cutem geſtabat, dictus, natus eſt Luceoli Umbriæ Civitate inter Callium, & Eugubium circa an. *995*. Anno autem 1020. Monachus factus eſt Camaldulenſis in Cęnobio haud longè ab eadem Civitate Luceoli, ſed poſt annos *13*. majoris perfectionis, & pęnitentię deſiderio, tranſivit ad obſervantiſſimam, & rigidiſſimam, eo temporis, Fontis Avellanæ Congregationem, evaſitque diſcipulus S. Petri Damiani, qui eidem Congregationi ſpiritum, ac fervorem verbo, & exemplo afflabat. Vixitque ibidem S. Dominicus mirabili, & humanis viribus incredibili pęnitentiâ, quam fuſiſſimè deſcribit laudatus Jacobilli in Vitis SS. Umbr. tom. 2. pag. *337*. & ſeqq. In Cęlum abiit an. *1061*. 14. oct. ætatis ſuæ *66*. In Caſtro Frontala dicto Diœceſis Semptempedanæ, hodie *S. Severino* in Piceno.

B. FORTIS ex eodem Monaſterio, qui obiit an. 1040.

B. JACOBUS Patria Nucerinus Monachus S. Stephani de Parrano Diœceſis Nucerinæ ſub Congregatione S. Crucis Avellanæ, Vir magnæ abſtinentiæ, orationis, & meditationis Paſſionis D. N. J. Xriſti. Sanctè obiit in eodem S. Stephani Cęnobio circa an. *1300*. Lud. Jacob. ibidem tom. 1. pag. *569*. Plures alii Sanctitatis opinione celebres floruerunt in Monaſterio, & Congregatione eadem S. Crucis Fontis Avellanæ, quos videas apud eundem Jacob. ibid. tom. 3. à pag. *332*. ad *355*.

De hujuſce Congregationis Illuſtribus, & SS. Viris agit etiam Hyacinthus Ignatius Amat de Graveſon. in Hiſt. Eccleſiaſt. tom. 4. pag. *335*. & ſeqq. ubi aſſerit eam Congregationem à Diſcipulis S. Romualdi fundatam fuiſſe, ex Cl. Guidone Grandio in Diſſert Camal. Lucæ impreſſ. an. *1707*. ex quo etiam probat Graveſonius, Fontis Avellanæ Monachos ſemper fuiſſe inſtituti Camaldulenſis alumnos.

AP-

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congregationis Sanctæ Crucis Saxivivi in Umbria propè Fulgineum à Beato Maynardo inſtitutæ an. 1085.

B. MAYNARDUS nobili ſtirpe in Germania, vel ut aliis placet in Latio natus, Vir magnæ doctrinæ, pęnitentiæ, & ſanctitatis, Magiſter, & Doctor Philoſophiæ, Theologiæ, ac Sac. Scripturæ, quas diſciplinas alios etiam docuit; magno animarum ſalutis Zelo præditus, verbo, & exemplo peccatores plurimos ad Deum convertit, & ad pęnitentiam adduxit, Hic D.P.Benedicti Regulam profeſſus, Monaſterium Saxivivi in Umbria juxta Fulgineum inſtituit, concedente S. Bonfilio Monacho Benedictino, & Epiſcopo Fulginate, & peramplæ, inſigniſque Congregationis Author fuit an. 1085., quæ in Umbria, Piceno, Tuſcia, ac Latio ad 92. Monaſteria regulari obſervantiâ clariſſima, propagata eſt; præter 41. Eccleſias, & 7. Hoſpitalia, ab eadem Congregatione variis in locis poſſeſſa, & adminiſtrata, fuitque B. ipſe Maynardus ejuſdem Congreg. primus Abbas Generalis; Multum laboravit pro extinguendo, ac penitus tollendo ſchiſmate Cadolai Pallavicini Antipapę; hæreſumque gliſcentium tempore Stephani IX., & Alexandri II. quamobrem à Paſchali II., & Innoc. II., Epiſtilâ ad Michaelem Abbatem, & Monachos Saxivivi datâ an. 1134. S. Rom. Eccl. benemeritus, & fidelis miniſter nuncupatur; Ad Cęlum tranſiit in eodem Monaſt. Saxivivi an. 1092. die 10. Decembris ætatis an. 70. ibidem ſepultus, compoſuit

Conſtitutiones, ac leges pro Monachis ſuæ Congregationis. Lud. Jacob. in Vitis SS. Umbriæ tom..... pag. 197. & fuſiùs in Chronicon Saxivivi edito Fulginei ann. 1653. Julius item Ambr. Lucenti in Libro, *Fulgor Fulginei* Romæ impreſſo apud Bernabò 1703. à pag. 79. uſque ad 85.

De aliis verò Monachis hujus Congregationis, quos utpote ſolitudini, ac ſacris ſtudiis addictos, plura elucubraſſe admodum credibile eſt, nihil hactenus ad litteras pertinens narrare poſſumus, cum apud Jacobillum in laudato Chronico nihil hujus modi inveniatur.

AP-

APPENDIX

Quorundam Epiſcoporum Congregationis S. Crucis Saxivivi.

ÆGIDIUS Epiſcopus Fulginas in Umbria.
ÆGIDIUS Epiſcopus Nucerinus, ibidem.
CHRISTOPHORUS Epiſcopus Nucerinus, ibidem.
EVANGELISTA Epiſcopus * Typhernas, ibidem.
JOANNES THOMAS Epiſcopus * Aletinus in Calabria, & poſtea Nucerinus in Umbria.
RODULPUS Epiſcopus * Interamnenſis in Umbria.

*Città di Caſtello. * Lecce. * Terni.

APPENDIX

Quorundam Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. S. Crucis Saxivivi.

MONASTERIUM, & Congregatio S. Crucis Saxivivi, unde plures Epiſcopi, Monaſteriorum Reformatores, aliique doctrina, & virtute præſtantes Viri prodierunt, ea Sanctitatis famâ per duo, & eo amplius ſæcula floruit, ut in antiquis ejuſdem Cœnobii monumentis ita ſcriptum reperiatur.
„ Monaſterium Saxivivi eſt ſpeculum Monachorum in obſervantiâ regulari,
„ in Provinciâ Umbriæ, Tuſciæ, & Marchiæ. In Monaſterio Saxivivi ma-
„ xima viget obſervantiâ. Primi Abbates, & Monachi [*ejuſdem Monaſterii*]
„ Ordinis Saxivivi maximâ Sanctitate, obſervantiâ, & famâ florent „ De primis item Abbatibus, & Monachis ejuſdem Monaſterii, & Cong. ſic ibidem
„ legitur. „ Qui pro Sanctis habentur apud nos, & eorum maxima Sanctitas,
„ & obſervantia regularis illuſtrat Ordinem S. Benedicti, & Provinciæ Umb. Fuerunt autem illi XXIII. Abbates, nempe I. Laudatus Maynardus an. 1085. II. Dionyſius an. 1092., III. B. Albertus an. 1102., IV. Petrus an. 1121. V. Michael an. 1126., VI. Rodulphus an. 1150. VII. Michael II. an. 1161. VIII. Atto de Actis an. 1163., IX. Rodulphus II. de Actis an. 1169., X. Guido an. 1172. XI. Maurus de Actis an. 1180. XII. Jacobus an. 1184. XIII. Joannes Fulginas ann. 1194., XIV. Bartholomæus an. 1197., XV. Joannes II. an. 1199., XVI. Theobaldus Fulginas an. 1200., XVII. Nicolaus Fulginas ex Comitibus Opelli an. 1209., XVIII. Angelus ex iisdem Comitibus

bus an. 1222., XIX. Angelus II. anno 1260. XX. Guido II. an. 1263. XXI. Jacobus II. à Camerino an. 1295. menſe Jannuario XXII. Angelus III. Fulginas an. 1295. menſe Nov. XXIII. Angelus IV. à Monte Falco an. 1308. Inter hos tamen Abbates, & Monach. Monaſt. Saxivivi ſingularis ſanctitatis fama floruerunt ſequentes.

B. ALANUS natione Germanus, patria Viennenſis in Auſtria, natus eſt anno 1263. Fuitque Vir doctiſſimus, qui cum jam Monachus eſſet Benedictinus, acceptâ famâ ſanctitatis, & regularis obſervantię Monachorum Saxivivi, ad eos tranſivit an. 1300., ubi rara humilitate abſcondens ſe ſub modio; & pro Idiota ſe gerens, numquam Sacerdotio initiari voluit, ſed vilioribus Cęnobii muniis ſemper incubuit. Orationi, ac meditationi addictiſſimus, pęnitentiam, & carnis mortificationem, ſilentium, ſolitudinem, aliaſque virtutes in deliciis habuit. Sed cum in eadem Germania Beguinorum, ac Beguardorum peſſima Hęreſis graſſaretur, & Clemens V. Pont. Max. an. 1311., ad eam extirpandam, Viennæ in Gallia Concilium indixiſſet, quò etiam Angelus Saxivivi Abbas, una cum Alano, convenit, Alanus ex abrupto magnâ ſapientiâ, ac ſpiritus fervore, Hęreticos illos convicit, confudit, contrivit, ſummâ omnium admiratione, & gaudio; qua propter Pontifex Angelo volenti, ac libenti, deque alio Eccleſiaſtico Beneficio benè proviſo Alanum in Abbatia Saxovivenſi ſuffecit eodem an. 1311; qui tamen pro eâ, quâ præditus erat, humilitate, Abbatis munus exercere numquam voluit, ſed eidem Angelo illud proſequendum reliquit, Abbatis nihilominus titulo, quo ad vixit ab omnibus honoratus.

Tandem ſicut adeò ſanctè vixerat, ita SSmè obiit an. 1313. die 10. Junii ætatis ſuæ an. 51. biennio ſcilicet poſtquam à Viennenſi Concilio redierat ad Saxovivi cellam, imo potius ſpecum, vel antrum, [à me viſum an. 1734. die 12. Oct. in quo olim B. etiam Maynardus pęnitentię cauſa habitaverat) ubi ſolitarius, inter aſſiduas preces, ac voluntarias corporis afflictiones ad ultimum uſque halitum permanſit. Ejuſque corpus translatum creditur in Germaniam ad Monaſterium * Mellicenſe in Auſtria Ord. noſtri propè Viennam ejus Patriam. Hic autem B. Alanus alius omnino eſt ab Alano illo pariter Monacho ob eminentiſſimam doctrinam, *Doctor Univerſalis*, denominato, qui anno 1215. Romæ in Concilio Lateranenſi ſub Innoc. III. Almerici diſcipulum hæreticum penitus devicit; nam ille Monachus fuit Ciſtercienſis, hic prius Cluniacenſis, ac deinde Saxivivi Ordinis item Nigrorum; ille natus anno 1178. Viennæ in Gallia, Iſte an. 1263. Viennæ in Auſtria. Ille floruit an. 1215., Hic 1311. ille obiit an. 1294. die 5. Januarii ætatis ſuę ann. 116. apud Ciſtercium ſepultus. Hic obiit anno 1313. die 18. Julii ætatis 51. in ſuo Monaſterio primum, deinde Mellicii tumulatus.

* *Vulgo Molk.*

Floruerunt ſanè plures alii Alani Monachi Ord. D. Benedicti, nempe Alanus Luſitanus Ciſtercien. an. 1135. Alanus Belga * Inſulenſis Monachus Clarevallenſis anno 1140., & an. 1151. Epiſcopus Antiſiodorenſis, qui obiit an. 1167. Alanus Anglus Monachus Teneſberien. Congreg. Cluniacen. qui obiit anno 1200. Alanus denique item Anglus Abbas Tenterburienſis. Sed omnium præclariſſimi, ac celeberimi duo illi fuerunt, Alanus ſcilicet Gallus Doctor Univerſalis, & Alanus Germanus Saxovivenſis Aſceta.

* *di Lilla*

B. ALBERTUS filius Comitis Gualterii Saxivivi Abbas electus an. 1102. vir magnæ perfectionis, quippe qui regularis obſervantiæ amantiſſimus, ac ſe-

dulus

dulus exactor, contemplationis æque, & actuoſæ vitæ deditiſſimus, Congregationem Saxivivi admodum propagavit, 13. Monaſteriis à fundamentis erectis, Annis 19. Monaſterium Saxivivi gubernavit, ſanctèque obiit an. 1127. die 4. Febr. ibidem magno honore tumulatus.

Quæ omnia tradit Ludovicus Jacobilli toties laudatus, in Chronico Saxivivi impreſſ. Fulginei apud Alterium an. 1653. pluribus Authorum agminibus ad marginem uſque undique ſtipatus; de B. vero Alano agit etiam Julius Ambroſius Lucenti, in libro *Fulgor Fulginei* Romæ 1703. à pag. 123. uſque ad 127. qui Joannem Trithemium quoque; Secundum Lancell. & præfatum Jacobillum de eodem B. Alano agentes citat. Hoc Monaſterium Saxivivi à Paulo II., Pont. Max. in Commendam redactum, an. 1486. ab Innoc. VIII. pariter Pont. Max. Congregationi Monachorum Montis Oliveti, à quibus hactenus, ſed parvo numero incolitur, unitum fuit, modica nimirum reddituum portione eiſdem aſſignata, majori, ac pinguiori Comendatario relicta, una cum reliquorum Monaſteriorum, quæ modo ſæculares Eccleſiæ evaſerunt, quarum aliquæ curam animarum habent, ampliſſima juriſdictione.

APPENDIX

Aliquot Virorum Doctrina, dignitate, ac Sanctitate Illuſt. è Congregatione Florenſ. S. Joannis Baptiſtæ Ord. Ciſtercien. a Ven. Joachino Abbate anno MCLXXX. Inſtituta.

1 VEN. JOANNES JOACHIM natus eſt in Oppido Calabriæ, cui nomen *Cęlicum*, *Mauri* Tabellionis, & *Gemmæ* Filius an. 1145. A puero ingenii acumen, memoriæ tenacitatem, morumque integritatem, gravitati, ac ſuavitati permixtam, ſupra conſuetum uſum oſtendit; Admodum juvenis peregrinationem ad Chriſti Domini Sepulchrum, cęteraque Paleſtinæ Sanctuaria nudis pedibus, eximioque pietatis ſenſu confecit, Sanctorum proinde ſcientiâ, & cęleſtibus chariſmatibus à Deo cumulatus, quorum præſidio impudicam etiam mulierem hoſpitam ſuam, juvenculũ ad voluptatẽ nocturno tempore allicere conantem, oratione primum, mox cum domo egredi licuit, occultâ fugâ devicit, perfectæ continentiæ donum, tamquam victoriæ præmium, in poſterum conſequutus. Inde in Siciliam digrediens, ad radices montis Æthnæ in antro aliquandiù delituis, jejuniis, ſanctis meditationibus, nocturnis, diurniſque precibus vacans.

2 In Calabriam redux ad *Sambucinæ* Cęnobium Ciſtercienſis Ordinis per ea tempora celeberrimum [nunc fere dirutum] tranſivit, Verbi Dei prædicationem circumquaque diffundens; Sed cum in Monaſterium *S. M. de Curatio* ejuſdem Ordinis, & Provinciæ aliquando divertiſſet, ibi Monaſticum inſtitutum ſub Columbano Abbate eſt amplexus, nec ita multo poſt perſpecta ab

ab omnibus ejus virtute, ipſo Abbate jubente, cunctiſque Monachis aſſentientibus in Priorem, ac deinde in ejuſdem Præſulis defuncti locum, reluctans licet, ac obnitens electus eſt. Quo tempore cum ſpiritu Intelligentiæ à Deo imbutus eſſet, ad ſacrorum Librorum explanationem ſeſe totum convertit; nam Joachim humilitatis intuitu donum Intelligentiæ, non vero Prophetię ſe obtinuiſſe dicebat, cum tamen plura loco, & tempore valde diſſita prophetię ſpiritu prædixiſſe conſtet, quæ ita prorſus, ut prædixerat, evenerunt; inter quæ Lucio III. Pont. Max. an. 1181. Hieroſolymam à Saracenis capiendam poſt triduum, clare enunciavit, quod cum rei exitus comprobaſſet, idem Pontifex Sacras Scripturas explicandi, præſertim Apocalypſim, facultatem ampliſſimam ei conceſſit.

3 In Cęnobio igitur Caſæmarii, Dięc. Verulanæ olim apud Hernicos in Latio, ejuſdem Ord. Ciſtercienſis, *Opus Concordiæ utriuſque teſtamenti* perfecit, eidem Lucio tertio ſtatim oblatum, ab eoque, & Sacro Conſiſtorio valde approbatum, & commendatum. Itaque ut ſacra hæc ſtudia liberius proſequeretur, & abſolveret, annuente etiam Clem. III. Pont. Max., regimine Cęnobii Curatienſis ſeſe abdicavit, dilectæ nimirum Rachelis amplexibus irretitus, ut omnis ejus cogitatio eſſet apud Altiſſimum, eique unice adhærens unus cum eo ſpiritus efficeretur. Deinde regnante Gulielmo cognomento Bono, Siciliç Rege V. Monaſterium S. Jo: Baptiſtæ de Flore, (unde Florenſis Congregatio Ord. pariter Ciſtercienſis) Joachim inſtituit, ibidemque inſigne, ac magnificum templum Cęlorum Reginæ conſtruxit. Eſt autem locus Floris inter nemora aſperrima montis *Syle*, in Alpibus frigidiſſimis Lucaniæ duplici amne *Albula*, *&* *Netho* circum ſeptus, in quem erecto jam Monaſterio, plurimi vitę melioris ſtudio, & Joachimi ſapientiâ, ac virtute allecti convenere, quibus, ut in primitiva Eccleſia, cum eſſet cor unum, & anima una, in charitate non ficta, in domo Dei ambulabant cum conſenſu, ſervientes Deo humero uno, & regularem diſciplinam à Joachimo ibi inſtitutam (quam Honorius III. Pontifex Max. ad Epiſcopum Biſinianenſem ſcribens, utilem, & ſalutarem nuncupavit) omni perfectione ſervantes, Xpti bonus odor facta ſunt in omni loco, Joachim exemplo in cordis compunctione, jugique carnis maceratione viventes, alacriter Xpti jugum portantes, ſanctimoniâ, omnique virtute florentes: Quæ ſane optima diſciplina Cęnobiorum numero propagata, & Cęnobitarum Sanctitate conſpicua, Pontificum, Cęſarum, Regumque protectione, ac munificentia diù viguit, ac floruit.

4 Ipſe Joachin ſingulari abſtinentiæ dono à Deo præditus, annis pluribus ter in hebdomada, IV. nimirum, & VI. feria, dieque Sabbati, nihil prorſus guſtavit, Quadrageſimę vero tempore, diebus Dominicis exceptis, pane tantum, & aqua veſcebatur; miro pietatis ſenſu divinum Euchariſtię ſacrificium celebrabat, ad illud multis cum lacrymis, ac prolixis precibus diligentiſſimè ſe preparans, ac diſponens, quo fiebat, ut in ipſa celebratione Angelicâ quadam reverentiâ, decore, ac majeſtate prefulgens appareret; patientis vero Redemptoris myſteria ſummo cordis, ac mentis affectu contemplabatur, iis autem diebus ejuſdem vivificę Paſſionis annuâ memoriâ conſecratis ita à rebus omnibus Mundi alienus, imò à ſemetipſo etiam abſtractus videbatur, ut in patientis Crucifixi imaginem penitus transformatus cenſeri poſſet. Ceterum orationi jugiter ſic inſtabat, ut corde, oculis, manibuſque (ut de admirabili illo Hibernię Apoſtolo D. Patritio legitur) in Coelum erectis, in extaſim

raptus aſſiduè videretur; quod tamen impedimento minime erat, quin etiam tam ſuis Aſcetis, quam ſæcularibus hominibus, pro quorumcumque intelligentia, & captu verbum ſalutis ſępiſſimè evangelizaret, ingenti ſane cujuſque profectu, & utilitate, nam ſermones ſuos ab humiliori ſtylo inchoans, mox altiori, ac ferventiori ſpiritus tuba proſequens, amorem pariter, ac timorem cunctis, iis incutiebat.

5 Invigiliis ſedulus, ac impiger, ſomno parciſſime indulgebat, ſumma in pauperes charitate flagrans, cum utriuſque Siciliæ Regnum dira fames invaſiſſet, tum communibus monaſterii ſubſtantiis, tum cibis de ſua menſa, ac veſtibus de corpore detractis, quos poterat, recreabat. Humilitatis præcipuus cultor, Abbas etiam cum eſſet, ſuis ipſe manibus verrere ſordes, ægrotantibus inſervire, eorum neceſſitatibus pręſto adeſſe, cibos, & medicamina ſubminiſtrare, męſtos ſolari, agonizantes juvare, & ad mortem pie obeundam hortari, exercitatio illi frequentiſſima erat. In itinere comitem, aut famulum laſſum animadvertens, equum ſuum conſcendere, ut S. olim Odo Cluniacenſium Abbas, cogebat, reliquum iter pedibus ipſe conficiens. Ejus zeli Apoſtolici pro Eccl̄ea libertate, & honore illud celebratur exemplum, quod cum Imperatrix Conſtantia eum in Sicilia degentem, Panormum accerſiſſet, ut ei peccata ſua confiteretur, ab eoque æternæ vitæ verba audiret, illam ſapienter non minus, quam prudenter redarguit, quod ipſa ſublimi in throno reſidens, ſibi depreſſiori in loco ſedem conſtitui juſſiſſet, aſſerens ſe quidem eo in munere Xpſti Domini perſonam, ac vicem gerere, ipſam vero Magdalenæ pęnitentis ejuſdem Domini pedibus aſſuetę, quod illa audiens monitum æqui, bonique conſuluit, deque throno deſcendens humiliter obtemperavit, glorioſiſſimum Theodoſium ipſa hoc pacto ſequuta, Joachim vero SS. Ambroſium eo animi robore imitatus.

6 Tamquam ad oraculum, & cęleſtis ſapientię fontem ſemper irriguum homines undique ad eum confluebant, qui ſanctitatis, ac doctrinæ ejus admiratione capti, compunctionis, ac devotionis ſpiritu repleti, magnificantes Deum ad propria redibant. Sanctus quoque Cyrillus Carmelita, ex ipſo Carmelo per epiſtolam eum conſuluit, & ut Viſionem quandam ſibi factam enuclearet, verbis honorificentiſſimis obſecravit. Inter ea autem, quæ prophetico ſpitu eventura prædixit, hęc celeberrima. Gręciam ob perfidiam contra Romanam Eccleſiam in miſeram captivitatem tradendam. De iiſdem vero Turcis inſignem victoriam à Xpn̄is ad Echinadas inſulas reportandam an. 1571. quatuor nimirum antequam contingeret ſeculis. SS. item Dominicum, & Franciſcum illuſtrium adeo Ordinum Fundatores, multo antequam in lucem prodirent tempore, non ſolum adfuturos pręnunciavit, ſed Venetiis etiam in fornice Eccleſiæ D. Marci expreſſis coloribus, quales poſtea fuerunt, ut ibidem adhuc videre licet, delineandos curavit, aliaque plura.

7 Tandem ſenectute jam gravis, ac pęnitentia confectus, boniſque operibus plenus, cum duorum Monaſteriorum *Curatienſis*, *& Florenſis* (ut olim S. Robertus *Ciſtercienſis & Moliſmenſis*) regimini SSm̄e præfuiſſet, apud *S. Martinum de Jove*, *ſeu de Canale* prope *Pętręſittæ* oppidum, quem locum ipſe Joachim ab Andrea Coſentino Antiſtite anno 1201. prius acceperat, in ultimam ægritudinem incidit, ex qua moriturum ſe intelligens, magna ſpiritus alacritate, & devotione, ad Xptum, cui fideliſſime deſervierat toto corde ſuſpirans, & cum eo eſſe percupiens, extremam horam, veluti ſponſus

Erat Florenſis Monaſterii, ut Ciſtercienſes vocant, Grancia.

ſus celeſtis agni nuptias, præſtolabatur. Itaque adſtantibus aliquot ſuæ Congregationis Abbatibus, Curatii, Sambucinæ, & S. Spiritus, pluribuſque Ordinis ſui Monachis, eos ad fraternam invicem dilectionem ſectandam, & ad regularis obſervantiæ ſemitam, ac æternæ ſalutis viam fortiter decurrendam vehementer eſt adhortatus; ſingulos deinde, alter veluti Jacob Patriarcha benedicens, futuras eis Ordinis ſui calamitates prænunciavit, Sanctiſſimis demum Catholicæ Eccleſiæ Sacramentis munitus, inter diſcipulorum, filiorumque ſpiritualium manus, ut beatiſſimus olim Benedictus, pretioſam animam placidiſſime ad Deum tranſmiſit an. 1214. 30. die Martii Imperante Friderico II., non ſine multis ante, & poſt obitum patratis miraculis, quæ illum Deo, & hominibus dilectum ſatis oſtendunt. Corpus ex S. Martino de Jove ad Monaſterium Florenſe tranſlatum honorifico monumento conditum fuit. Eum Lucius III. Honorius III. Clemens III. Urbanus V. Pontifices Maxx. Henricus II. & Fridericus II. Ceſares, Conſtantiæ duæ Auguſtæ eorundem Ceſarum coniuges, Gulielmi duo, & Tancredus Siciliæ reges, aliique Principes viri ſummis laudibus extulere, inſtitutamque ab eo Congr. plurimis privilegiis, & emolumentis honeſtarunt, ac munierunt. In ejus encomium antiquus Poeta carmen elegiacum 34. verſuum cecinit, ex quibus Nos pauca hæc, quæ ad rem magis conferre ſunt viſa, excerpſimus, videlicet.

Secundum Jacobum Grecum, ſecundũ vero Gregoriũ de Laude, ſeu de Lauro ann. 1202. Videas Vitum M. de Amico in Suppl. ad Sic Sacr. Roc. Pyr. l. 4. part. 3 p. 4. & ſeq. Apud Jac. Græcum in Chronol. Flor. Coſent. 1612. ſect. 32. p. 135.

Hic decus, & virtus Calabrum, quem corde cupita
Extulit ad Dominum maxima religio
Parturiens Orbi mirum Ciſtercio proles
Ordinis in Fontem protulit alma Virum
Veridicus Vates prædixit, multa fuerunt
Completa, ut monſtrat lumine facta dies
Quæ ſcripſit Matris cunctorum (jure) ſubegit
Eccleſiæ pedibus Filius ipſe piis
Omnia probantur, quæ vero pauca repellit
Dictavit zelans ſimplicitatis amor
Vitâ, quam tenuit præclarâ luce coruſcam
In terris, ſedes jubilat empyrea
Plurima dum vixit (dicunt) miracula fecit,
Mortuus, & gratus gentibus, & Domino

8 Porro de Miraculis ab eo patratis illud conſtat anno 1356. regnante Neapoli Joanna, Monachos omnes Monaſterii Florenſis, & quoſdam Canonicos Geruntinenſes, publico inſtrumento inſtituiſſe Petrum Abbatem Florenſem, Procuratorem, ut Romam pergens à ſummo Pontifice impetraret, quatenus per aliquem Epiſcopum, vel Prælatum Provinciæ Calabriæ de Joachini miraculis Inquiſitio fieret. Fuit autem Joachim decentis, & moderatę ſtaturæ, decora facie, & venerabili aſpectu, gravitatem, & devotionem undique ſpirans, ut ex ejus effigie in Ecclia Florenſi adhuc extante perſpicue apparet.

9 Ejus Vitam primò ſcripſit Lucas antea Caſemarii, poſtea Florenſis Monachus; deinde eam exaravit Jacobus cognomento Græcus Calaber Syllanenſis Provinciarum Calabriæ, & Lucaniæ Ord. Ciſtercien. Pręſidens, in Libro, cui titulum fecit *Chronologia Joachim Abbatis, & Florenſis Ordinis*, Coſentiæ apud Andream Riccium 1612. in 4. ex quo Nos fere omnia, ſuis tamen locis diſtributa, & conſueto Nobis ſtylo, ac ordine diſpoſita, deſumpſimus. Da-

niel quoque Papebrochius in Actis Sanctorum Menſis Maii, die 29. ejus Vitam inſeruit, notis a ſe illuſtratam, in eaque Cap.50. refert mirabilem ſanitatem ab Andrea Mancuſo Ord. Prædic. in brachio jamdiu arido obtentam, ſtatim atque parum pulveris ex Joachim Sepulcro acceptum, in aqua bibit. Eandem vitam Gallice ſcripſit N. Soveges, & Dominicus Marcheſius Italicè, qui omnes, ſicut etiam Stephanus Salanhac apud eundem Soveges, Joachimi Sanctitatem, & virtutem extollunt, quod idem faciunt, eumque ut verum Dei Prophetam agnoſcunt, ex antiquioribus, præter laudatum *S. Cyrillum Carmelitam*, qui in præcitata Epiſt. relata etiam à Jacobo de Voragine in Vitis Sanctorum, aſſerit, *eidem Joachino miram gratiam futura noſcendi, veluti ſecundo Jo: Evangeliſtæ à Deo collatam*; præter hunc inquam, idem ſentiunt *Matthæus Palmerius* in Supplem. Chron. Euſebiani, *Pandulphus Collenuccius* in Hiſt. Regni Neapol. lib. 5. *Petrus Rodulphus* Tuſſinianus Epiſcopus Senogall. lib. 1. Hiſtor. Seraph. Relig. ubi eum vocat Sanctitatis eximiæ, & excellentiſſimi ingenii, his adductis in comprobationem cujuſdam Poetæ de Imagine D. Franciſci à Joachino Venetiis præoſtenſa verſiculis

Atque prius fuerit, quam Mundo exortus, in æde
Quæ Marci titulo nulli toto Orbe ſecunda eſt
Extat apud Venetos longis expreſſus ab annis

Quod idem narrat in Chron. FF. Prędicatorum de S.Dominico *Robertus de Lycio* Epiſcopus Aquinas Serm. 45. *de Excellentiis B. Franciſci*. Jo: Trithemius *de Vir. Ill. Ord. S. Ben.* lib.2. cap. 117., & de Script. Eccleſ. Arn. Wion *Lign. Vit.* part.2. lib.5. aliique plures.

10 Ex recentioribus autem *Gregorius de Lauro*, ſive de Laude Ciſter. Abbas Sagittarii, quod eſt Monaſterium in Calabria, in lib. impreſſ. Neap. an. 1560., cui titulus *Joannis Joachini Abbatis Apologetica, ſive Mirabilium veritas defenſa*. N. Manriquez in Annal. Ciſterc. tom. 1. & 2. Conſtantin. Cajetan. celebris Ord. noſtri Apologiſta, qui obiit Romæ an. 1650. adornavit valde prolixum librum Apologeticum *de fidei ſinceritate*, ac vitæ innocentia magni ſervi Dei Joachini Abbatis Ord. S. Bened. Congreg. Florenſis in Calabria Inſtitutoris, qui liber extat Romæ MS. in Bibl. Sapientiæ in 3. Tomo Miſcellan. Sacr. ejuſdem Conſtant. Cajet. Pag. 520. Ipſe autem Joachim præ humilitate [ut ſupra diximus] ſpiritum ſe intelligentiæ, non verò prophetiæ à Deo obtinuiſſe aliquando dixit, & ita etiam aſſeruit Gulielmus Pariſienſis in lib. de Virtutibus, addens tamen, ſpiritum intelligentiæ ſpiritui Prophetiæ propter claritatem, & acumen intellectus, ſimillimum eſſe, licet revera idem non ſit; nam Intelligentiæ ſpiritus abditiſſima, & occultiſſima penetrat; Prophetia verò remotiſſima, & futura prædicit.

11 Quamvis autem D. Thomas in 4. Sententiarum diſtinct. 34. Quæſtione prima art. 3. Queſtiuncula 3. non adeò benignè de prædictionibus Abbatis Joachim ſentire ſe profiteatur dicens: *Abbas Joachim non prophetico ſpiritu, ſed conjectura mentis humanæ, quæ aliquando ad verum pervenit, aliquando fallitur, de futuris aliqua vera prædixit, & in aliquibus deceptus fuit*, & multo deterius Cęſar Baronius in Annal. Eccl. ad an. 1190. n. 5. quem [Joachinum] *vanis ſuis reſponſis, & inanibus Prophetiis mentitum ait, non Dei Prophetam, ſed Pſeudoprophetam* vocans, cui conſonat Rogerius Hoveden in Annal Anglic. ad eundem an. 1190., & ſi qui ſunt alii, iis tamen, præcipuè Baronio,

præter

præter id, quod laudatus Papebrocchius, loco citato, in Joachini defenſionem repoſuit, falſis ſcilicet præjudiciis pleroſque ejus accuſatores niti, reſponderi etiam poteſt, aliqua à Joachino prędicta ideo effectu caruiſſe, quia per conditionem, & comminationem [ut ſępiſſimè in divinis Scripturis conſueverunt Prophetæ] prænunciata ſunt, nimirum, niſi illi de quibus prædicta ſunt ad pęnitentiam, & meliorem Frugem converterentur, ut Nathan de David: *non recedet gladius de domo tua uſque in ſempiternum*; & Iſajas de Ezechia Rege Juda, *præcipe domui tuæ, morieris enim tu, & non vives*. Denique Jonas de Ninivitis: *adhuc quadraginta dies, & Ninive ſubvertetur*; nam ut egregiè S. Ambroſius ait: *novit Dominus mutare ſententiam, ſi tu noveris mutare delictum*. **Regum 2.c.12 n. 10.** **Regum 4.c.20. n. 1.** **Jonæ c.3. n.4.**

12 Scripſit autem Joachim plura Opera, ac multiplicia, ferè tamen omnia ſacra, & divina, quorum hic eſt Elenchus, qui ſane inveniri potuit, ut in Jacobo Græco pag. 91. & ſeqq. 1 *De concordia* utriuſque Teſtamenti libros quinque, in quibus agit de quinque ſigillis, mandante Lucio Papa tertio. 2 *Pſalterium decem Chordarum* tribus diſtinctum voluminibus. 3 *Apocalypſis expoſitionem*, exhortantibus Clemente, & Urbano Summis Pontificibu libros octo. 4 *In Cyrilli Carmelitæ Revelationem*, eodem requirente. 5 *Super Erythream, & Merlinum* precibus Henrici Sexti Imperatoris. 6 *In Evangelium Johannis*. Super Iſajam, Jeremiam, Habacuc, Zacchariam, Nahum, & Malachiam Prophetas. 7 *Librum de Flore*, ideſt de ſummis Pontificibus. 8 *Volumen egregium ſententiarum*. 9 *Librum de Conſolatione*. 10. *Librum Epiſtolarum ad diverſos*. In Bibliotheca Vaticana ad primæ ingreſſum aulæ VZ. 125. eidem Joachino hęc pariter adſcribuntur. 11. Joachin *de vita ſolitaria*. 12. *De Virtutibus*. 13. *Super Regulam Sancti Benedicti*. 14. *De ultimis tribulationibus*. 15. *De Articulis fidei*. De his libris videndus Sixtus Senenſis in Biblioth. Sancta. Scripſit plura alia opera & MSS. quæ refert Carolus de Viſch in Bibliotheca Scriptorum Ciſtercien. Pag. 172. Inſuper tractatum. 16 *De Veritate ſeu Eſſentia Trinitatis* contra Petrum Lombardum, ex cujus doctrina in libris ſententiarum inferendum Joachim putabat, a Petro *Quaternitatem* in Divinis Perſonis admitti, ſed in Concilio Generali Lateran. IV. ſub Innocentio III. hic Joachini Tractatus damnatus fuit; at reliqua approbata, & commendata.

Nequè propterea Joachinus aliqua Hęreſeos labe inquinatus ullo modo dici poteſt, ut quidam, vel perverſi, vel ignari homines hanc ei notam audent appingere; nam ut virum ſemper Catholicum, & orthodoxę fidei ſectatorem idem Concilium, ac Summi Pontifices, Innocentius III. laudatus, [qui, ut teſtatur Albericus Monachus Triumfontium in Chronico ad annum 1201. vitam Religioſam Abbatis Joachim, morum inſtitutionem, & eruditionem non improbavit, ſed approbavit, commendavitque], & Honorius III. agnoverunt, & declararunt, Epiſcopis Lucanenſi, Coſentino, & Biſinianenſi ſcribentes, ac mandantes, ne vel ipſi Joachino, vel Florenſibus Monachis aliquam hęreticę pravitatis maculam inurerent, neve ab aliis per totam Calabriam inuri permitterent, quoniam, & ipſe Joachim in Epiſt. propria manu ſubſcritâ, data anno Domini 1200. diſerte confitetur, ſe illam fidem tenere, quam Romana tenet Eccleſia Mater, & Magiſtra omnium Fidelium, paratum ſemper, quę ipſa ſtatuit, vel ſtatuerit, obſervare, nul-

lam-

Iamque opinionem ſuam contra ejus defendere ſanctam fidem, credendo ad integrum, quod ipſa credit, & tam in moribus, quam in doctrina ſuſcipiendo correctionem, abiiciendo quod ipſa abiicit, recipiendo quod ipſa recipit, credendo firmiter, non poſſe portas Inferi prevalere adverſus eam &c. & quia Regularis obſervantia, pergit Honorius, quam in Monaſterio Florenſi inſtituit, ſalutaris eſt, & ſingularis.

Non tacuerim tamen id, quod laudatus Jacobus Græcus p. 92. & ſeqq. addit, quoſdam ſcilicet temerarios, & ſciolos homines aliqua ſua opera curioſa, & malè conſarcinata, & haud ſanæ doctrinæ falſis, vaniſque aſſertionibus plena, operibus Abbatis Joachim inſeruiſſe, & immiſcuiſſe, & ſub ejus nomine evulgaſſe, quæ ejuſdem Joachin famæ, honori, ac virtuti haud parum poſſent officere, ut etiam habent Manriquus, & Papebrocchius, niſi viri docti, ſinceri, ac recti vera à falſis, & ſuppoſititiis ſecernentes, impoſturas detegerent, & veritatem in locum ſuum vindicarent. Vide Dominic. Bern. in Hiſt. Hæreſ. tom. 3. Ven. 1721. apud Balleonium pag. 291., & ſeqq. & Ignat. Hyac. Amat. de Graveſon Hiſt. Eccl. tom. 4. pagg. 513. 516. 517., & 639., qui pag. 518. narrat ex præcitatis ab ipſo Authoribus, quanta veneratione Abbas Joachim poſt mortē cultus fuerit, veluti nempe Sanctus, tum ex lampadibus ad ejus ſepulchrum ardentibus; tum ex acceſſu Florentium Monachorum ad idem ſepulchrum, auxilii obtinendi gratia, tum denique ex energumenis, aliiſque ægrotis ad ejus tumulum ſpè ſanitatis recuperandæ confluentibus.

Nec revocari poteſt in dubium Florenſem etiam Congregationē a Joachino inſtitutam præclariſſimam olim, in primiſq; ipſum Florenſe Monaſterium plurimis Viris Illuſtribus tum doctrina, tum dignitate, tum ſanctitate reſplenduiſſe; quod ſatis oſtendunt Pontificum, Cęſarum, Regumque protectio, gratiæ, & Privilegia illi conceſſa, quæ utique Regularibus Ordinibus, non niſi Sanctitatis, & doctrinæ merito claris tribui ſolent. Sanè Apoſtolica Sedes eandem Congregationem Florenſem ſibi tantum immediatè ſubjectam declaravit, immunitates, & exemptiones, ſicut aliis conſpicuis Ordinibus eidem elargiens; & merito quidem, nam eadem Florenſis Congregatio, veluti arbor valde procera, & admodum lata, & frugifera extendit palmites ſuos per omnes ferè Europæ Regiones, pluribus ubique conſtructis Monaſteriis, quorum pleraque temporum injuriis, & pravorum hominum malitiâ, & uſurpatione deperdita, deſtructa, & collapſa ſunt, una cum Virorum Illuſt. qui ex eis prodierunt memoriis; quapropter pauciſſimi tantum ad noſtram notitiam pervenerunt, ſcilicet.

LUCAS ſupralaudatus, qui prius Monachus fuerat Ciſtercienſis in Cęnobio Caſæ Marii, quò cum Joachinus ſtudiorum, & ſcriptionis cauſa ſe recepiſſet, Geradus ejus Cęnobii Abbas, intuens ejuſdem in ſcribendo nimium laborem, Lucam eidem adjutorem, & ſcribam conſtituit, qui omnium ejus ſecretorum propterea conſcius, virtutem, & ſanctimoniam ęmulatus, unuſque ſpiritus in charitatis vinculo cum eo effectus, illi ſemper adhæſit, cum eoque in Calabriam reverſo pergens, Monaſterii Florenſis ædificationi, & regulari inſtitutioni inſudavit. Joachim autem inſpecta Lucę probitate, doctrina, ac optimis vitæ exemplis, Abbatem Sambucinę, cunctis annuentibus Monachis eum promovendum curavit, demumque idem Lucas Archiepiſcopus Coſentinus creatus fuit, tantumque venerationis, & authoritatis obtinuit, ut Coſentinam Eccleſiam à Nicolao Epiſc. Cardinali Tuſculano Inn. Papæ III. ad Fri-

Ibi Petrus Lombardus, & Franciſcus Accurſius ſepulti ſunt

Fridericum Imperatorem, & Siciliæ Regem Legato, Monacho pariter Ciſter., Viro egregio, ac prudenti, & religionis Zelo conſpicuo, ſolemniter conſecrari meruerit, magnâ Archiepiſcopor. Epiſcopor., Abbatum, Monachor. ac Populi frequentia. Hic igitur ſcripſit

1 *Vitam* ipſius Venerabilis Joachim. 2. *De ſtatu Eccleſiæ*. Coſentina autem Metropolis plures habuit deinde Paſtores, Florenſes, ac Ciſtercien. Monachos.

MATTHÆUS antea Abbas, creatus fuit Epiſcopus Geruntinenſis an. 1214., ſeditque uſque ad an. 1234. Inter Illuſtres verò Joachini diſcipulos hi potiſſimum nominantur.

BONATIUS, JACOBUS, & PEREGRINUS ejus Germanus Frater, quibus, utpote ſibi magis familiaribus, imminentia poſt Gulielmi Regis mortem bella prædixit.

JOANNES quoque Aquitanus ab Aquæ Auguſtæ Civitate, Cardinali Bojonæ Patriâ, & conſanguinitate conjunctus, qui triginta novem annis ad obitum uſque in Florenſi Monaſterio perſeveravit adeo laudabiliter, in S. ſimplicitate, & diſcretione ambulans, ut omnibus ſe imitandum præbuerit, vitamque Deo placitam, pretioſa morte in Dei conſpectu, omniumque ædificatione concluſerit, à Monachis propterea Florenſibus prò Sancto habitus, quia *Devotus venit, purus vixit, fortiter dimicavit, & in ſancta pace quievit*. Ita illi apud Jacobum Græcum pag. 114.

RAYNERIUS denique ex Inſula Pontiana, Vir in liberalibus ſcientiis eruditus, & ſermone luculentus, qui Joachini ſapientia illuſtratus, ut ſole luna reſplenduit. Plures certè alii in quolibet genere Illuſtres viri ex adeo Sancta Congregatione prodierunt, quorum geſta, & virtutes edax temporum vetuſtas, & hominum negligentia, & forſitan etiam malitia, nobis invidit; ſed parum, aut nihil eorum refert, an ipſorum memoria vigeat in terris, dummodo nomina in æternæ vitæ libro ſcripta ſint in cęlis. Et hæc quidem cauſa fuit cur in his Appendicibus Florenſis Congregationis multo prolixius de Joachino, quam de aliis omnibus cujuſque Congregationis Inſtitutoribus, diſſeruerimus; deficientibus enim filiorum notitiis, æquum viſum eſt, copioſius de Patre loqui. Ceterum ex tot Monaſteriis, quibus in Europa Florenſis Congregatio coaluit, undecim tantum in quibuſdam Italiæ Provinciis, Apuliâ nimirum, Samnio, Campania, & utraque Calabria modo ſuperſunt, quorum nomina legeſis apud laudatum Jacobum Gręcum pag. 226., quę tandem reliquo Ciſtercienſi Ordini, cujus ramus jam erat Florenſis Congregatio, an. 1563. conjuncta ſunt ſub Ludovico della Roſa Abbate Ciſtercii, cum jam Hieronymus Soucherius Abbas Clarevallenſis, & poſtea S. R. E. Cardinalis à SS. Pio V. creatus, Vir egregius, doctiſs., & religioſiſs. Ordinem Ciſtercienſem ejuſdem Bmi Pontificis authoritate reformandum curaſſet. Tunc itaque Monaſteria Ciſtercienſia Calabriæ, & Lucaniæ congregata in unum, proprios Priores, Viſitatores, Præſidentes, quorum unus fuit idem Jacobus Græcus, & Procuratorem in Romana Curia coſtituerunt.

Ipſum autem Florenſe Monaſterium jam á tribus ferè ſęculis per quoſdam perverſos homines occupatum, dirutum, ac deſolatum, penè in ruinis jacebat, donec an. 1470. in Commendam redactum, inſignium, ac nobilium Commendatariorum authoritate, zelo, ac potentiâ utcumque reſtitutum eſt; Salvator enim Rota tertius Commendatarius an. 1536., collapſam Eccleſiam

repa-

reparavit, ſacris Imaginibus, & ſupellectili ditavit, cenſum auxit, Pagum, & ditionem addidit, aliaque commoda Cęnobio pręſtitit. Julius item Antonius Sanctorius Cardinalis, & Archiepiſc. S. Severinę ſextus Commendatarius egregiè ſe geſſit, quæ ad divinum cultum, & Monachorum utilitatem pertinent, ſedulo ſubminiſtrans. Alphonſus quoque Piſanus Archiep. & ipſe S. Severinę, ſucceſſor laudati Julii Antonii Avunculi ſui, pietate in egenos admodum conſpicuus Florenſi Eccl. & Monaſt. plurimum profuit. Sperandum itaque remanet, univerſum D. Benedicti Ordinem veluti magnam arborem, ſicuti omni ſæculo in quibuſdam Congregationibus ceu ramis ad primęvam SSmę Regulæ obſervantiam, doctrinamque refloruit, ut paulo ante in Galliis, alibique, & nuperrime in Italia, ita in tota ipſa arbore juxta Divinum Oraculum eidem D. P. Benedicto Angelico ore prolatum, *Ordo tuus uſque ad finem Mundi ſtabit*, &c. feliciſſimè revicturum. Die 4. Junii 1735.

In Bono ſolatio.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congreg. Monachorum S. Mariæ Montis Oliveti à B. Bernardo Ptolomeo inſtitutæ Anno 1319.

ALEXANDER ARCHIROTA Neapolitanus edidit tractatus. 1 *De voto Paupertatis* Florent. 2. *Sermones in Sac. Scripturam*, Sancto Carolo Borromeo dicatos ibidem an. 1586. & alia; Mich. Ang. Belforte in Chronol. Olivet. pag. 167.

ALOYSIUS MANZINI Bononienſis humanoribus litteris excultiſſimus plura compoſuit, inter quæ

1 *Le turbolenze d' Iſraele* Bon. 1632. 2. *Vita di Tobia*; in Roma 1637. 3. *Ariſtobolo* Tragedia ibidem 1638. 4. *L' Abbate Clauſtrale* ibidem 1639. 5. *Il Dragone di Macedonia*. Bonon. 1647. 6. *Vita del Cardinale Albergati*. 7. *La via Lattea*. Bonon. 1645. per Hæredes Dezzæ. 8. *Il Caduceo*. Ibidem apud Ferronium 1695. 9. *Il ſecolo riſorto* Ven. apud Babam 1655. 10. *La Colomba*. Ven. 1653. 11. *Flegra in Betulia*. Bon. apud Dom. Baiberium 1649., & alia. Idem Belfort. pag. 86.

ANDREAS PASSINI Scholaſticis ſcientiis egregiè imbutus edidit.

1. *De Cometis*. Aſculi an. 1665. 2. *Naturalium Doctrinam*. Auguſtæ Windelicorum anno 1675. Obiit an. 1678.

ANGELUS M. COLOMBONI Eugubinus compoſuit.

Pratica Gnomonica, per fare gli Orologi da Sole &c. Bononiæ per Hæredes Dominici Barberii an. 1669.

ANGELUS M. LENTI nobilis Aſculanus in Piceno, & ibidem Abbas Olivetanus, Vir Sacrę Poeſis admodum ſtudioſus, & peritus ſcripſit

1 *Tea-*

1 *Teatro di Peripezie*: Poema eroico nella travaglioſa vita, e lagrimevol morte di *Maria Stuarda* Regina di Francia, e di Scozia, dedicato all' Emo Sig. Cardinale Benedetto Panfilii. In Napoli per Carlo Porſile 1686. 2. *Affetti di Compunzione* in Sagre Poeſie diviſe à Canti in ottava rima, che contengono morali, e ſoſtanzioſi Amaeſtramenti eſtratti Capo per Capo dal P. Tomaſo da Kempis *de Imitatione Chriſti*. In Fermo per Andrea de Monti 1692. Sed meminiſſe oportet libri *de Imitatione Chriſti* genuinum parentem eſſe Jo: Gerſen Abbatem Vercellenſem, ut inviĉtè Conſt. Cajet: & Jo. Mabill. aliique demonſtrarunt, & Pariſiis ſapientiores quique Antiquarii definierunt, ut in noſtra Bibliotheca, ubi de eodem Conſt. Cajet pag. 125. & ſeq. ſatis, ſuperque dictum eſt

ANTONIUS BARGENSIS Etruſcus Abbas Olivetanus in Pannonia, vitæ auſteritate, ac religione conſpicuus, ſcripſit omnium primus.

1 *De Olivetana Congreg.* an. 1435. 2. *De Prælatorum virtutibus*. 3. *Ruſſiæ Geographiam*. Sanctè obiit an. 1452. Secund. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 1. pag. 42. Petr. Ricord. Hiſt. Monaſt. Diæta prima.

AUGUSTINUS GHISLERIUS S. Pii V. propinquus, Theologus, & Concionator, eidem Pontifici dicavit librum à ſe compoſitum

1 *De Sacramentis*. Scripſit etiam. 2. *De Eccleſiaſtica Hierarchia* adverſus Hæreticos. Partes duas. Obiit anno 1582. Petr. Ricord. Hiſt. Monaſt. Diæta 4. pag. 369. Secund. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 2. p. 146. Mich. Ang. Belf. Chron. Oliv. pag. 185.

AUGUSTINUS LANCELLOTTUS Peruſinus Frater percelebris Secundi Lancellotti, de quo infra, Abbas, & Viſitator, Theologus inſignis, & moralibus virtutibus inclytus, edidit Opus magnum inſcriptum.

1 *Deus Opifex ſex dierum*, in quo Theologicè agitur de materia Creationis Orbis in ſex dies diſpoſita. Romæ an. 1639. apud Franciſcum Zanettum item. 2. *Conſtitutiones Congregationis* S. Mariæ Montis Oliveti. Obiit an. 1646. Lud. Jacob. Script. Umbr. pag. 58. Secundus Lancellottus ejus Frater Hiſt. Oliv. l. 2. pag. 259. Belf. Chron. Oliv. pag. 108. Carolus Cartharius in Syllabo Advoc. Conſiſtor. Ceſar Criſpoltus in Peruſ. Auguſ. lib. 4. Auguſtin. Oldoin: in Athenæo Auguſto.

BERNARDUS RICCOBONUS Rhodiginus, Abbas edidit

Liberum arbitrium, ſive de libera hominis facultate dilucidatio, ad SS. Papam Paulum V. Pont. Max. an. 1608.

BERNARDUS M. Amico edidit

Vitam S. Franciſcæ Romanæ. Venetiis apud Pavinum.

BERNARDUS VERCELLENSIS, de quo infra in Sanctis, compoſuit.

Variarum precum, *& meditationum* Codicem dialogiſticum, qui in Monaſterio Montis Oliveti diù aſſervatus fuit, teſte Secund. Lancell. Hiſt. Olivet. lib. 1. pag. 4. De eo etiam Pius PP. II. in ſuis Commentariis.

BONAVENTURA de TUNDIS Eugubinus Sacr. Theologiæ Doctor, Abbas Oliv. plura Opera edidit, inter quæ

1 *Archigymnaſium Regium*. Neapoli apud Salv. Caſtaldum 1680. Latinè 2. *La virtù vilipeſa*. Ibidem per Ludovicum Cavallum 1681. 3. *Encomium* Venn. Dei Famularum Monialium ex Congreg. Oliv. Annæ Minervæ Carraræ Barenſis, & Juliæ M. Beregaſſi Januen: Ibidem apud Carolum Porſile 1690. Italicè. 4. *I Faſti Olivetani*. Venetiis apud Brigoncios 1664. 5. *L'Oliveto*

illuſtrato, ibidem apud eoſdem 1664. 6. *Vita di S. Antonio da Padova*. Tarviſii apud Righettinum 1691. 7. *Le Glorie Anicie*. Venetiis apud Hæredes Brigoncii. 8. *I Faſti della Città di Gubbio*; ibidem apud eoſdem 1684. 9. *Il Monachiſmo Illuſtrato*; ibidem apud eoſdem, eodem anno 10. *La Cronica Olivetana*, ibidem apud eoſdem 1686. 11. *Vita di S. Ubaldo Veſcovo di Gubbio*, ibidem apud eoſdem 1685. 12. *Vita di S. Franceſca Romana*. In Napoli per Carlo Porſile 1682.

CAROLUS ANTONIUS OLIVA Brixienſis edidit

Vitam B. Bernardi Ptolomæi Horatianis, & Boetianis metris deſcriptam. Veronæ typis Fratrum de Merulis an. 1699.

CAROLUS FRANCISCUS MANGONI Mediolanenſis Abbas, & Viſitator Generalis, Vir in Philoſophicis, ac Theologicis diſciplinis eruditiſſimus, Linguarum Latinæ, Græcæ, atque Hæbraicę, nec non & Gallicæ peritiſſimus, edidit libellum, cui titulus

Motiva 50. ad præferendam, & præeligendam, ex omnibus inter Chriſtianos, Religionem Catholico-Romanam, Hæreticis, ut convertantur, Catholicis, ut confirmentur; Papiæ an. 1713. per Jacobum Andream Ghidinum. Opuſculum verè aureum, eâ ſermonis puritate, & elegantiâ, eâ doctrinæ ſoliditate, ac rationum robore, eâ denique evidentiâ digeſtum, ut Angli Hæretici tanquam errorum ſuorum debellatorem acerrimum, obdurati nihilominus, ac pervicaces, Londini flammis [illegible] devoverint, illud immortali luce digniſſimum vel inviti confitentes. Obiit Carolus Franciſcus in Cœnobio Montis Oliveti an. 1714.

CHERUBINUS ROMANI, Patria Neapolitanus in Regia Facultate Neapolis Sacrę Hiſtoriæ emeritus, & in Regia Taurinenſi Sacrorum Canonum primarius Profeſſor edidit

Propoſitionum Canonicarum volumen primum, in quo enodantur graviores Controverſiæ, aſperioreſque, Legales, Biblicę, Dogmaticę, Ethicę, Criticę, Hiſtoricę. Taurini 1726. apud Jo: Franciſcum Maireve. Laborat nunc in abſolvendo altero volumine typis pariter dando prò totius Operis complemento.

CONSTANTIUS AMALPHITANUS vir ſapientiſſimus, ſummuſque Theologus. Floruit an. 1550. Ex Græco in Latinum tranſtulit

Multa Opera S. Gregorii Nazianzeni, & S. Jo: Chryſoſtomi. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 1. pag. 98.

CYPRIANUS PINTI Neapolit. Concionator non vulgaris emiſit in lucem.

1 *Rifleſſi* ſopra l' Iſtoria Sacra di Tobia tom. 2. Neapoli 1705. in 16. 2. *La Vita di S. Benedetto* cum Figuris pulcherrimis, formis æreis expreſſis. Neapoli per Lucam Valerium in 4. an. 1723. 3. *Il Prelato Eccleſiaſtico*. Ibidem in 4. 1731. 4. *De laudibus* S. Reparatę Virginis, & M. Neapoli 1711. per Novellum de Bonis. Vivit hactenus 1735.

DOMINICUS BECCOLI Eugubinus Lector Theologus ſcripſit Italicè

Vitam B. Bernardi Ptolomęi ſub hoc titulo: *Il Deſerto trionfante*. Venetiis apud Franciſcum Valvaſenſem an. 1645.

DOMINICUS MINUTOLI Abbas Olivet. compoſuit

Affetti di Preparazione, e di ringraziamento per i Sacerdoti, diſtribuiti per tutti i giorni della ſettimana Part. 1. In Venezia preſſo Giacomo Lattoni an. 1666.

DOMINICUS PUERONUS Cremonenſis Abbas Generalis an. 1627. vir admodum doctus ſcripſit

Ari-

Ariſtocratiam Regularium tom. 3. Senis an. 1632., & 1633., & Aretii 1632., & Florentiæ 1633. 2 *Commentaria in Bullam Cœnæ* 1665. 3 *Iter Cœli* Romæ 1666. Obiit Cremonæ an. 1667. Belf. pag. 152.

EVANGELISTA TERRESENGHI Cremonenſis tranſtulit ex lingua Sancta *Canticum Canticorum*

FRANCISCUS A TREBIA in Umbria Abbas Monaſterii S. Petri de Bovaria extra eandem Trebiam fuit celebris Juris Conſultus, & edidit *Trevi.*

Eruditam compoſitionem in lege Civili teſte Sec. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 1. pag. 39. Lud. Jacob. Bibl. Umb. pag. 88.

GASPAR FRATTASIUS Neapolitanus Abbas ſcripſit

Librum Apologeticum de dignitate, ac poteſtate Abbatis Regularis circa inſignia, functioneſque Pontificales

GREGORIUS RAMPISCUS Fulginas, Abbas Monaſterii S. Mariæ in Campis prope Fulgineum Congreg. SSmi Corporis Chriſti, quæ Olivetanæ unita fuit, edidit

Multa Carmina utraque lingua Latina ſcilicet, & Etruſca. Obiit an. 1555. Vid. Jacob. ibid. pag. 124.

HERCULES CORAZZA. Patria Bononien. Abbas Olivetanus publicus primum in Gymnaſio Bononien: Matheſeos, & humaniorum Litterarum Profeſſor, ac deinde in Athenæo Taurinenſi à Sabaudiæ Duce, ac Sardiniæ Rege Victorio Amadeo nobiliter inſtaurato, Metheſeos item Prælector, ubi etiam eo in munere ad plures tranſiit anno 1726. compoſuit plurimas Orationes Latina lingua variis de rebus, ab eruditis admodum probatas, inter quas.

1 *Ad novum ſcientiarum, & artium* inſtitutum inaugurandum tertio Idus Martias an. 1714. Bononiæ ex Typographia Conſtantini Piſarri in 4. 2 *Prælectio in Bononien. Archigymnaſio* cum an. 2. Analyſim publicè doceret. Bonon. 1716., ex Typographia Julii Roſſi, & Soc. in 4. 3 *Diſſertationes tres*, Prima de Phiſiologicis animadverſionibus ampliſs: Præſulis Jo: M. Lanciſii Clem. XI. Pont. Max. Archiatri, in Plinianam Villam in Laurentino detectam. Secunda *De Ignibus Etruſcis* ad Naturæ leges expenſis. Tertia de *Peſtis Bovillæ Hiſtoria* à laudato Præſule edita. Bononiæ apud eoſdem 1716. in 4. 4 *De Rheni inundationibus*, earumque incommodis, Ecloga Bonon. apud eoſdem 1718. in 4. 5 *Oratio habita in funere* Equitis Caroli Cignani Academiæ Pictorum Præſidis IV. Idus Junii 1720. ibidem in 4. Plures aliæ ejus Orationes impreſſæ ſunt Bononiæ, & Taurini, quas omnes plurimum commendant Ephemerides Litteratorum Italiæ impreſſ. Venet. tom. 31. pag. 381., & etiam Acta Eruditorum Lipſiæ.

HIERONYMUS A MANTUA Gradariæ Prior eximia floruit Sanctitate, quam ex ſancta cum B. Oſanna Andreatia familiaritate contraxerat; ad Cœlum migravit an. 1515., ejuſque corpus majorum noſtrorum ætate inventum eſt incorruptum. ſcripſit

Vitam ejuſdem B. Oſannæ Andreatiæ impreſſ. Bonon. an. 1524. Gabr. Bucell. in Bened. Redjv. Michael Angel. Belfort. Chron. Olivet. p. 102.

HIERONYMUS MIRABALLUS Neapolitanus Vir Sanctimonia vitæ, & doctrinæ excellentia ſpectabilis, bis Abbas Generalis, prima vice an. 1417. cum ipſe eſſet annorum ætatis ſuæ 29., ſecunda autem vice 1431. ætatis ſuæ 44. ſcripſit

De Spirituali Monachorum, & Religioſorum converſatione: incipit: *Apoſtolica Tuba* &c. Erat MS. apud Secundum Lancellotum, ipſomet teſte in Hiſt. Olivet. l. 1. pag. 37. Obiit SSmè in Cenobio Montis Oliveti Majoris an. 1437. ætat. 50. Petrus Ricord. in Hiſt. Monaſt. & Michael Ang. Belfort. pag. 157.

HONORATUS BRUGNONUS Abbas, Poëta inſignis, ſcripſit Italicè.

1 *Poema de S. Franciſca Romana* impreſſum an. 1514. 2 *Poemma de S. Benedicto* ineditum ob ejus immaturam mortem an. 1517. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 2. pag. 216.

HORATIUS PANDULPHINUS à Caſtilione Aretino, Concionator egregius, ſcripſit libros, quibus titulum dedit.

1 *Imago Naturæ* Patavii 1593. 2 *Conceptus Davidici figurati*.

JACOBUS De TRAJECTO in Regno Neapolitano in Provincia Terræ Laboris, ſeu Campaniæ Felicis ex Juris peritiſſimo humilis Monachus. Floruit an. 1500. ſcripſit.

1 *De modo viſitandi, & corrigendi ſubditos* impreſſ. Brixiæ an. 1500. 2 *Commentarium ſuper Regulam S. Benedicti*; Pluraque alia reliquit tum ingenii, tum pietatis monumenta. Gabr. Bucel. in Bened. Rediv. Lancell, Hiſt. Oliv. lib. 1. pag. 59. Belf. Chronol. Oliv. pag. 166.

IGNATIUS LANDRIANI Mediolanen. Abbas S. Victoris, Vir doctiſſimus, & Hebraici Idiomatis peritiſſimus, Judęorum plures ad Chriſti fidem convertit; edidit.

1 *De Partu Virginis* Mediolani 1639. & 1641. 2 *De Tri itate* prælo paratum opus, ſed ineditum ob præproperum ejus obitum an. 1642.

JO: FRANCISCUS FOSSATI, de quo infra in Appendice Epiſcop. edidit.

1 *Le otto corone di S. Maria Maddalena*, Mediolani 1622. 2 *Le memorie Iſtoriche*, ibidem an. 1640. Lancell. l. 2. pag. 322. Belf. pag. 129.

JULIUS CÆSAR ALBICANTIUS à Mediolano Abbas ipſe quoque S. Victoris in eadem Urbe, Poeta non infimus edidit anno 1580.

1 *Eſercizii Spirituali* per i Novizi. Romę anno 1580. 2 *Della Manſuetudine di Criſto*. Mediolani an. 1589. 3 *Poema de Coronazione* Caroli V. Imperatoris impreſſ. Secund. Lancell. Hiſt. Oliv. l. 2. pag. 321. Belfort: Chronol. Oliv. pag. 125.

LAURENTIUS SALVI Peruſinus, Abbas, deſcripſit.

Originem Congregationis Montis Oliveti uſque ad an. 1611.

LEONARDUS ZANNETTI ſacra eruditione præſtans, & Sanctitatis opinione celebris, qui ſanctè obiit an. 1640. ſcripſit.

1 *Plures Sermones in Evangelia Dominicarum*. 2 *Solemnitates Xpi, Deiparæ, & Sanctorum*. 3 *De quatuor noviſſimis*. 4 *De Purgatorio*. 5 *De Cęleſti gratia*. 6 *De Paſſione Chriſti*: 7 *De Cruce*. 8 *De Pœnitentia*. 9 *De Sacra Euchariſtia*. 10 *De Deipara*. 11 *Hortus Patientiæ*. 12 *Confeſſio fidei*. 13 *Praxis eiiciendi Dęmones*.

MARCELLINUS ORAFFI Concionator, & Abbas Oliv. edidit Venetiis apud Juntas, & Baba an. 1650.

Vitam B. Bernardi Ptolomæi.

MARCELLUS FERDINANDI à Bario Abbas, Concionator egregius Typis commiſit

Quadrageſimalium Concionum duplicem Curſum Ven. apud Sarſinam an. 1625. ad Urbanum VIII.

MA-

MARIUS MATESILANUS, natione Bononienſis J. V. peritia inſignis, ſcripſit. 1 *Delle contentezze humane* impreſſ. an. 1596. 2 *Sermonem* ſuper orationes D. Bernardi *de Mundi contemptu*. Leander Albert. Lancell. l. 2. pag. 145., & ſeq.

MATTHÆUS ALBERTUS Florentinus, Juris Pontificii interpres, & Theologus peritiſſimus, Abbas S. Miniati Florentiæ, quod Cœnobium Monachis Olivetanis aliquandiù conceſſum fuit à Gregorio XI. an. 1375. ſcripſit Italicè.

1 *Inſtituzione Canonica*, che contiene le leggi di S. Chieſa fondate nei detti Evangelici, e ſentenze degli antichi Teologi, Bolle Pontificie, Decreti de Sac. Concilii &c. Venetiis anno 1569. apud Bologninum Zalterium in 4. 2 *Commentaria* in Ariſtotelem, & alia Philoſophica, Secundus Lancell. l. 2. pag. 128. Ricord. Hiſt. Monaſt. Diçta prima. Belfort. pag. 26. Obiit Matthæus an. 1575.

MATTHÆUS RONTA Venetus Oblatus Oliv. Poeta promptiſſimus

1 *Dantis Poema* in Latinum convertit carmine heroico; ſcripſit etiam. 2 *Brevem Hiſtoriam* eorum, quæ ſua memoria contigerunt. Lancell. l. 1. pag. 49. & l. 2. p. 197. Pius II. Comm. lib. 10. Belf.

MAURUS BARONI Bononienſis, Abbas, & Viſitator, Concionator celeberrimus edidit.

1 *De Laudibus* S. Sigiſmundi Regis Burgundiæ. Italicè. Imolæ 1656. apud Maſſam. 2 *Concionum volumina duo*, impreſſum unum Bononiæ 1675. alterum Venetiis 1678. exceſſit è vivis an. 1682. Belfort. pag. 87.

MAURUS FUCCIOLI Peruſinus, de quo infra in Appendice Virorum Sanctitate illuſtrium, ut erat non minus pietate, quam doctrina conſpicuus, plura ſpiritualia Opuſcula, valde utilia compoſuit, nempe.

1 *Eſercizii Sacerdotali* per deſtare, e aumentare la divozione, e raccogliere la mente nel celebrare il Sacrificio della S. Meſſa, alli RR. Sacerdoti, & alcuni ancora per occuparſi nel Sig. fruttuoſamente doppo averla detta. 2 *Eſercizii Regolari* applicati à diverſe materie, ſecondo l' occaſioni delli Capitoli, e ordinazioni contenute in tutta la Regola di S. Benedetto. 3 *Eſercizii di Salute*, per ciaſcuno, che in quelli ſi vorrà eſercitare, ſpecialmente Religioſi. 4 *Divozioni alla Vergine Madre* di Gieſù Criſto Regina del Cielo, Avvocata, e Signora noſtra, per poterſi ciaſcuno eſercitare nella riverenza, & amor ſuo. 5 *Memorie brevi per la Paſſione di Gieſù Criſto*. 6 *Eſercizii pii*, per ajuto de Tribolati. 7 *Carità* per l' Anime del Purgatorio. Quæ omnia extant MSS. in Bibliotheca Cœnobii Montis Morcini prope, & extra Peruſiam.

MICHAEL ANGELUS BELFORTI Peruſinus, Abbas Olivetanus ſcripſit

1 *Brevem Chronologiam* Cœnobiorum, Virorumque Illuſtrium Congr. Montis Oliveti &c. ab anno 1319. uſque ad an. 1720. impreſſam Mediolani eodem anno 1720. apud Joſephum Agnellum Sculptorem, & Impreſſorem in 4. p. 184. Hunc ergo poſt Lancellottum adeat quiſquis ex Olivetana Familia, doctrina, dignitate, & ſanctimonia ad hæc uſque tempora florentes viros cupit agnoſcere, item. 2 *Panegyricarum Orationum* Italica lingua variis in locis habitarum volumen primum impreſſ. Mediolani in 16. apud Joſephum Agnellum an. 1719. 3 *Meditationum de Sanctis* Ord. Divi Benedicti, quorum divina Officia à Monachis ejuſdem Ordinis celebrantur, liber eſt impreſſus Neapoli apud Felicem Moſca in 16. an. 1726. 4 *Lyceum Auguſtum*, ſeu

ſeu Litteratorum Peruſinorum Memoriale, in quo Viri Litteris Illuſtres Urbis Peruſinæ, aliique deſcribuntur, impreſſ. Neapoli apud eundem Felicem Moſca an. 1731. ſcripſit etiam. 5 *Vita del Ven. Servo di Dio* D. Mauro Puccioli Abbate Olivetano. In Milano an. 1716. appreſſo Franceſco Vigone, e Fratelli in 12. Vivit adhuc 1735. Peruſiæ in Cœnobio S. Antonii provecta ſatis ætate, aliaque duo Panegyricarum Orationum volumina jam abſoluta, prelo tradere parat.

De quo infra in Appen. SS. & etiam paulo Sup. in App. Scriptorum.

MICHAEL ANGELUS PAGNINI nobilis Lucen. Abbas, & Concionator Oliv. Juris Canonici admodum peritus, compoſuit librum per quam utilem ad tecta ſarta ſervanda Jura Eccleſiarum, præfixo titulo.

Praxis rerum Emphiteuticarum, &c. ſummariè congeſta, & in Quæſtiones diſtributa cum reſolutionibus neceſſariis. Fulginei per Pompeum Campanam an. 1723. in 4. Obiit Fabriani, Abbas ejus Monaſterii eodem anno 1723.

MICHAEL MARIA CAPOANI Neapolitanus, Abbas Generalis Oliv. & Concionator, publici juris fecit librum.

1 *Quadrageſimalium Concionum* Neapoli gratè, & cum plauſu exceptum. Typis iterum ſubiectum Senis an. 1717. per Franciſcum Quinzam; item. 2 *Panegyricarum Orationum* tom. 2. in 16. Neapoli apud Jacobum Bailardum an. 1708. De eo cum laude Ephem. Litterator Italiæ tom. 31. pag. 457.

MINIATUS PITTUS nobilis Florentinus, Abbas S. Miniati Florentiæ (ibi enim aliquandiù, ut paulò ante dixi, Monachi Olivetani inhabitarunt, ubi nunc PP. Soc. Jeſu Spiritualia exercitia piis hominibus tradunt peragenda) Mathematicus præſtantiſſimus; plura opera Mathematica poſteris reliquit, inter quæ.

De Nominibus antiquis, & recentioribus omnium Civitatum, & Regnorum totius Orbis. Floruit. an. 1550. obiit. an. 1567. De eo Paganus Paganicius in brevi opuſculo poetico: Sec: Lancell. l. 2. pag. 128. Belfortius p. 25.

OCTAVIUS CATANEUS nobilis Fulginas, primum Aſſecla Soc: Jeſu, deinde Monachus Olivet. Abbas Saxivivi, ſcholaſticis, & humanioribus litteris ſatis celebris, edidit libellum in 4. cui titulus.

1 *La Pompa Trionfale* rappreſentata in Foligno li 11. Giugno 1673. in honore di S. Feliciano V., e M., e Protettore di detta Città ad Chriſtinam Alexandram Sveciæ Reginam. Tuderti apud Galaſſum 1673. item. 2 *Aula XII. Cæſarum* Leopoldo I. Auguſto. Ibidem apud Jo: Dominicum Fauſtini 1684. 4. 3 *De Virtutibus* Latino Carmine, impreſſ. ſed ubi, neſcio, deſcripſit etiam Latino item Carmine decantatum 4 *Antrum Eliſeorum* prope Fulgineum, & alia Saxivivi aſſervata. Obiit an. 1705.

OLYMPIUS A JULIANA in Sicilia, Abbas, & multoties Viſitator ſcripſit.

Chronicon Monaſterii ſui S. Mariæ de Boſco aliàs de Nemore Calata Mauri in eadem Sicilia Vallis Mazzarienſis. Secun. Lancell. ibidem; Michael de Judice in Auctario ad introductionem Inveges; Antoninus Mongitore in Bibliot. Sicula. Vitus M. de Amico in Supl. Sic. Sac. Rocchi Pyrrhi lib. 4. part. 3. pag. 85.

PAULUS CARPENTERIUS Neapolitanus Philoſophus, & Theologus egregius, ſcripſit Opuſculum ſic prænotatum.

1 *Spectaculum Animæ Peccatricis* lib. 3. impreſſ. Peruſii an. 1625., ex Typographia Maccarinia, Opus valde utile, & efficax ad Peccatorum converſionem, item.

Vi-

2 *Vitam B. Bernardi Ptolomaei* impreſſ. an. 1642. Neapoli apud Camillum Cavallum, ubi & deceſſit eodem an. Lacell. l. 1. p. 119. Belf. pag. 169.

PETRUS PAULUS BATAZZUS Eugubinus, Abbas, & Viſitator Vir doctrina ſacra eximius, ſcripſit

Nonnulla ſuper Sac: Scripturam, ſed adhuc inedita an. 1658., ut aſſerit Lud. Jacob. de Scriptor. Umb. p. 220.

PETRUS MARCELLINUS ORAFFI Venetus, Vir eruditus, & Concionator celebris, edidit

1 *Vitam Bertuccii Valerii* Ducis Venetiarum, impreſſam Venetiis anno 1659., & plures Panegyricas Orationes, videlicet. 2. *Capitolium Maris*, Venetiis 1651. 3. *Templum Gloriæ*, ibidem 1655. 4. *Sæculum redivivum*, ibidem 1655. 5. *Salomonem regnantem*, ibidem 1654. Belfor. pag. 64.

PLACIDUS DE TITIS Peruſinus Aſtrologus, & Mathematicus celeberrimus Ser. Leopoldi Gulielmi Archiducis Auſtriæ, in Ticinenſi Atheneo publicus Matheſeos Profeſſor, edidit

1 *Phiſicmathematicam*, ſive cęleſtem Philoſophiam, Opus a naturalibus huc uſque deſideratum, ſed tantum principiis oſtenſum. Mediolani per Jo. Baptiſtam Malateſtam an. 1650. in 4. 2. *Nuncium Aſtronomicum*. Ibidem an. 1654. 3. *Tabulas primi mobilis*. *Patavii* 1657. 4. *De diebus decretoriis*. Ticini 1660. 5. *Ephemerides Cæleſtium motuum*, ibidem 1661. 6. *In Ptolomęum Commentaria*. Patavii 1658. apud Frambottum. 7. *De Elementis, & Mixtis tom. 1.* 8. *Tocco di Paragone*, ideſt de veritate, nobilitate, ac utilitate Aſtrologicę Scientiæ in iis, quæ ab Eccleſia Catholica permittuntur. Ticini Regii apud Andream Magri.

SECUNDUS LANCELLOTTUS Peruſinus Abbas Olivetanus, Vir ſublimis, ac feraciſs. ingenii, & tenacis memoriæ, in omni diſciplinarum genere diligentiſſimè verſatus, & inſtructus, edidit

1 *Il veſtir di bianco di diverſe Religioni*. Peruſiæ 1618. apud Bartholum in 4. item Latinè. 2. *Hiſtoriam Olivetanam*, ſive S. Mariæ Montis Oliveti. Venetiis an. 1623. in 4. apud Guerilium, & iterum apud eundem an. 1637. quę fuit quarta editio. 3. *Il Battimeo Cieco di Gerico*, Peruſię per Angelum Bartholum an. 1626. in 4. 4. *L'Oggidi*, ò vero gl' Ingegni moderni non inferiori à paſſati. Viterbii, an. 1630. 5. *Oggidi ſecondi*, e sfogo di mente, ibidem an. 1632., & 1636. per il Guerilio. 6. *Carmen Elegiacum* in obitu Georgii Boreæ nobilis Lugenſis. Peruſiæ an. 1633. 7. *Farſalloni* dell'antiche Iſtorie. Venetiis an. 1636. apud Jac. Sarſinam. 8. *Farſalloni* ſecondi, ibidem an. 1638. 9. *Chi l'indovina, e ſavio*, ò vero la Prudenza Umana fallaciſſima. Venetiis an. 1640. apud Guerilios. 10. *Il Mercurio Olivetano*, ò vero Guida per le ſtrade d' Italia &c. Peruſiæ apud Angelum Bartholum 1628. Reliquit inſuper in Biblioth. Cęnobii Montis Morcini prope Peruſiam plurima alia Opera M. SS. varia eruditione undique referta, nempe

1 *I Sfoghi di mentę*. 2. *Proſpettiva de' Religioſi*. 3. *Della Ragione di Stato*, ò Politica de' Religioſi. 4. *La Milanteria degli Iſtorici*. 5. *L' Aſilo de Predicatori*. 6. *Un volume di Prediche diverſe*. 7. *Volumi otto di Selve di concetti Predicabili*. 8. *Del Griſone* Arma di Perugia. 9. *Che Trajano Imperatore* foſſe da Todi. 10. *La Fortuna*. 11. *La Crudeltà*. 12. *Pianto ſopra i ſuoi* Olivetani. 13. *Le Pittime de Tribolati*. 14. *Pittime diverſe*. 15. *Un volume di diverſi diſcorſi volgari*. 16. *Le note Iſtoriali*

ſop ra

ſopra la maggior parte della Scrittura Sacra. 16. *Alphabetum* cum decies mille dictionibus ultimæ litteræ. 17. *Indicem Authorum* ab ipſo Lancellotto relatorum in ejus *Acù Nautica* ſuper omnia verba, & nomina Civitatum, Oppidorum, & Ditionum. XXII. magnis voluminibus comprehenſa, & in laudato Monaſterio Montis Morcini aſſervata, MSS. quidem ſed prò impreſſione rite diſpoſita. Obiit Secundus Pariſiis, quò ſtudiorum, & prœli gratia ſe contulerat an. 1643., ætatis ſuæ 64. à Cl. Gabriele Naudæo Epigrammate decoratus. De eo etiam Lud. Jacob. de Scriptor. Umbr. pag. 146., & ſeq. Cęſar Alexius in Elog. Carolus Cartharius in Syllabò Advocat: Conſiſtorial. ad Scipionem Lancellottum. Cęſar Criſpoltus in Peruſia Auguſta. Phil. Lab. Bibliot. Bibliothecar. Michael Angelus Belfor. pag. 109. & ſeq. Auguſtin. Oldoinus in Athenæo Auguſto, ubi eum vocat virum eloquentiſſimum, ſublimis Ingenii, & tenacis memoriæ, & in omni fere diſciplinarum genere verſatum.

VENTURA DE VENTURIS Senenſis, Abbas, Concionator, Theologus, & Poeta egregius ſcripſit.

1 *Carminum volumen* à Senenſi Academia evulgatum. 2. *De Majeſtate Pontificia*. Typis editum volum. 3. *De Divini Verbi Incarnatione*, metricè Senis impreſſum an. 1618. 4. *Theologiæ exotericæ* librum contra recentes Novatores, ineditum. Tranſiit ad plures an. 1627. Lancell. l. 2. pag. 116. Belfor. p. 20.

VINCENTIUS ZUCCARO Neapolitanus ſcripſit.

1 *Opuſculum de Dolore B. Mariæ Virginis* juxta Crucem Filii ſui, Emo, ac Rmo D. Cardinali Carafæ dicatum. 2. *Expoſitionem* in illud Evangeliſtæ Joannis: *Stabat juxta Crucem Jeſu Mater ejus &c.*

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum, & Cardinalium Olivet.

AMBROSIUS PICCOLOMINEUS de Aragonia Neapolitanus Abbas, à Clem. IX. Epiſcopus Triventinus in Samnio creatus an. 1669. deinde poſt ſeptem annos ad Archiepiſcopatum Hydruntinum translatus, exceſſit è vivis an. 1681.

ARDICINUS DE PORTA Novarienſis Cardinalis ſapientiſs., & prudentiſs. Purpura depoſita Monachus Olivetanus fieri voluit an. 1493. Sed ab Innocentio VIII. Romam revocatus, iterum Purpura induitur. Lancell. Hiſtor. Olivet. lib. 1. pag. 57. Alph. Ciacc. lib. 2. pag. 998. Lazarus Auguſtinus Cotta de Amæno in Muſæo Novarien. pag. 73., & 218. Belf. pag. 126. aliique.

CAJETANUS M. BARGAGLI nobilis Senen. à Clem. XI. Epiſc. Cluſinus in

in Etruria fuit renunciatus an. 1706. obiit an. circiter 1730. Ughell. 2. edit. Ven: tom. 3. p. 654. Belf. pag. 17.

CLAUDIUS MARESCOTTUS Bonon. creatus à Sixto V. Epiſc. Strongolenſis in Calabria, olim Macalla, vel Macella, & Strongyle. Obiit Romæ an. 1590., æt. 68.

CONSTANTIUS ZANI nobilis Bononien. à Clem. X. Epiſc. Imolenſis in Æmilia renunciatus an. 1672. exceſſit an. 1694. Belfor. p. 72. Ant. M. Manzonius Hiſt. Epiſcopor. Imolen.

DOMINICUS NERLI BALLATI Nobilis Senen. Abbas S. Geminiani, Epiſc. Collenſis in Etruria creatus à Clemen. XI. an. 1704. Vivit adhuc an. 1735. Ughell. 2. edit. Ven. tom. 3. pag. 810.

EVANGELISTA TORNIOLUS, Vir prȩſtantiſs. creatus fuit à Paulo V. Epiſcopus Typhernas an. 1616., & ſequenti anno Commendator, (ut vocant) S. Spiritus in Saxia Romȩ; idem ibidem *Città di Caſtello in Umbria.*

FRANCISCUS PERTUSATI nobilis Med. Sac. Theol. in Tycin. Lyceo publicus Profeſſor, Abbas, & Procurator Generalis Olivet. à Ben. XIII. dum Romæ Abbas eſſet; creatus fuit Epiſc. Ticinenſis, adhuc vivit 1735.

GASPAR MEZZO Neapolit. Abbas, zelo, & ſapientia conſpicuus ab Innoc. XI. ad Epiſcopatum Tricarici in Lucania, nunc Baſilicata, evectus eſt an. 1682. Obiit anno ſequenti 1683. Virginum, ac Pupillorum Tutor, ac Pater.

GEORGIUS MARTINUSIUS Illyricus Monachus Olivetanus in Monaſterio S. Pauli primi Eremitæ prope Budam in Hungaria [quod Sigiſmundus Imperator Olivetanis Monachis olim donaverat an. ſcilicet 1436.] juxta plures Authores, licet plures alii idipſum negent, à Julio III. Pont. Max. creatus fuit Cardinalis, obtinuitque Epiſcopatum Varadinenſem, ac deinde Archiepiſcopatum Strigonien. De ejus funeſta morte omnia cunctis notiſſima. Lancell. l. 1. p. 99. & ſeq.

HIPPOLYTUS BURGHESIUS Abbas, & Præſes Generalis an. 1617. à Paulo V. P. Max. ejus conſanguineo Epiſc. Ilcinenſis in ditione Senenſi creatus fuit. *Mont'Alcino.* Obiit Senis an. 1637. Idem l. 2. pag. 117. Belfor. p. 15.

HIPPOLYTUS CAMPIONI Senenſis Abbas Gener. ab Urbano VIII. P. M. Epiſc. Cluſinus in eadem ditione Senenſi inſtitutus, hanc vitam reliquit an. 1646. Belfor. p. 15.

ILDEPHONSUS DEL TUFO Neapolit. Theologus inſignis á Bened. XIII. renunciatus fuit Epiſcopus Hieracenſis in Calabria ulteriori an. 1729. hactenus vivit 1735. *Olim Locri.*

INNICUS DAVALUS â Paulo III. P. Max. conſtitutus fuit an. 1536. Epiſc. Aquinenſis in Campania felici (olim in Latio) & 1538. mortem oppetiit. Lancel. lib. 1. p. 83. & lib. 2. p. 195. Belfor. pag. 160.

JOANNES FRANCISCUS FOSSATI Mediolanen. Abbas. & Concionator, de quò ſup. in App. Script. ab Urbano VIII. creatus Epiſc. Derthonenſis in Inſubria an. 1644. Obiit anno 1652. ætatis ſuæ 55. Ughell. Ital. Sac. ſecundæ edit. Venet.

JOANNES FRANCISCUS RIGAMONTIUS Romanus à Clem. IX. dictus fuit Epiſcopus Cervienſis in Æmilia, deceſſit an. 1706. Ughell. tom. 2. pag. 482. edit. Ven. Belf. p. 87.

JOANNES MATTHÆUS CASTALDUS nobilis Neapolit. electus fuit Epiſc.

Puteolanus in Campania felici à Paulo III. Pont. Max. an. 1540. Obiit anno 1585. Lancell. l. 1. p. 83. & l. 2. p. 195.

MARCUS COPPOLA Neapolit. à Leone X. Pont. Max: dictus fuit Epiſc. Montis Peluſii in Apulia an. 1518. deſiit eſſe inter vivos an. 1527. æt. 50. Lancel. l. 2. p. 195. Belf. p. 160.

MATTHÆUS HODIERNA pariter Neapolit. à Bened. XIII. Eccleſiæ Sulmonenſi in Pelignis, nunc in Aprutio Citeriori, Præpoſitus fuit anno 1727. die 14. Maii. Vir pietate, ac juſtitiæ zelo commendandus. In vivis agit an. 1735.

NICOLAUS ANTONIUS CARAFA item Neapolit. Concionator conſpicuus Epiſcopali Cathedræ Tricarici in Lucania, nunc Baſilicata, à Clem. XI. impoſitus fuit, vitam hanc adhuc protrahit 1735.

PAULUS THOMAS MARANA Genuenſis Theologus eximius à laudato Benedicto XIII. in throno Aſculanæ Eccleſiæ ſedere juſſus, inter mortales adhuc verſatur an. 1735.

PETRUS MARIA BICHI nobilis Sen. Alex. VII. Sororis filius ab eodem Summo Pont. Epiſcopus Tudertinus in Umbria creatus fuit an. 1658., & poſtea ad Soanen. in Etruria Eccleſiam translatus an. 1673. obiit an. 1684. Ughell. Ven. p. 1357. Belf. p. 15.

PETRUS TARTARUS ROMANUS, Monachus primùm Olivetanus, & Abbas S. Laurentii extra Muros Urbis, à Gregorio XI. conſtitutus fuit Abbas Monaſterii Caſinen., & Cardinalis creatus, obiit Caſini anno 1395. Arnol. Wion. Lign. Vit. Lancell. lib. 1. p. 26.

PHILIPPUS SERRALIUS Florent. Abbas, fuit Epiſc. Madruſien. circa an. 1546. Lancell. l. 1. p. 79., & lib. 2. pag. 128., qui tamen ubi nam Gentium Madruſium reperiatur, minimè docet, nec ego in Lexicis Geographicis Ferrarii, Boudrantii, & Stephani reperire potui. Belfor. pag. 24. habet *Mandruſinus*, forte legi debet *Mandurinus*, nam *Mandurium*, Urbs eſt Apuliæ unde Mandurinus.

PLACIDUS FABIUS Abbas Generalis à Clem. VIII. Pont. Max. creatus fuit Epiſcopus Caſtri an. 1599., deinde Teleſiæ in Samnio, extinctus eſt Neapoli an. 1605. ætatis 64. Ceterum Caſtrum duplex Civitas erat, una in Etruria Pontificia, ſive in Provincia Patrimonii ab Innoc. X. Pont. Max. jure, & meritò everſa, alia in Calabria, ſive in Principatu Citeriori ſub Archiepiſcopo Amalphitano. Utrius Fabius Epiſcopus fuerit, Lancellottus non diſtinguit, qui de eo lib. 2. p. 145. & Belfor. p. 72.

ROMUALDUS TANCREDI nobilis Senen. ab Innoc. XI. Pont. M. Ilcinenſi Eccleſiæ in ditione Senenſi præpoſitus an. 1688. eam poſt ſex annos, ex hac vita commigrans, dimiſit an. 1694. Ughel. Ven. tom. 3. Belf. p. 120.

THADDÆUS PEPULUS Bonon. Abbas, Viſitator, & Vicarius Generalis
Olim Calenum. an. 1532. creatus fuit Epiſc. Carinulæ in Campania felici, diem extremum clauſit Romæ an. 1540. idem Lanc. l. 2. p. 145. Belf. p. 72.

VINCENTIUS BUCCAFERRUS Pauli III. P. Max. olim Æconomus, ab eodem Pont. creatus fuit Epiſc. Marſici novi in Samnio. Vir valde egregius, ac prudentia, & induſtria clarus, vitam hanc deſeruit anno 1539. ætatis 47. Gabr. Bucell. in Ben. Rediv. ad hunc annum, Lancell. l. 2. pag. 143. Belfor. pag. 71.

AP-

APPENDIX

Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. Monachorum S. M. Montis Oliveti.

V. ANTONIUS BENTIVOLIUS Tyronum Magiſter SS. Prior deinde rectiſs. & mirâ ardens charitate in proximos, in pauperes autem maximâ uſus liberalitate, eam vel miraculis, cum oppugnaretur, defendit, retinuitque: Gabr. Bucel. in Bened. Rediv. Secun. Lancell. in Hiſt. Oliv.

B. BERNARDUS PTOLOMÆUS Olivetanæ Congreg. Inſtitutor Patria Senen. familia perantiqua, ac prænobili prodiit, qui Sanctioris Vitæ concepto ardore, eam facilius aſſequendi, per novum Anachoriticæ Vitæ genus, viam oſtendit, & an. 1319. (non vero ut aliqui perperam aſſerunt an. 1407. ſicuti ex ejus obitus anno prorſus evincitur) erecto in ſolitudine Montis Acconæ inſigni, ac celeberr. Cęnobio, quod poſteà *S. M. de Monte Oliveto* denominatum fuit, totiuſque Congregat. Caput conſtitutum; ibi aſſiduis jejuniis, vigiliis, flagellis, aliiſque omnis generis aſperitatibus diù vacavit. At cum Senis horribilis peſtilentia deſęviret, uti ſummo in proximorum ſalutem amore flagrabat, ea lue infectis impenſius inſerviens, contracto eodem morbo, ad tam præcellentis charitatis præmia percipienda in Cęlum à Deo vocatus eſt an. 1348. 13. Kalen. Sept. ætatis ſuæ 76. de quo Lancell. Paulus Carpenterius, Petrus Marcellinus Oraffi, aliique Olivetani Scriptores, Lombardellus item Ord. Prædic. conſulendi.

V. BERNARDUS VERCELLENSIS Abbas S. Margaritæ de Demiſio in Hungaria non longe à Buda, floruit circa an. 1440. Vitæ ſanctitate, zelo diſciplinæ, & ſacrâ eruditione, edidit luculentum libellum, ut ſup. in Script. De eo Pius II. Pont. M. in Comment. Ricord. Hiſt. Mon. diæt. 4. p. 369. edit. Romanæ 1575. Belf. p. 125.

S. FRANCISCA nobilis Romana familia de Buſſis nata an. 1384. Laurentii de Pontianis, paris nobilitatis, conjux, Monaſterii Oblatarum Turris ſpeculorum de Urbe, ſub Congr. Oliv. fundatrix, Viro defuncto in illud ſe recepit, eodem habitu, eodemque cum aliis vivendi genere utens, totâque Vita, mirabili ſanctitate & humilitate, omnibus ubique notiſſimâ refulgens, eam SSme clauſit an. 1440. die 9. Maii ætatis ſuæ an. 56. à Paulo V. Pont. M. SS. Faſtis adſcripta an. 1608. die 29. Maii. Ejus Vitam ſcripſerunt Julius Urſinus Soc. J. Ven. 1656. Bonav. de Tundis Oliv. Neapoli 1682. Bern. M. Amico pariter Oliv. Ven. 1710.

FRANCISCA LEOPHANTA PANORMITANA Monialis olim S. Franciſci, cęleſti illuſtrata lumine, ędificato Panormi, operâ cognatorum an. 1525. ad id Cęnobio, Olivetana fieri voluit, & Antiſtita perpetua conſtituta, omnium virtutum ſplendore cunctis enituit; Gabr. Bucel. in Ben. red. ad an. 1526. Lancell. l. 2. p. 325.

FRANCISCUS CASTELLIUS Veron. Deiparę cultui addictiſs: inter FF. Converſos [uti vocant] admiſſus eſt in Monaſt. S.M. de Organo, ubi annis quatuor Piſtoriam artem laudabiliter, & ſedulò exercens, & Sacriſtæ poſtea munere devote perfunctus, Virginitatem, & Innocentiam cautiſſimè ſervavit,

 mu-

mulierum aſpectum, ne dum colloquium, diligentiſſ. devitans. Volentem ad Ruhanam Reformationem tranſire, ubi Eremitarum Camald.Reg.Obſerv. vigebat, in Diæc. Patav. B. M. Virgo ad Montem Olivetum revocavit, ibique annis 41. devotiſſ., ac ſanctiſſ. eidem B. M. V. inſerviens ann. 1617. ad præmia in Cœlum vocatus eſt. Gabr. Bucel. in Bened. Rediv. ad hunc an. Lancell. Hiſt. Oliv.

FRANCISCUS RINGHERIUS Bonon. ter Abbas Generalis, anno ſcilicet 1443. 1455., & 1467. quo item anno ad cœlos evolavit; Vir fuit Sanctimonia Vitæ, omnique virtute, præcipue paupertate, humilitate, ac obedientiâ conſpicuus, ejuſque corpus decimo ab obitu menſe incoruptum repertum eſt Lancell. l.1. p. 45. 47. 51. 52. Belfor. p.71.

B. HIERONYMUS DE CORSICA Oblatus Olivet. natus anno 1431., charitate, manſuetudine, prophetico ſpiritu, aliiſque virtutibus plurimum floruit; obiit in S. Miniato in Etruria an. 1492. Kal. Decemb. cujus Vitam Scripſit Andreas Volaterranus. Sec. Lancell. Hiſt. Oliv. l.1.p.53.

HIERONYMUS MANTUANUS Vir SS: B. Oſannæ Andreatię à Sac. Confeſſionibus, cujus etiam Vitam ſcripſit impreſſam poſt Authoris mortem Bononiæ an.1524.nam Hieronymus creditur mortuus an.1515.cujus corpus 100. à morte annis inventum eſt prorſus intactum. Idem ibid. lib. 2. pag. 220. Hippol. Doneſmondi Minor de Obſerv. Hiſt. Eccleſiaſtica Mantuæ lib. 2.

MARIA BONAV.Patritia Romana Virgo Oblata in laudato Monaſt.Turris Speculorum Urbis, per ſac. exercitia Ven. Garzię de Ciſneros Hiſpani, Abb.Monſerraten. à S. Ignatio (ut plures aſſerunt) aucta, & propagata, tantam gratiam promeruit, ut tota renovata, mirabiles profectus intra unius anni periodum in via Domini fecerit,ita ut omnibus admirationi eſſet; brevi agone conſumata explevit tempora multa, obiit enim an. 1627. ætat.ſuæ 25. cujus glorioſa geſta deſcripſit Nicolaus Lanciſcius Soc. J. tom.1.Opuſcolor.Spir.Opuſc. 6.n.22. Præter Sanctimoniæ laudem, ſublimis etiam ingenii, Aſtrorum peritiæ, & Italicæ Poeſis haud inproſperi cultus famam obtinuit; omnibus proinde ob raras animi, corporiſque dotes grata admodum, & accepta; cui morienti SS.Urbanus VIII. Pont. M. peculiares Indulgentias, & Pontificiam benedictionem, pro tutiori ad Cœlum itinere peramanter conceſſit, ac miſit. O vere beata! quę brevi adeo tempore ęternū regnum violenter raptum obtinuit.

MAURUS PUCCIOLI Peruſiæ honeſtâ familiâ prodiit an. 1563. 21. Decembr. tenerâ adhuc ætate, XII. ſcilicet annorum in Cęnobio Montis Morcini propè eandem Urbem Congregationem Olivetanam ingreſſus eſt ann. 1575. S. Maurum D. P. Benedicti primum Diſcipulum obedientiâ, ceteriſque virtutibus imitari jugiter ſtuduit: Innocentiam enim, & puritatem illibatam jugiter ſervans, amore in Deum, charitate in Proximos, obſervantiâ in Majores, veneratione in omnes, rigore, & ſeveritate in ſemetipſum, Regularis diſciplinæ abſolutum exemplar ſe cunctis prębuit. Inſignis fuit ejus patientia tum in gravibus injuriis, tum in acerbiſſimis doloribus, & infirmitatibus tolerandis. Poſt nocturnam Matutini pſalmodiam numquam cubitum ad quietem redibat, ſed cœleſtibus meditationibus, ſacriſque precibus vacans, ad ſacroſanctum Euchariſtiæ Myſterium [quod ſanus nec ſemel quidem omiſit] celebrandum,ad lucem uſque ſe componebat. Ipſum autem divinum Sacrificium LXIV. quibus Sacerdos vixit annis, ad ſolius Dei gloriam, & ſpiritualem ſui, aliorumque utilitatem, & ſuffragium peregit, nulla ne dum petitâ,

ſed

ſed nec oblatâ etiam eleemoſina unquam recepta. Quamvis autem orationi, contemplationi, ac ſilentio deditiſſimus, aliorum tamen ſaluti, præſertim in Sacramento Confeſſionis adminiſtrando, ægrotiſque viſitandis optimè conſuluit. Humilitatem non minus in corde, quam in exterioribus actibus eximiè coluit, ab omni ambitionis fumo penitus alienus, Abbatis *Benemeriti*, [ut dicunt] titulo tantum, eoque ex obedientiâ inſignitus. Aſperrimam pœnitentiam cilicia, ferreæ catenulæ, flagella, aliaque id genus, adhuc oſtendunt, jejunia vero, vigilias, & paupertatis ſtudium, quo rebus etiam, quę maximè opus erant, abſtinuit, haud mendax fama teſtatur. His meritis, cum ſe Cęlo dignum præſtitiſſet, illud conſcendit an. 1650. die 20. Septemb. ætat.an.84. ut cuidam Ruſtico, viro ſimplici, ac recto, qui Mauro Confeſſario utebatur, eodem quo is obiit die, clariſſime demonſtratum eſt. Ejus vitam, pluribus à Deo ante, & poſt mortem decoratam prodigiis deſcripſit ex monumentis Montis Morcini Michael Angelus Belforti Abb. Olivet. impreſſam Mediolani an. 1716. apud Franciſcum Vigonum, & Fratres in 12. Idem Belf. meminit ejuſdem Mauri etiam in Lyceo Aug.impreſſ. Neap. 1721. pag. 110. *De eo ſup. in Append. ſcript.*

B. PATRITIUS PATRITII nobilis Senen. primus Abbas Generalis Olivet. an. 1519. Vitæ auſteritate, zelo regularis obſervantię, contemplationis ſtudio, priſcorum Patrum ęmulator, qui unâ cum Sociis duobus, B. ſcilicet Bernardo Ptolomæo, & Ambroſio Piccolomineo, Beatiſſimam Virginem candidiſſimis indutam veſtibus, ac miræ pulchritudinis, & fulgoris gemmam pectore geſtantem videre meruit; ad eam, Deumque ipſum perpetuò in Cœlis videndum migravit an. 1547. in Cęnobio M. Oliveti majoris. Gabr. Bucel. Menol. pag. 205. Lancel. l. 2. pag. 15. Philipp. Malabayla &c.

B. RODULPHUS Veronenſis, primùm Monachus fuit Olivetanus, deinde ad Eremitas Camaldulenſes in laudato Cęnobio Rubenſi tranſiens, ſolitudinem ſummopere coluit, & cęleſtium rerum meditationibus aſſidue vacavit, omniumque virtutum exemplar ſe ipſum exhibuit; Vitæque curſum piiſſimè explevit anno 1584. ætat. 79. Gabr. Bucel. in Ben. Rediv. ad eundem an. Lucas Hiſpan. Hiſt. Romuald. l. 4. c. 10. Belfor. pag. 49.

VEN. SIMPLICIUS CÆLENTANI nobili ſtirpe Neapoli anno 1589. lucem aſpexit. Adhuc puber Montis Oliveti Monachorum albo adſcriptus eſt in eadem Urbe, & poſtea Abbatis etiam dignitate inſignitus; Quam in ea Congregatione Vitam duxit, cęleſtis potius, quam humana cenſeri debuit, eà ſcilicet morum integritate, eâ S. Regulæ obſervantiâ, eo virtutum omnium confluxu reſplenduit, ut Monaſticæ perfectionis norma cunctis extiterit; Actus enim ſuos omnes, & ſingulos tum interiores, tum externos, tam vocalium precum, quam mentalium orationum, Canonicę denique Pſalmodiæ æque, ac Mariani Officii ſic diſponebat, ac dirigebat, ut ad Dei gloriam, proximorum ſalutem, propriæque animæ utilitatem collimarent; itaque neque unicus ejus greſſus, neque unicus membrorum motus, neque unica reſpiratio vacua ei ab oratione, & directâ in Deum intentione effluebat, ac ſi S. Joannis Climaci, & Caſſiani cuncta Aſceticæ pietatis præcepta abſolutiſſime didiciſſet, & ſtudioſiſſimè exerceret. Ad hæc auſteritas, & pęnitentia in eo ſumma, fervor verò charitatis in Deum maximus, quo actus, identidem, corpore ſpiritum comitante, in extaſim rapi, & ſplendidâ luce præfulgere viſus eſt. Sanctiſſimam Vitam pretioſâ in coſpectu Domini morte coronavit Neapoli an. 1650. quam Vitam breviter deſcripſit Mich. Ang. Belf. in

Lyceo

Lyceo Aug. à pag. 177. uſque ad 190. quę eſt ultima ejus libelli. De quo etiam agit idem Belf. in alio opere, *Cronologia Olivetana* nuncupato.

VITALIS à Bononia, Vir præſtantiſs. & Olivetanę Congregationis clariſs. lumen, dum Neapoli in principe Eccleſia die Cinerum præclaram Concionem habuiſſet, ſanctè obiit an. 1577. omnium Civium opinione Sanctus. Gabr. Bucel. Ben. Red. Lancell. in Hiſt. Oliv.

VITUS à Prato in Etruria Abbas Generalis an. 1540. Vir auſterioris vitæ laude coſpicuus, cibi, ſomnique parciſſimus, Tyronum olim magiſter diligentiſs. & expertiſs: inter cetera à Deo ſibi collata dona, incendium in Sacrario M. Oliv. excitatum, ſuis precibus illico extinxit, flor. an. 1542. idem Bucel. ibid. Lancel. l. 1. pag. 78. Belfor. pag. 28.

Plures alios Olivetanos Monachos Pietate illuſtres ex Ven. Mauri (de quo ſupra] MSS. erutos affert Mich. Ang. Belfor. in Lyceo Aug. impreſs. Neapoli apud Felicem Moſcam an. 1731. quos ibi videre poteris, & admirari, à pag. 155. uſque ad 161. quibus aliquot alios recentiores addit ipſe Belfortius.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congr. S. M. Montis Virginis quæ exordium ſuum agnoſcit à S. Gulielmo Vercellenſi anno 1100.

AMATUS MASTRULLUS Abbas edidit Italicè

1 *Quadrageſimalium, & Adventualium* Concionum volumina duo admodum erudita. Neapoli an. 1652. 2. *Monte Vergine Sacro*, in quo conſpicuarum Antiquitatum notitia præbetur. Neapoli 1663.

FELIX RENDA ſcripſit Latino idiomate

1 *Vitam S. Gulielmi Abbatis* Monachorum Montis Virginis Fuudatoris. 2. *Vitam S. Amati* Epiſcopi Nuſcani, & S. Donati à Ripa Candida, ann. Domini 1596. qui fuerunt Monachi ejuſdem Virginianæ Congregationis.

JO. JACOBUS JORDANUS Abbas Generalis, & poſtea Epiſcopus Laquedonenſis ab Inn. X. creatus, ſcripſit

Chronicon Congregationis Montis Virginis. Neapoli ann. 1649. in fol. & iterum Venetiis 1650.

JOANNES JANNULUS Abbas compoſuit

Anagrammata de Conceptione Deiparæ Virginis, breve quidem Opuſculum, ſed planè ingenioſum, impreſs. Neapoli an. 1676.

LAURENTIUS CATILLUS Abbas ſcripſit Latinè

1 *Additiones ad Practicam Mancini*, *De Viſitatione Infirmorum*, ubi varia dubia moralia ſolvuntur. Impreſs. Mercuriani in Diœceſi Montis. Virginis an. 1637. item Italice. 3. *Il Perillo degl' Ingrati*, Opus inſigne ann. 1641. 3. *Saggi Politici, e Morali*. Neapoli an. 1642.

MAR-

MARCUS DE MASELLIS Procurator Generalis ſuæ Congregationis Neapoli, ſcripſit Italicè

Iconologia della Madre di Dio M. V. Neapoli 1654.

OVIDIUS DE LATIIS ſcripſit Italicè

Iſtoria della celebre Imagine di S. Maria di Monte Vergine dipinta da S. Luca Evangeliſta, è di alcuni Santi, le di cui reliquie riposſano nel Sacrario del Monaſterio di Monte Vergine: In Napoli 1225.

VINCENTIUS VERAX ſcripſit Italice

La Vita di S. Guglielmo. In Napoli 1585.

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum Congregationis S. Mariæ Montis Virginis.

S. AMATUS Monachus Congregationis Montis Virginis creatus fuit Epiſcopus Nuſcanus, cujus Vitam ſcripſit Felix Renda, ejuſdem Congregationis, ut paulo ante dictum eſt

Nuſcum Urbs eſt Epiſc. Hirpinorum, inter Salernum, & Beneventum nunc in Principatu Ulteriori.

JO: JACOBUS JORDANUS, de quo ſupra, electus fuit Epiſc. Laquedonenſis ab Innoc. X. Pont. Max.

APPENDIX

Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. S. Mariæ Montis Virginis.

S. AMATUS, de quo in antecedenti Appendice.

S. DONATUS à Ripacandida, cujus Vitam pariter ſcripſit laudatus Felix Renda.

S. GULIELMUS Congreg. Montis Virginis Inſtitutor, Patria Vercellenſis in Pedemontio nobili ſtirpe genitus, celeberrimæ floruit Sanctitate, ingentibus, crebriſque, tum in terris vivens, tum in Cœlis regnans miraculis comprobata; Ad Beatorum autem ſedes migravit an. 1142.

B. JODOCUS PALMERIUS, angelicis moribus, omniumque virtutum dotibus præditus, non ſolum ſuos ſodales Monachos ad perfectionem verbo, & exemplo inflammavit, ſed plures etiam alios è Secularibus viris ad meliorem frugem traduxit. Obiit SSmè an. 1553. Arnol. Wion in Lign. Vitæ, & ex eo Gabr. Bucel. in Ben. Rediv. ad hunc annum.

B. RO-

B. RODULPHUS VERONEN. primùm fuit Monachus Olivetanus, deinde ad Montis Virginis Congregationem tranſivit, fuitque Generalis Præſes. Inter ceteras virtutes ſolitudinem arctius adamavit, & coluit, ita ut per 20. annos, quibus ſemper aut Major, aut Prior fuit, numquam ſac. Eremo exceſſerit. In ſenectute iterum *recluſionem*, ut nunc dicunt, obtinuit, ejus mores ſuaviſſimi, meditatio aſſidua, diſcretio omnibus grata: meritò igitur ejus Vitę Author, ſcrinium omnium virtutum eum apellat: mortem lęto animo, placidoque vultu aſpexit an. 1584. die 29. Aprilis æt. ſuæ 79. Ita Gabr. Bucel. qui citat monimenta M. Virginis, & Lucam Ruhenſem, manifeſtâ nimirum ęquivocatione; nam Rodulphus ex Olivetano Camaldulenſis Eremita fieri voluit, ut ſupra in præcedenti Appendice dictum eſt. Bucelinus autem montem Virginem, cum Sac. Eremo, nomen *Præſidis Generalis*, cum nomine *Majoris*, Monimenta Montis Virginis cum Hiſtoria Romualdina Lucæ Ruhenſis perperam confundit.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congregat. Silveſtrinorum à S. Silveſtro Gozzolino Auximano inſtitutæ circa annum 1200.

BENEDICTUS GIUSEPPUCCI edidit
Eſercizii di divozione in onore di S. Silveſtro Fondatore della ſteſſa Congregatione detta *de Silveſtrini*. In Macerata per Giuſeppe Ferri in 16.

CLEMENS TOSIUS Abbas ſcripſit
1 *Il Gentileſmo confutato* lib. 2. impreſſ. Romæ an. 1669. 2. *La ſperanza* diſcorſo Accademico. 3. *L' Honore rauvivato* in verſi volgari. 4. *Il Trono di Maria*, diſcorſo per l' Aſſunta. 5. *La cuſtodia Angelica*. 6. *Li tre voli della S. Caſa di Loreto*. 7. *Deſcritione delle Pompe funebri* per l' Eſequie di Filippo IV. Re di Spagna, celebrate nella Baſilica di S. M. Maggiore di Roma. 8. *Diverſi altri diſcorſi* ſtampati ne faſti Accademici degl' Intronati, omnia impreſſa Romæ diverſis temporibus

JACOBUS MERCATUS à Scapeziano in Piceno Caſtro haud longe à Senogallia ſcripſit
Vitam B. Joannis à Baculo. Latino ſermone, impreſſam Fabriani an. 1604

Di Nardò. JOANNES DOMINICUS ROCCAMORA Neritonen. in Calabriâ, Abbas, & in Romano Athenæo Matheſeos Profeſſor, ſcripſit plura Opera, nempe
1 *Le Ciſre Euchariſtiche diciſrate* tom. 4. 2. *De Cometis* tom. 1. 3. *Summole* tom. 1. 4. *Philoſophia nobilium* tom. 1. omnia hæc impreſſa Romæ ab an. 1670. uſque ad 1684. Habebat inſuper prælo parata infraſcripta Opera
1 *Delle Ciſre Euchariſtiche* tomo 5. e 6. 2 *Quindici tomi di Filoſofia*. 3. *Geographiæ* tom. 1. 4 *De Miris Auditionibus* tom. 1. Sed horum editionem

mors

mors intercepit, extat Authographa Romæ in Bibliotheca Cęnobii S. Stephani ſupra Cacchum Congr. Silv.

JOANNES LEONARDUS Pelagallus Abbas, ſcripſit

Centiloquia Philoſophica, tom. 2. impreſſ. Romæ 1665.

MODESTUS BENVENUTUS Recinetenſis in Piceno, ſcripſit librum, cui titulum dedit *Di Recanati.*

1 *Humanus Orator*, ſive de Arte Rhetorica. 2. *Il Santuario*, in verſi volgari. Utrumque Opus impreſſum fuit Maceratæ an. 1654.

PHILIPPUS ROCCABELLA à Cingulo Piceni Oppido, ſcripſit, ſub nomine THOMÆ ROCCABELLA

1. *Dio Operante*. 2. *Il Principe Deliberante*. 3. *Il Principe Politico*. 4. *Il Principe Prattico*. 5. *Il Principe Morale*. 6. *Acroamata Politico-moralia*. Omnia impreſſa Venetiis.

PLACIDUS LAZZARINUS compoſuit Opus ſanè egregium, cui titulum præfixit

Adnotationes Cabaliſticæ in Sacram Scripturam; aſſervantur Authographæ in Bibliotheca S. Benedicti de Fabriano; quia Author morte præocupatus illud Typis mandare non potuit.

SEBASTIANUS FABEINUS Recinetenſis, ſcripſit

1 *Croniche della Religione Silveſtrina*, tom. 1. 2. *Vita di S. Silveſtro Abbate*. tom. 1. Utrumque Opus impreſſum eſt Fabriani an. 1616.

SEPTIMIUS CASTELLANUS pariter Recinetenſis ſcripſit

1. *De Jubilęo*, tom. 1. 2. *Vitam S. Silveſtri Abbatis*, carmine elegiaco. Impreſſum utrumque Opus an. 1630.

VARINUS FAVORINUS Camers, Vir Græcè, ac Latinè doctiſſimus, Leonis X. Pont. M. Præceptor, & ab eodem ad Epiſcopatum Nucerinum in Umbria ſublimatus an. 1514. Obiit ann. 1535. 25. Nov., ſepultus in ſua Cathedrali nobili Depoſito, Inſcriptionibus, & Epigrammatibus Gręcis, & Latinis ornato: ſcripſit

1 *Dictionarium Græcum*, magnum quidem, & per utile Opus, variis ex Authoribus collectum. Baſileæ an. 1558. impreſſ. 2. *Theſaurum Cornucopiæ* totius linguæ Græcæ. Tranſtulit è Græco in Latinum. 3. *Apophtegmata* ad benè, beatèque vivendum. Magnis laudibus extollitur ab Angelo Politiano ejus magiſtro, ad Macarium Mutium Camertem ſcribente: in lib. 7. Epiſtolar. à Lilio Gregorio, de Menſibus, & annis, à Ferdin. Ughell. in Epiſcopis Nucerinis, à Ludov. Jacob. de Script. Umbr. pag. 264. & ſeq. aliiſque. Refert autem Dominicus Macri in Notitiâ Vocabulorum Eccleſiaſticorum, verbo *Epiſcopus*, Varinum hunc primum fuiſſe, qui ex Epiſcopis Regularibus uſus fuerit pileo viridis coloris.

VENANTIUS ANTOZZI Abbas, ſcripſit.

Sacra Novena, overo conſiderazioni divote ſopra la Vita, e Miracoli del glorioſo Patriarca S. Benedetto, in Camerino per Saverio di Simone 1734.

APPENDIX

Aliquot Epiſcoporum Congreg. Monachorum Silveſtrinorum.

JOANNES DOMINICUS MOROLUS de Serra S. Quirici, ab Urbano VIII. creatus fuit Epiſcopus Polignani in Apulia.

VARINUS, alias Guarinus, de quo modo dictum eſt, Epiſcopus Nucerinus.

APPENDIX

Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium, è Congregatione Monachorum Silveſtrinorum.

HUGO DE ACTIS à S. Quirico Diœceſis Camerin. fuit Frater B. Joſephi Abbatis Generalis Silveſtrinorum, cujus exemplum ſequutus, ab ipſo S. Silveſtro inter diſcipulos admiſſus eſt, quem ſanctis moribus, & abſolutiſſima S. Regulæ obſervantiâ, ceteriſque virtutibus imitari ſtuduit, inſignibus ante, & poſt obitum miraculorum prodigiis eas comitantibus, inter quę illud celeberrimum, cęco nato lumen dediſſe. Ad Cęlum profectus eſt in Monaſterio S. Joannis de Saxo-Ferrato in Umbr. circa an. 1270. die 26. Jun. Idem Jac. ibidem tom. 2. pag. 59. & ſeq.

B. PAULINUS nobili familia de Bigazzinis Peruſiæ natus, Monachus fieri voluit in Cœnobio SS. Marci, & Lucæ de Sambuco Diœceſis Eugubinæ, in agro tamen Peruſino, à ſuis Gentilibus, & ejus Fratribus ædificato. anno 1260. ubi annis pluribus SSme vixit, fuitque unus ex pręcipuis, & perfectioribus S. Silveſtri Gozzolini diſcipulis, qui eum ſuis ipſe manibus cucullo induit; claruit innumeris tam in vita, quam poſt obitum miraculis. Ad Cœlum evolavit circa ann. 1280. die 21. Maii. Ludov. Jacob. de SS. Umbr. tom. 1. pag. 466.

S. SILVESTRI Patria Auximanus in Piceno, fuit ex nobili familia Gozzolini, primùmque Cathedralis Auximanæ Canonicus, mox Sanctioris Vitæ deſiderio, in ſolitudinem ſecedens, omnibus inſigniorum Virtutum operibus, pęnitentiæ præſertim, & orationis penitus ſeſe devovit; nec tamen ſibi ſoli laboravit, ſed SSmâ Congregatione inſtitutâ, plurimis aliis ad Monaſticam perfectionem Dux, atque Comes fuit, ac demum per ejus veſtigia gradientibus, viam ad Cœlum oſtendit, quam ipſe ingreſſus eſt fere nonagenarius an. repar. ſalutis 1267. die 26. Nov.

B. SI-

B. SIMON à Rocca Contrada in Piceno diſcipulus, & ipſe ejuſdem S. Silveſtri, à quo Monaſticas veſtes accepit, mirabili Sanctitate, & ſimplicitate vixit in Monaſterio Montis Fani, & poſtea in Cœnobio S. Marci de Ripalda, ubi etiam obiit ann. 1280. die 26. Auguſti. Ludov. Jacob. de SS. Umb. pag. 171. & ſeqq.

APPENDIX

Congregationis Speraindeo.

B. SPERANDEUS, de SPERANDEIS Eugubinus Monachus Ord. S. P. Benedicti in Monaſterio S. Petri Eugubii, quod nunc eſt Olivetanorum, inſtituit Congregationem nuncupatam *de Speraindeo* ann. 1260. & ædificavit plura Cenobia, quibus addidit multas *Conſtitutiones* pro obſervantia SS. Regulæ D. P. Bened. Gabr. Bucel. in Menol. Lud. Jacob. in Vitis SS. Umbr. tom. 2. pagina 254. Huic Congregationi B. Sancta, ſive Sanctuccia de Terrebottis Eugubina, univit XXVI. Monaſteria Monialium, ab ea variis in locis Italiæ ædificata circa 1270. quæ obiit Romæ in Monaſterio S. Annæ, olim S. Mariæ in Julia, an. 1305. die 21. Martii à ſe pariter ædificato. Lud. Jac. ibidem pag. 225. & ſeqq. Extat etiam nunc Peruſiæ Monaſterium Monialium Ordinis noſtri, *Sperandio* appellatum, quod forte unum eſt ex ædificatis, vel ab ipſo B. Sperandeo, vel ab hac B. Sancta, qua de re nihil certi aſſero, cum nihil certi compertum habeam.

APPENDIX

Aliquot Scriptorum Congreg. Monachorum Vallis Umbroſæ exortæ anno 1070. per S. Jo: Gualbertum nobilem Florentinum.

ADRIANUS CIPOARI Præneſtinut Abbas, ac Præſes Generalis Vall. Umb. Sac. Theologiæ, ſacrorumq. Canonum Doctor, Hebraicæ, Græcæque linguę Profeſſor, plurimum laboravit in corrigendis ſacris Bibliis, & Libro Talmud juſſu Sixti V. Pont. Max. à quo donatus fuit Abbatiâ in Commendam [ut dicunt] in Sardinia S. Michaelis de Salvenere nuncupata, ſcripſit *Apologiam pro Fide Catholicâ* contra Hæreticum Paleologum. De eo Fulgentius Nardi Abbas Vallumbr. in memoriis Vallisumbroſ. tom. 1. pagg. 49. 50. & 51.

ÆMILIUS ACERBI Bergomenſis, concinnavit

1 *Vitam S. Joannis Gualberti*, *Carmine* heroico Latino, impreſſam Florentiæ an. 1559. 2. *Logicarum Quæſtionum* lib. 4. Venetiis anno 1602.

AMBROSIUS GENOVINI Patria Florentinus Abbas, & Romæ Procurator Generalis, Philoſophiæ, ac Sac. Theol. Doctor, vir Scholaſticis diſciplinis æque, ac humanioribus litteris excultiſſimus, compoſuit

1 *Philoſophiæ integrum* (ut vocant) *curſum*, cui addidit. 2. *Philoſophiam Problematicam*. 3. *Abſolutiſſimam Theologiam Scholaſticam* tomis XVII. digeſtam. 4. *Quadrageſimalium Concionum* duplicem curſum. 5. *Deciſiones* omnes *Romanæ Rotæ* in compendium tom. IV. redactas. 6. *Examen Ordinandorum*. 7. *Examen Confeſſariorum*. 8. *Libros Magiſtri Sententiarum* compilatos, & plura alia tam proſa, quam metro, tum Latinè, tum Italicè; quæ omnia in Bibiiothecâ Paſſinianenſi MSS. aſſervantur. Vitam explevit an. 1718. 24. Jun.

B. ANDREAS Parmenſis diſcipulus S. Jo: Gualberti, ſcripſit

1. *Vitam ejuſdem S. Jo: Gualberti* Latinè, quam integram afferunt Bollandici ad diem 12. Julii. 2. *Vitam S. Arialdi* Martyris Mediolanen. ſuique Condiſcipuli, cujus exemplar extat in Tabulario Vallisumbroſæ.

ANDREAS à S. GEMINIANO Oppido Etruriæ, ſcripſit

De Virtutibus, & Vitiis, Opus LXXX. capitibus diſtinctum, & alia Opuſcula. Floruit an. 1374.

ANDREAS Genuenſis Monachus prius Benedictinus, deinde Vallumbr. ſcripſit

Vitam S. Jo: Gualberti Latinè an. 1419. quæ authographa reperitur in Archivo Vallis Umbroſæ,

ANGELUS BIGAZZI Abbatis regimine ſeſe abdicavit, & annis XVI. ad Cellas Vallisumbroſæ eremiticam Vitam ducens, ibidem ſcripſit Latinè plura Opera ſpiritualia, nempe

1 *Sacram Sylvam* tom. 7. in fol. 2. *Lucrum Evangelicum*. 3. *De Septem Templis*. 4. *La Lira pietoſa*. 5. *Il Deſerto Spirituale*. 6. *Logicum ad Monaſterium*. 7. *Explanationem Cantici Canticorum*. 8. *Brevem Introductionem ad artem Spiritualem*, & alia Opuſcula devotiſſima. Fuerat autem antequam Abbas, Studiorum Magiſter, quo tempore typis edidit. 9. *Philoſophiam* tomis tribus digeſtam, Forolivii apud Dandum, & Saporettum, primum nempe anno 1678. ſecundum an. 1679. tertium an. 1689. quibus omnibus titulum fecit, *Curſus Philoſophicus Paſſinianenſis*. 10. Item *Theologiam*, quam dicimus *Scholaſticam* in compendium redegit, MS. migravit à ſæculo anno 1715. cum odore Sanctitatis.

ANGELUS FLORENZOLA Poeta, & Orator non vulgaris, ſcripſit ſoluta oratione.

1 *Diſcurſus Animalium*. 2. *Epiſtolas quaſdam*. 3. *Sermones diverſos*. 4. *Novelle num.* 8. 5. *Diſcacciamento delle nuove lettere*. 6. *Apulejum è Latino in maternum ſermonem translatum*. 7. *Comedias duas*. 8. Carmina penè innumera in libro Bernæ annotata. Ita Michael Pocciant. in Catal. Scriptor. Florent. pag. 1. floruit. circa an. 1550.

De Aſino aureo

B. ANGELUS LEONORI Bononien. in ſæculo Juris conſultiſſimus, Abbas poſtea Vallumbroſanus, ac denique Eremita ad Cellas Vallis Umbroſæ, Vir pietate, ac doctrinâ inſignis, typis conſignavit.

1 *Epiſtolarum, ac Sermonum* librum ad Senatum, & Populum Florentinum. Florentiæ anno 1496. 2. *Epiſtolarum* librum alium Latinâ linguâ ad diverſos.

ſos, quos inter, ad Alex. VI. ad Julium II. Pontt.Maxx.duas, ad Ludovicum XII. Regem Galliæ, alioſque Reges, ad Bernardinum Caravajalem Cardinalem, & ad varias Eccleſias etiam remotiores Africæ, & Aſiæ pariter impreſſ. 3. *De Authoritate* Summi Pont. ad laudatum Julium II. 4. *Apologias duas*, una contra Decium Hæreticum, alteram contra Conciliabolum Piſanum ad Generalem Ord. Prædicatorum. 5. Compoſuit etiam *Orationem* recitandam in Concilio Lateran. Vide Raynaldum in continuatione ad Baronium ad an. 1511. n. 30., & 31. pag. 530. Ad ſuperos tranſiit an. 1530.

ARSENIUS BARBONI Theologus Florentinus, & Poeta utraque linguâ Latinâ, & Etruſcâ, typis commiſit.

1 *Panegyricas Orationes* duas, primam in honorem omnium SS. Ord. S. Benedicti, in qua ſupra CC. Authores, qui de laudibus ejuſdem Ordinis, ejuſque Virorum Illuſtrium ſcripſerunt, allegantur. Secundam de S. Torello Eremita Vallumbroſano. Florentiæ an. 1673. 2. Alias item Orationes prælo ſubjecit. 1. *de Laudibus Clementis IX.* Pont. Max. 2. *De laudibus Jacobi Cardinalis Roſpilioſi* ejuſdem Sum. Pont. Fratris Filii. Reliquit etiam MSS. 3. *Conciones Quadrageſimales, & Adventus*. 4. *Vitam S. Jo: Gualberti* Carmine Epigrammatico, in Archivo Ripolenſi aſſervatam, exceſſit an. 1720. ætatis ſuæ circiter 93.

ARSENIUS Cognomine Crudelis Theologus, & Concionator, Patriâ Puppienſis in Etruria, ſcripſit

1 *Librum Sermonum* de Septem Verbis Chriſti Dñi è Cruce pendentis. 2. *In Libros* Prædicamentorum Ariſtotelis, & Prædicabilium Porphirii.

ASCANIUS TAMBURINI de Marradio Faventinæ Diœceſis in Romandiolâ Etruſcâ, ideſt magno Etruriæ Duci ſubjectâ, ſac. Theologiæ Magiſter, & Concionator inſignis, Hiſtoriographus, & Sacror. Canonum peritsſſimus, morum etiam probitate coſpicuus, ſuæque Congregationis Abbas, & bis Generalis Præſes an. 1665. ſed poſtea cum ſecundò eam dignitatem gereret, jam octogenario major, in Monaſterio S. Bartholomæi de Ripulis, conſueta Præſidum ſede prope Florentiam, Vitâ functus eſt, ſcripſit

1 *De Jure Abbatum* tom. 3. & Abbatiſſarum tom. 1. impreſſ. Romæ ex Typographia Rev. Cam. Apoſtolicæ an. 1630. & Lugduni apud Laurentium Aniſſonium an. 1650. in fol. & alibi ſepius; Opus omnium Juriſtarum, aliorumque manibus tritum. 2. *De Ordinibus Equeſtribus*, quotquot in Orbe inſtituti ſunt, cum eorum effigiebus, & inſignibus. Opus ſummi laboris, & eruditionis, tom. 2. in fol. conprehenſum, ſed adhuc ineditum. 3. *Fagus*, ſive *Arbor Virorum Illuſtrium* Congregationis Vallisumbroſæ, cum eorum imaginibus in magna tabula figura expreſſis, ad Seren. Carolum Cardinalm Mediceum. De eo Venan. Sim. in Catal. Vir. Ill. Cong. Vall. Umbr. Romæ apud Joſephum Vannaccium an. 1692. pag. 25. & Fulgen. Nardi Abbas in Memoriis Vallumbroſanis &c.

S. ATTHO, ſive Auctus Natione Hiſpanus ex Civitate Pacenſi in Luſitaniæ finibus ad Anam Fluvium, cum in Italiam veniſſet, Vallis Umbroſæ Inſtitutum amplexus eſt; Abbas poſtea Generalis, ac deinde Epiſcopus Piſtorienſis creatus, cum annis viginti illi Eccleſiæ SSmè præfuiſſet, beato fine quievit an. 1155., ſcripſit Latine, ſermone continuato

1 *Vitam S. Jo: Gualberti*; quæ poſtea in plura capita diviſa impreſſa eſt Romæ ann. 1612. 2. *Epiſtolarum Librum*, in quo pietas non minus, quam doctri-

ctrina elucet. *De Tranſlatione Capitis S. Jacobi Apoſtoli*. 4. *Vitam S. Bernardi de Ubertis Cardinalis*. De S. Atthone agunt Michael Pocciantſus in Cat. Script. Flor. pag. 2. eum vocans Sacrar. Scripturarum cultorem egregium probitate vitæ, & miraculorum gloria clarum, cujus geſta ſcripſit D. Bernardus ejuſdem Inſtituti Monachus; id eſt Bernardus del Sera in Compen. pag. 6. Eudox: Locatel. l. 2. c. 16. Arnol. Wion. tom. 1. lib. 3. pag. 83. Raph. Vol. in Metropologia lib. 20. Ferd. Ughel tom. 3. pag. 361. Michael Angelus Salvi in Hiſtoriis Piſtorien.

AUGUSTINUS GAREI Florentinus typis edidit

1 *Orationem Funebrem* pro Ven. Abbate D. Cæſare Maynardi Florentino. Florentiæ an. 1613. 2. *Academicam Orationem* habitam Ticini Regii in *Affidatorum* Academiâ ann. 1617. aliaſque Orationes, & Dialogos valde elegantes; tranſiit ad plures an. 1649.

BARTHOLOMÆUS CASONI Florentinus Abbas S. Muſtiolæ de Cluſio, & poſtea Epiſcopus Piſaurienſis, ſcripſit

Delle glorie del Santuario di Loreto. Vivere deſiit an. 1419.

BENEDICTUS BERTHIA Veronenſis, Abbas, & bis Generalis Præſes, humanioribus litteris optimè excultus, & poeticâ facultate conſpicuus, emiſit in lucem.

1 *Idea del Prelato regolare*. Florentiæ 1679. 2. *Diſcorſi morali, e Predicabili*, ibidem 1688. reliquit inſuper. 3. *Poeſie Liriche*, e *Tragicomedie* nu. 3. & alia. Obiit anno 1696. dum eſſet Abbas SSmæ Trinitatis Florentiæ.

S. BENIGNUS BENIZZI, ſive de Biſdominis nobilis Florentinus Abbas Generalis, S. Ludovici Galliarum Regis intimus, ac familiaris, ſcripſit

1 *Clauſtrum Animæ, & Corporis*. 2. *Hiſtorias Vallumbroſanas* excuſas Florentiæ an. 1508. 3. *Plures Epiſtolas* ad Honorium III. Pont. Max. & ad laudatum S. Ludovicum. Vide Michaelem Pocciantium in Catal. ſcript. Flor. pag. 23. Didacum de Franch. Locatel. Del Sera. Wion. Sim. alioſque.

B. BENIGNUS MALATESTA Cæſenas Eremita ad Cellas Vallis Umbroſæ, ſcripſit

Librum Hiſtoriarum valde probatum, qui extat Florentiæ in Bibliotheca Mediceà S. Laurentii. Floruit an. 1383.

BERNARDUS GIANFIGLIAZZI nobilis Florentinus Abbas Generalis, ſcripſit

Librum Epiſtolarum Latinâ linguâ, inter quas una legitur ad Innoc. VII. Pont. Max. data an. 1404. die 23. Oct. ut videre eſt in eodem Fpiſtolarum Libro exiſtente in Tabulario S. Bartholomæi de Ripulis pag. 94. obiit an. 1422.

BERNARDUS del SERA Florentinus, ſcripſit

1 *Compendium Vitę Abbatum Generalium*, & aliquot Beatorum Congregat. Vallis-Umbr. 2. *Vitam Ven. Blaſii* del Milaneſe, nobilis Florent., & Abbatis Generalis, qui etiam ipſe compoſuit, *Hiſtoriam Chronologicam* Congregat. Vallis Umbr. ab an. 1400. uſque ad ann. 1511. quo eodem ann. obiit.

S. BERNARDUS UBERTI, de quo infra in Appendicibus Epiſcoporum, & SS. nobilis Florent. compoſuit

1 *Sermones quoſdam*. 2. *& ſuæ Congregationis Hiſtorias*. Michael Pocc. Cat. Script. Florent. pag. 30. & plures alii, interquos S. Attho, qui ejus Vitam ſcripſit; ut ſupra in eodem dictum eſt.

V. CÆSAR MAYNARDI Florentinus Abbas variis ſcientiis probè excultus & Hebraicæ linguæ adeo peritus, ut eam alios etiam doceret, ſcripſit

Chro-

Chronica Cœnobiorum Vallis Umbroſæ, & Paſſiniani circa ann. 1590.

CHRISTOPHORUS TALENTI à S. Sophia, vir omnigenæ eruditionis, & Orator eximius, plures Orationes emiſit in lucem ſic inſcriptas, nempe

1 *Orazione Funerale* per D. Valeriano Salaini Abbate di S. Trinita di Firenze, & ivi recitata, e ſtampata preſſo i Giunti an. 1605. 2. *Oratio* in Adventu ad Monaſterium Paſſinian. Illm̃i D. Uſimbardi de Uſimbardis Epiſcopi Collenſis, in eodem Cœnobio recitata, ibidem apud eoſdem 1607. 3. *Oratio* de laudibus S. Atthonis Epiſcopi Piſtor. & prius Abbatis Generalis Vall.Umbr. ibidem apud Mareſcottum an. 1608. 4. *Oratio* in funere Aurelii Fabagini olim Generalis Vall. Umbr. & demum Abbatis S. Mercurialis Forolivii, ubi recitata eſt, ſed impreſſ. Flor. apud Coſmum Juntam an. ... 5. *Orazione* funerale in morte del Seren. D. Ferdinando de Medici Gran Duca di Toſcana, recitata in S. Trinità di Firenze nelle di lui Eſequie, & ivi ſtampata per Criſtoforo Mareſcotti 1609. 6. *Orazione* funerale in morte di Arrigo Re di Francia, e Navarra recitata in Bergamo, & ivi ſtampata l'an. 1610. 7. *Orazione* per le viſite de' Superiori fatte nella Badia di Bergamo a nome de Studenti, & ivi recitata, e ſtampata per Comino Ventura l'anno 1610. 8. *Orazione* per la Paſſione, e Morte del noſtro Sig. Gesù Criſto recitata il Venerdì S. del 1609. e ſtampata in Bergamo per Comino Ventura nel 1610. quam refert etiam Jo: Cinel. Bibl. Vol. Plut. 10. pag. 36. 9. Emiſit quoque in lucem dum adhuc eſſet Juvenis, Italicè, *Carmina Rythmica*, ubi leguntur elegantiſs. Epigrammata in laudem SS. & Virorum Illuſtrium impreſſa ibidem apud eundem an. 1602. Ejus item Oratio in laudem S. Atthonis translata fuit in linguam Hiſpanicam Caſtellanam à D. Archangelo de Ciſneros, & impreſſa Ticini Regii an. 1611. apud D. Andream de Viano.

COSMUS SALINUS Florentiæ natus, humanioribus litteris egregie imbutus typis edidit librum rethoricum hujnſce tituli

Graphis Oratoria, in qua cujuſque Orationis componendæ ratio deſignatur. Florentiæ typis Amatoris Maſſæ an. 1648.

DIDACUS de FRANCHIS nobilis Genuenſis Abbas S. Bartholomæi de Ripulis prope Florentiam, & S.Praxedis Romæ, Vir ſingularis doctrinæ, typis edidit

1. *Vitam S. Jo: Gaulberti* ad Ferd. II. M. Etr. Ducem an. 1640. Quæ Vita inter tot alias ejuſdem S. à diverſis conſcriptas, optima omnium, atque digniſſima judicatur, ut pote notis, & allegationibus eruditiſſimis referta, item. 2. *Vitam M. Comitiſſæ Mathildis*. 3. Commentarium pulcherrimum in *Epiſtolam Pareneticam* ejuſdem S. Jo: Gualberti, & 4. *Officium parvum* in honorem ipſius SSm̃i Inſtitutoris. Obiit apud Marradium Abbas S. Reparatæ ann. 1649.

DOMINICUS FELIX BALESTRA Romanus Filius Sororis Em̃i Card. Parracciani, Abbas S. Mercurialis de Forolivio, Doctor in Lyceo Florent. ann. 1705. ſcripſit

Catalogum Abbatum ejuſdem Cęnobii S. Mercurialis Forolivii impreſſ. an. 1714.

EUDOXIUS LOCATELLUS Abbas edidit admodum copioſè

1 *Vitam S. Jo: Gualberti* Italicè, impreſſam anno 1583. item. 2. *Plura Volumina MSS.* pertinentia ad res hiſtoricas Congr. Vallis Umbroſæ, in Tabulario S. Bartholomæi de Ripulis.

FIDELIS A PUPPIO in Etruria familia Soldani edidit.

1 *Vitam Ven. Servi Dei Petri Migliorati* à Puppio Abbatis, & Eremitæ ad

Cel-

Cellas Vallis Umbroſæ. Florentiæ an. 1730. 2. *Succinta relazione* della Vita di S. Berta de Bardi Badeſſa di Cauriglia Congr. Vallis Umbr. ibidem eodem anno. 3. *Tractatum Apologeticum*, quo oſtenditur S. Torellum á Puppio Eremitam, Monachum fuiſſe Vallumbroſanam. Lucæ 1731. 4. *Quæſtionum hiſtoricarum*, quę Chronologiam Vallumbroſanam ſpectant Par. 1. in qua reſpondere nititur objectionibus Cl. Abbatis Guidonis Grandi in *Diſſertationibus Camaldulenſibus*. Florentię 1733. 5. *Earumdem Quæſtionum* Part. 2. qua diluere ſatagit reſponſiones laudati doctiſſimi Abbatis Grandi ad primã Partem, editas ſub nomine D. Vitalis Martii Florentini. Florentię 1733. In vivis agit hoc eodem anno 1735., & alias reſponſiones ad novas ejuſdem eruditiſſimi Abbatis Oppoſitiones parat; quas tamen, aliaſque prudentiſſimi Congreg. Vallumbr. ſupremi Moderatores, ne in lucem amplius emittantur, variis de cauſis interdixerunt.

FRANCISCUS RIPA Florent. Sac. Theologię Doctor, & ſuæ Congregationis in Romana Curia Procurator Generalis, dum Romæ Abbas eſſet S. Praxedis edidit

[*Tractatum inſignem de Simonia* in 3. partes diviſum; Romę typis Franciſci Corbelletti an. 1631.

FULGENTIUS NARDI pariter Florentinus, varia eruditione, pręſertim Hiſtoriarum ſuę Religionis, excellens, Abbas primùm S. Mercurialis Forolivii, mox SS. Trinitatis Florentię, plura compoſuit, typiſque tradidit; ea ſunt.

1 *Riſtretto della Vita di S. Umilta*! Florent. apud Antonium Maria Albizzini an. 1722. 2. *Il Catalogo* delle Badie, è Monaſterii di Monache per ordine di Alfabeto, che furono, è che alcune ſono preſentemente Vallombroſane: ibidem anno 1726. apud Dominicum Ambroſium Verdi. 3. *Catalogo Alfabetico de Santi*, è Beati, e Venerabili, ed Altri Huomini Illuſtri Vallombroſani, ibidem, eodem anno apud eundem. 4 *Catalogo Alfabetico* de Sommi Pontefici, che hanno privileggiata, è favorita la Congreg. Vallumbroſana; ibidem apud eundem an. 1728. 6. *Bullarium parvum Vallumbroſanum*, ſive *Tabula Chronologica* in qua continentur Bullæ illorum Summ. Pontificum, qui eundem Ordinem Privilegiis decorarunt. Ibidem apud eundem an. 1729. 8. præterea concinnavit. 7. *Memorias* Vallumbroſ: tom. 13. in fol. MSS. quibus addidit, decem alios tomos pariter MSS. materiarum ſimilium, & alia.

GENESIUS MINUCCI â Radda, edidit

1 *Speculum Eccleſiaſticum* tripartitum. Ravennę apud Petrum Joanellum an. 1595. in 8. 2. *Compendium Summæ* Cardinalis Franciſci Toleti in ſeptem libros, & duos tractatus diviſum. Mediolani an. 1606. apud Jacobum Cumum. 3. *Quinquaginta Appendices* ad idem Compendium, ibidem eodem anno apud Gratia-Deum Feriolum. Opus egregium, ideoque ſępius variis in locis impreſſum. 4. *Librum contra Judæos*.

V. GREGORIUS Abbas S. Sepulchri de Aſtino prope Bergomum, & poſtea ejuſdem Urbis Bergomenſis Epiſc. ab Innoc. II. creatus, ſcripſit

De veritate Corporis Xpi, contra Sacramentarios, ſive *Berengarianos*, qui Sęculo XII. Berengarii Hęreſim jam exploſam, damnatamque ab inferis revocaverant, de quo libro in 32. capita diviſo, & etiam nunc MS. in Abbatia Ripulenſi exiſtente fusè loquitur. Jo: Mabillonius in Pręf. tom. 4. Annal. Ord.

Ord. S. Ben. edit. Pariſiis, 1707. Obiit Gregorius an. 1145. Barth. de Peregr. *Vin. Berg.* par. 1. c. 28. & par. 2. cap. 22. Ven. Sim. in Catal.

GUGLIELMUS FRANCHINI Romanus edidit

Grammaticam Hebraicam, Italicè, cum hoc titulo *Il Sole della Lingua Santa*; ab illius Idiomatis peritis plurimi factam, & à Secundo Lancellotto in libro l' *Oggidì*, admodum commendatam, cujus methodum, ac ordinem Card. Bellarminus ſequutus, ac imitatus dicitur.

HILARIUS GHIROLDI nobilis Patavinus, & Civis Venetus edidit

Teatro del Cielo, e della Terra. In Bergamo 1640. ad Jo: Grimanum militum ibidem Prefectum; in quo Opere variis de rebus Geographicis, & Aſtrologicis diſſeritur. Obiit an. 1643. die 4. Auguſt.

HYACINTHUS GUCCI Abbas varia Opera, eaque egregia ſcripſit

1 *Il Criſtiano Prencipe politico*. Florent. apud Jo: Baptiſtam Landinum ann. 1630. in 8. 2. *Le Parabole Sacre* ibidem apud Amadorum Maſſi, Foroliviensem an. 1645. in 12. 3. *La ſcala di Perfezione*. 4. *Il Sindicato di Tiberio Ceſare*: exceſſit ann. 1648.

B. JOANNES à Catignano nobilis Florentinus, Abbas primum SSmę Trinitatis Florentię, ac deinde Eremita apud Cellas Vallis Umbroſæ, ſcripſit utrâque lingua, Latina ſilicet, & Etruſca.

1 *Plures Sermones, & Epiſtolas*, inter quas aliquot ad S. Catharinam Senenſem, ſibi familiarem, quarum viginti ſex unâ cum Vitâ ejuſdem Sanctę impreſſę ſunt Florentiæ an. 1722. in Typographia Regiæ Celſitudinis, ſuntque non ſolum piiſſimę, ſed optimi etiam Etruſci Idiomatis item. 2. *Vitam S. Domitillæ V. & M.* 3. *De moribus B. M. V.* 4. *De Pęnitentia*. Migravit ad Cęlum an. 1390. die 10. Martii.

S. JOANNES GUALBERTUS (de quo infra in Appendice Sanctorum,) fuit ſui Ordinis primus ſcriptor, nam circa ann. 1060. exaravit

Plures Latinas Epiſt. Paręneticas contra Simoniacos, & Nicolaitas; & antequam ſpiritum Deo redderet, *Aliam Epiſt.* ſimiliter *Paræneticam* ſcripſit, ſtylo quidem plano, ac ſimplici, ſed ſapientię, ac prudentię ſenſibus profundiſſimam, quam ejus Vitę Scriptor integram affert, eſtque cum aliis laudatis Epiſtolis typis impreſſa.

MICHAEL ANGELUS CHELLI Florentinus ſcripſit

1 *Hiſtoriam Florentinam* ſui temporis aſſervatam in Bibliotheca Medicea S. Laurentii, & 2. *Kalendarium Eccleſiaſticum*; obiit an. 1563. annor. 83. menſ. Febr. Lucatell. Sim.

PLACIDUS PAVANELLUS Patavinus ex Monacho Congreg. Caſinen. ab Eugenio IV. creatus Abbas Generalis Vallis Umbr. ſcripſit

Epiſtolarum Volumen. Vide noſtros Catalogos Epiſc. p. 47. & Reform. pag. 22. Congregat. Caſin.

PLACIDUS A' PUPPIO Orator excellens ſcripſit

1 *Controverſias* adverſus Lutherum: & 2. *Tractatus* quoſdam *in Decalogum*. floruit tempore Julii III. Pont. Max.

SANCTES DE VALORIBUS Peruſinus ſcripſit admodum accuratè

1. *Vitam S. Jo: Gualberti*, an. 1500., item Librum inſcriptum. 2. *Peregrinatio Vitæ humanæ*, & alia miſcellanea: flor. 1506.

SIMON ALTOVITI Abbas, & Generalis Pręſes, vir non minus doctrinâ, quam probitate, ac prudentiâ inſignis, quas oſtendit variis in Legationibus pro Apoſtolica Sede, ad plures Principes obitis, eo pręſertim tempore, quo

 fune-

funeſta, & cruenta Guelphos inter, ac Gibellinos bella ſęviebant; ejus egregia eſt

Collectio Epiſtolarum, quas ad Principes, Cardinales, Summoſque Pontifices ſcripſit, præcipuè ad Urbanos V., & VI. aſſervata in Tabulario S. Barth. de Ripulis. Obiit an.1387.

THESAURUS VELI Abbas primum S. Praxedis de Urbe an.1612. deinde ſuæ Congreg. Generalis Præſes LVII. an.1513. ſcripſit

Vitam S. Bernardi Uberti Cardinalis, & Epiſc. Parmen. Odoardo Cardinali Farneſio dicatam, impreſſam Romæ apud Gulielmum Facciottum an. 1612. Ven. Sim. in Catal.

B. THEUZZO LAMBERTI Florentinus Diſcipulus S. Jo: Gualberti, primus fuit qui ſcripſerit

1 *Vitam S. Jo: Gualberti* an.1260. quæ poſtea in vulgarem ſermonem fuit tranſlata, & etiam num extat in Mon. Vall. Umbr. 2. *Commentarium in Regulam* SS. P. Benedicti Abbatis.

VALENTINUS AVERONI nobilis Flor. Abbas, & Viſitator Congr. Vallis Umbroſæ, tranſtulit ex Latino in Italicum ſermonem.

1 *Il Trattato del Governo de Prencipi* di S.Tomaſo di Aquino [ſi tamen ejus eſt] al Re di Cipri. In Firenze apud Georgium Mareſcottum an. 1577. in 8. de quo Juſtus Fontanini, *de Italica* Eloquentia lib. 2. claſſ. 12. §. 5. pag. 129. 2. *Traduzione del trattato* del Governo de Giudici compoſto dall' Angelico Dottor S. Tomaſo. Alla Ducheſſa di Brabanza Ibidem apud eundem eodem anno. 3 *Libri due* della Dottrina Criſtiana pertinente à tutti gli Stati degli Uomini del Divo Dioniſio Cartuſiano, tradotti dal Latino in Volgare, ibidem apud eundem anno 1576. 4. *Diſcorſi ſopra l'Orazione Dominicale* diſtinti in IX. libri tom. 1. in 4. in Firenze preſſo il Mareſcotti 1575. 5. *Diſcorſi ſopra le neceſſarie condizioni*, che deve havere la Vergine Spoſa conſecrata a Criſto. Libi 4. in Firenze per il Mareſcotti 1591. in 8. MSS.

1 *Trattato della Città di Dio* di S.Agoſtino Veſcovo Ipponenſe contro i Pagani tradotto in lingua Fiorentina nel 1591. 2. *Diſcorſi ſopra il Salmo* 116. *Laudate Dominum omnes Gentes &c.* e compendio di tutti i Salmi del Profeta David, e perciò colmo di Miſterii di Criſto, e di ſua S. Chieſa 1692. 3. *Diſcorſi ſopra il Miſterioſo Cantico* de Santi Angioli nella Natività di Criſto 1595. 4. *Diſcorſi ſopra dell' Opre di Dio*, Natura, Grazia, e Gloria ſopra il Salmo 142. v. 5. *Meditatus ſum in omnibus Operibus tuis* 1596. 5. *Diſcorſi ſopra il Cantico de Cantici* di Salomone diviſi in lib:8. 1597. Omnia hæc MSS. aſſervantur in Bibliotheca Monaſterii Paſſinianenſis. 6. *Diſcorſi ſopra il Significato* del SSmo nome di Gesù, extat in Bibl. Monaſterii Valliſumbroſę. De ejus translatione Tractatus D. Thomæ *de Gubernatione Principum*, cum laude loquitur Author Bibliothecę Italicę Venetiis impreſſæ an. 1728. p. 196.

VALERIANUS SALAINI Florentinus Patriâ Abbas Generalis Congreg. Vall. Umbr. compoſuit plura Chronica variorum Monaſteriorum ejuſdem ſuę Congreg., circa an. 1580., nempe

1 *Chronicon Cęnobii Vallis Umbroſæ*. 2. *S. Michaelis de Paſſiniano*. 3. *S. Laurentii de Coltibono*. 4. *S. Bartholomæi de Ripulis*; aſſervata in Archivis eorumdem Monaſteriorum; addidit 5. *Chronicon* Epiſcoporum, Archiepiſcoporum, & Card. Florentin. 6. *Geſta Reipublicæ* Florentinę, & alia.

VE-

VENANTIUS SIMII Abbas, Viſitator, & in Romana Curia Procurator, demumque Abbas Generalis ſuæ Congregationis, nec multo poſt à Clemente XI. creatus Epiſc. Salaminæ, conſarcinavit

Catalogum Virorum Illuſtrium Congreg. Vall. Umbr., impreſſ. Romæ ann. *1693.* apud Joſephum Vannaccium, obiit an.1718.

VINCENTIUS FEI Romanus, Doctor, & Prælector Sorbonicus, ſcripſit *Concertationes Dogmaticas* contra Lutherum, alioſque Hæreticos, impreſſas Pariſiis. Obiit an. *1600.*

VIRGILIUS FALUGI Florentinus Abbas, & Viſitator Generalis, doctiſſimus in Herbarum cognitione, quam *Botanicam* vocant, ſcripſit

1 *Proſopopæjæ Botanicæ*, ſive Nomenclatoris Botanici pro Rei Herbariæ Candidato Doctore Raynerio della Grange. Florent.an.*1697.* typis Antonii M. de Albizinis in 12. part.1. 2. Part. ſecundam, *de Plantis Umbelliferis* propriè dictis, flore perfecto pentapentalo irregulari ibidem anno *1699.* 3. *Proſopopæjæ Botanicæ* Tournefortianâ methodo diſpoſitæ Part.3.ibidem an.1705. apud Cæſarem Bindi.

VITUS de Ponte à Sieve in Etruriâ compoſuit

Chronicon S. Michaelis de Paſſiniano an.1570. Plures alios Valumbroſanos Scriptores videas apud Aſcanium Tamburium in *Fago.* Venantium Simii in Catal. Fulgentium Nardi in Memor. Vallumbr. alioſque.

APPENDIX

Aliquot Summorum Pontificum, Cardinalium, & Epiſcoporum Congreg. Monachorum Vallis Umbroſæ.

ALEXANDRUM Papam IV. Valumbroſani Scriptores (quos videas apud Fulgentium Nardi in Catal. pag. 10.) aſſerunt primo fuiſſe Abbatem Puppienſem, ac deinde ad Cardinalis dignitatem, demum ad ſummum Pontificatum aſſumptum. Sicut etiam

S. GREGORIUM VII. olim Hildebrandum, Abbatem, ut autumant, S. Benedicti de Calvello, ejuſdem Congregationis aſſeclam volunt Aſcanius Tamburinus in *Fago*, Didacus de Franchis *in Vit.* S.Jo: Gualb. l.22. pag. 507., aliique, & Carolus Tapia Juris Conſultus, & Eques Neapolitanus in *Tractatu de Religioſis Rebus* impreſſ. Neapoli an. 1593. ex Typographia Stelliolæ pag. 265. cap.4. n.6. ſed extra omne dubium eſt, hunc Sanctum Pontificem Monachum fuiſſe Cluniacenſem, & Abbatem S. Pauli de Urbe, quod tamen minimè officit, quin aliquandiu etiam inter Vallumbroſanos Monachos; ut eorum unus degere potuerit. Nam Sanctus quoque Robertus Monachus primùm fuit, & Prior S. Petri de Cella, deinde Tornodorenſis, & poſtmodum Moliſmenſis Cœnobii Abbas, & à Monachis Hauz ad idem

munus electus, demumque Ciſtercienſis Inſtituti Author. S. pariter Petrus Damiani Monachis S. Crucis Avellanæ primò adſcribi voluit, deinde inter Monachos Camaldulenſes recenſeri, poſtmodum propriam Congregationem, quæ de ejus nomine *S. Damiani vocata eſt*, inſtituit in Apulia in Monaſterio *S. Petri de Majella* prope Sulmonem juxta Montem *de Morono* dictum, ubi poſtea S. Petrus Cæleſtinus ſub nomine Petri de Morono habitavit. Denique etiam num ſæpe videmus Monachos Ord. D. Benedicti ex una ad aliam Congregationem tranſire. S. Gregorius VII. Cęlum conſcendit an. 1085.

GREGORIUM IX. Abbatem Strumienſem, S. Fidelis de Puppio, & GREGORIUM X. Placentinum, Abbatem S. Benedicti de Placentia, inſuper INNOCETIUM II. Monachorum Vallis Umbroſæ albo iidem Authores adſcribunt.

JO: HUNGARUS Abbas Strumienſis, ideſt S. Fidelis de Puppio, ab Antipapa Victore 4. creatus Cardinalis Albanus, in locum Paſchalis 3. pariter Antipapæ juſſu Federici Imperatoris electus eſt & ipſe Antipapa, ſub nomine Calliſti 3. ſeditque in ea Cathedra peſtilentiæ ſupra ſeptem annos, tandem reſipiſcens, ac pęnitens an. 1178. ſeſe male parta dignitate abdicavit, & ab Alex. 3. vero Pontifice Archiepiſcopus Beneventanus creatus eſt. Ciacc. t. 1. p. 1108. Marius Vipera in Chronol. Archiep. Beneventanor.

C A R D I N A L E S.

ANASTASIUS Abbas Montisplani à Paſchali II. S. R. E. Cardinalis renunciatus eſt.

AZZO Orgoglioſi Monachus S. Mariæ de Flumana ab eodem Summo Pontifice Cardinalis creatus.

S. BERNARDUS UBERTI, de quo infra in Catal. Sanctorum, ab eodem Paſchali II. ſacra Purpura donatus.

DAMIANUS ex primis S. Jo: Gualberti diſcipulis ab Alexandro II. Pont. Max. inter Cardinales adlectus.

GRATIANUS Piſanus Eugenii III. Fratris, vel Sororis filius Abbas S. Pauli Piſarum ad Arni ripam, vir integerrimus, & præſtantiſſimus, ab Alex. III. Cardinalium cætui adſcriptus.

GUIDO MORICOSI laudati Eugenii III. pariter Sororis, vel Fratris filius ab Innoc. II. ſacro Cardinalium Collegio ſociatus.

HUGO de RICASOLIS Abbas S. Laurentii de Cultobono Feſulanæ Diœceſis ab Alexandro III. Cardinalis dictus.

LUCIUS BOETIUS ex Comitibus Anagniæ S. Atthonis Diſcipulus, ab Inn. II. in ſac. Cardinalium numerum aſcitus.

MARTINUS CYBO ex Maſſæ, & Carrariæ Ducibus ab eodem Inn. II. S. R. E. Cardinalibus aggregatus ann. 1138. Aſcan. Tamburin. *de Jur. Abb.* tom. 1. pag. 25. At Ciacc. Monachum Ciſtercienſem eum fuiſſe aſſerit.

ODERISIUS Abbas S. Mariæ de Oſella à Paſchali II. rubro Galero exornatus.

S. PETRUS IGNEUS, de quo infra in Append. Sanctorum, a Gregorio Septimo inter Cardinales adnumeratus.

PETRUS BARDI Florentinus Abbas S. Mariæ Fontisplani à laudato Inn. II. eandem Cardinalis dignitatem obtinuit.

S.

S. THESAURUS BECCARIA Papienſis Abbas Generalis Vall. Umbr. ab Alexandro IV. unicus Cardinalis creatus an. 1257., & Legatus Apoſtolicus contra Guelphorum, & Gibellinorum teterrimas factiones, ut eas ad Chriſtianam pacem componeret, ab iiſdem furentibus capitis abſciſſione Florentiæ martyrio coronatus eſt. Vide Ciacc. tom. 2. Sanſov. l. 1. Ill. Fam. Ital. Volat. lib. 20. Antropol. Wion. tom. 2. l. 3. pag. 290.

EPISCOPI.

AMBROSIUS MUTII Bergomas Abbas Aſtinenſis electus fuit Epiſcopus Bergomenſis, circa ann. 1098. ex Barth. de Peregrinis in *Vin. Bergom.* part. 1. cap. 28.

V. AMBROSIUS alter Abbas Generalis Vall. Umbr. ab Hadriano IV. creatus Epiſcopus Florent. an. 1155. ſedit annos fere 3. obiit an. 1158. Ughell. tom. 1. pag. 124. del Sera in Compend. pag. 7. Locatell. c. 19. pag. 22. Arnol. Wion. tom. 1. lib. 1. pag. 53.

S. ATTHO HISPANUS, de quo ſupra in Append. Scriptorum, Epiſcopus Piſtorienſis an. 1135. uſque ad an. 1155.

ATTHO alter Epiſcopus Bergomen. an. 1230. obiit an. 1240. Barth. Peregr. *Vin. Berg.* par. 1. c. 34. Ughell. Sim. p. 31.

BARTHOLOMÆUS CASONI [de quo ſup. in Append. Script.] fuit Epiſc. Piſaurienſis: obiit an. 1419.

S. BERNARDUS UBERTI, [de quo infr. in App. SSr.] Epiſc. Parmenſis.

COLUMBINUS BASSI Abbas Generalis à Clem. XI. creatus Epiſc. Piſtorien. & Pratenſis, Vivit an. 1735.

ELIMANDUS diſcipulus S. Jo. Gualberti fuit Epiſc. Florentinus, teſte Didaco de Franchis in Vit. ejuſdem S. Jo. Gualberti lib. 2. pagina 117., & lib. 5. pagina 117.

FLAVIUS GALLETTI ab Inn. X. creatus Epiſcopus Anglonæ: an. 1646.

V. GREGORIUS Abbas Aſtini prope Bergomum, deinde ejuſdem Urbis Epiſcop. Floruit ſæculo XII. de eo ſupra in Appendice Scriptorum.

GREGORIUS DE BISDOMINIS Abbas Paſſiniani, qui an. 1193. S. Jo: Gualbertum conſanguineum ſuum, cujus Vitam Latine, ac fusè ſcripſit, in Sanctorum Canonem à Cęleſtino III. referendum curavit, ab eodem Cęleſtino III. creatus fuit Epiſcopus Aquinas.

S. GUALA Patriâ Bergomen. ex Epiſc. Brixienſi Monachus Vallis Umbr. Obiit an. 1144. Wion. Locatel. Simius.

GUALA alter, Patria item Bergomen. fuit Epiſcopus Bergomi an. 1171. Obiit an. 1187. Peregr. par. 1. c. 31.

GUIDO CARRARIA Civis, & Epiſc. Bergom. an. 1280. Barthol. de Peregr. *in Vin. Berg.*

HERMANNUS diſcipulus S. Jo. Gualberti Epiſcopus Volaterranus. Vixit circa anno 1066. Ughell. tom. 1. in Append. pag. 543. Didac. de Fran. lib. 5. pag. 116.

HILDEBRANDUS ex Comitibus Guidi Abbas primum, deinde Epiſcop. Piſtorien. de quo idem Ughell. tom. 3. p. 357.

JO-

JOANNES TORNELLUS Epiſc. Bergomen. deceſſit anno 1230. de Peregr. in *Vin. Berg.* Ven. Sim. in Catal. p.31.

JOANNES NUMALIUS de Forolivio à Bonifacio IX. electus Epiſcop. ejuſdem Urbis Forolivien. an. 1402. Sim. pag. 173.

S. LANFRANCUS BECCARIA Papienſis Monachus S. Sepulchri extra, & prope Papiam, quod nunc, ex ejus nomine, S. Lanfrancus vocatur, Epiſc. ejuſdem Urbis Papien. obiit an. 1175.

LEO STROZZA Petri filius nobilis Florentinus Sac. Theolog. Doctor, & ſuæ Congregat. in Alma Urbe Procurator Generalis, ab Alexandro VIII. creatus Epiſcop. Piſtorien. & Praten. an. 1690. deinde ab Inn. XII. poſtulante Magno Etruriæ Duce Coſimo II. ad Archiepiſcopatum Florentinum translatus an. 1699. Obiit an. 1703. die 4. Oct. Ughell. tom. 3. col. 193. in Archiep. Flor. & eodem tom. col. 316. in Epiſcop. Piſtor.

MATTHÆUS DE GRIPHONIBUS à Puppio fuit Epiſc. Triventinus in Samnio: deceſſit circa ann. 1567. ætati ſuæ 80.

S. PETRUS IGNEUS Epiſc. & Cardinalis Albanenſis, de quo infra in Appendice Sanctorum.

PETRUS alter Epiſcopus Piſtorienſis an. 1906. Ughell. tom. 3. p. 357.

PLACIDUS PAVANELLUS Patavinus prius Monachus Caſinen. & Abbas. mox ab Eugenio IV. Abbas Generalis perpetuus Congregat. Vallis Umbroſæ conſtitutus an. 1434. à Nicolao V. Epiſcopus Biblen. 1447. ac deinde Parentinus, denique à Calliſto III. Epiſcop. Torcellanus fuit renunciatus, Simius, Scardeon. Cavacc. Wion. Ughell. Armell. in Catal.

RICCIARDUS à Monte Luco Abbas Generalis, ab Eug. IV. Epiſc. Maſſæ maritimæ creatus eſt an. 1433. Ughell. tom. 3. p. 799.

VENANTIUS Simii (de quo ſup. in Append. Script.) electus fuit à Clem. XI. Epiſc. Salaminæ. Obiit, an. 1718.

APPENDIX

Aliquot Virorum Sanctitate Illuſtrium Congreg. Monachorum Vallis Umbroſæ.

S. ALBERTUS PARISI Bonon. qui nomen ſuum Monaſterio illi ex ſuo nomine reliquit.

S. ARIALDUS Diaconus primùm Mediolanenſis Eccleſiæ, mox Congr. Vallis Umbr. Monachus, ſociuſque S. Petri Ignei, ab Hæreticis cruciatus, Xpi Martyr effectus eſt, unâ cum aliis quinque Monachis ſodalibus ſuis, Arnulpho, Landulpho, Dagegario, Siro, & Urſino, quia Nicolaitarum, & Simoniacorum hęreſes evertere ſtrenuè ſatagebant; idque circa annum 1096.

S. ATTHO Epiſc. Piſtorien. ſanctitate conſpicuus, de quo ſupra in Append. Scriptorum, & Epiſcoporum.

S. BE-

S. BENEDICTUS Monachus, & Eremita Monaſterii Cultoboni, penitentia, oratione, miraculis clariſſimus, in Cœlum abiit an. 1107. cujus ſacrum corpus poſt 320. annos incorruptum, & ſuavem flagrans odorem inventum eſt. Boll.tom.2. Menſ.Jan. pag.336.Wion. Ferrar.Locatel.del Sera Sim.aliique.

S. BENIGNUS BENIZZI, de quo ſupra in Append. Scriptorum.

S. BENIGNUS MALATESTA, de quo ſupr. in Append. Scriptorum.

S. BERNARDUS UBERTI, de quo ſupr. in Append. Epiſcop. Hic nobili ſtirpe Florentiæ natus, Sororis filius S. Petri Ignei, adhuc Juvenis Congregationem Vall. Umbr. ſanctitatis famâ, præſertim tunc vivente S. Jo: Gualberto admodum florentem ingreſſus, mox Abbas electus, indeque Generalis Preſes, non adeo multo poſt ab Urbano II. Pont. Max. magnâ Comiſsâ Mathilde poſtulante, & Parmenſi populo flagitante, Epiſcopus Parmenſis fuit renunciatus, ac deinde S. R. E. Cardinalis tit. S. Chriſogoni, anno 1099. & à Paſchali II. totius Italiæ Apoſtolicus Legatus conſtitutus. Terras Celo commutavit an. 1133. idibus Decembris, ab eodem Paſchali II: inter Sanctos relatus. Ejus Vitam ſcripſit noviſſimè Theſaurus Veli Abbas Vall: Umbr. typiſque tradidit Romæ ann. 1612. apud Facciottum, ut in eodem Theſauro dictum eſt. Nam Barnabas Parmenſis Monachus noſter aliam ejuſdem Sancti Vitam prius vulgaverat Parmæ apud Eraſmum Viottum an. 1609. ut in noſtra Bibliotheca Prim. par. pag. 70. lin. 42. jam narravimus, de eodem Sancto videndi Ciac. t. 1. pag. mihi 351. Wion. Ferr. Ughell. de Franchis, Poccianz. pag: 30. Locatell. del Sera, aliique.

S. BERTHA de BARDIS Florentina, prius Monialis Benedictina, deinde Abbatiſſa Cœnobii de Cauriglia in Valle Arni, ſanctiſſime vixit, obiitque, an. 1163. & multis miraculis effulſit. Silv. Razzi de SS. Etruriæ. Ricord. Hiſt. Monaſt. del Sera, Locatell. Wion. &c.

S. HERLEMBALDUS Mediolanen. & Martyr ſocius S. Arialdi.

S. HUMILTAS Abbatiſſa, virtutibus, & miraculisglorioſa, quæ an. 1320. evolavit in Cœlum.

S. JOANNES GUALBERTUS nobili genere Florentiæ ortus ann. 985. ex præclara familia Biſdomini, actu illo mirabili, quo hoſti ad necem quæſito, ob Chriſti Domini Crucifixi reverentiam, vitam indulſit, ab eodem Crucifixo, caput ſibi in Eccleſia ſubinde oranti protinus flectente, inſuetum grati animi ſignum, unâque cœleſtium chariſmatum copiam affatim promeruit, quibus omniam virtutum exemplar factus, tot SSmos Aſſeclas, proprio in primis exemplo, Cœlo dare, & Catholicæ Eccleſiæ, invicta fortitudine, inſigniter prodeſſe facile potuit, Simoniæ Monſtrum ubiquè proſternens, & undique expellens; Æternum obtinuit triumphum ann. 1063. ætatis ſuæ 78. plurimis ſemper miraculis, ac prodigiis illuſtris, à Cœleſtino III. Pont. Max. in Sanctorum album relatus an. 1193. Ejus Vitam ſcripſerunt olim B. Andreas ejuſdem Congregationis Abbas, & S. Attho Epiſcopus Piſtorien., quam exhibet, & illuſtrat Jo: Mabillonius ſæculo VII. Benedictino, & noviſſime Italicè Didacus de Franchis Abbas Ripulen. Theſaurus Veli Præſes Generalis, Eudoxius Locatellus, aliique plures. *Vel 1073. ætatis 88. juxta Simium.*

S. LANDULPHUS COTTA Mediolanenſis Senatorii generis, Frater S. Herlembaldi, efferata quorundam Clericorum perfidia Martyrio coronatus.

S. LANFRANCUS BECCARIA, de quo ſupra in App. Epiſcoporum.

S. MARGARITA Monialis, diſcipula S. Humilitatis, & Abbatiſſa, quæ vixit annis 110.

S. PE-

S. **PETRUS IGNEUS** à puero S. Jo: Gualberti diſcipulus, ipſe etiam Patria Florentinus ex prænobili familia Aldobrandeſca, vel Ildobrandeſca, vel Aldobrandina, ex Comitibus Joannenſibus, omni ſanctitate, humilitate, ac obedientiâ mirabiliter effulſit. Creatus Abbas Paſſiniani, Monaſterium ſanctè, ac prudenter rexit; cujus obedientiæ prodigium illud numquam ſatis celebratum refertur, quod jubente eodem S. Jo: Gualberto, per ardentiſs. ac immenſum ignem ad Simoniacos clariſſime confundendos, & evidentiſs. convincendos, utque oſtenderet Alexandrum II. verum Pontificem, & legitimum Chriſti Vicarium, ſemel, ac iterum illæſus tranſierit, unde *Ignei* cognomen promeruit, qua in re D. Mauro Bm̃i P. Benedicti diſcipulo in oppoſito licet elemento, Petrus ſimilem ſeſe oſtendit, nam ille ſuper aquas ex præcepto SSm̃i Magiſtri ſicco veſtigio ambulavit, hic vero per ignem penitus intactus juſſu Bm̃i Præceptoris inceſſit, illum nimirum deduxit Dominus per aquam nimiam, hunc autem quaſi aurum in fornace probavit. Ceterum Petrus à Gregorio VII. Pont. Max. Cardinalis, & Epiſcopus Albanenſis creatus, & Apoſtolicus Galliæ, & Germaniæ Legatus dictus, præclariſſimè ubique ſe geſſit, maximâ Catholicæ Eccleſiæ utilitate. Denique ſenio confectus, & meritis cumulatus, apud Vallem Umbroſam SSm̃e in Domino obdormivit, ibidem ſepultus an. 1094. Ciacc. tom. 1. pag. 335. Oldoin. in eundem tom. 1. pag. 862. Angelus Cafferri in Synth. Vet. præter Script. Vall. Umbr.

S. **TORELLUS** Eremita, Converſus, ut dicunt, qui LX. annis ſolitariam Vitam duxit apud Avellanam, miraculis clariſſimus, cujus laudes celebrat Arſenius Barboni, de quo ſup. in Appendice Scriptor. Buccel. Silvanus Razzi, Bzovius, Boll. Ferr.

S. **VERDIANE** ex nobili Attavantorum familia in Caſtro Florentino exorta ann. 1192. Congregationis Vallis Umbroſæ Monialis effecta eſt, & Incluſarum rigorem ab ipſa juventute ad obitum uſque conſtantiſſimè cuſtodivit, additis cujuſque generis atrociſſimis aſperitatibus. Sed quod duo Serpentes cellam ejus ingreſſi, conturbernales ſe, imò hoſtes infenſiſſimos, tenerrimæ Virgini perpetuò, Deo permittente, exhibuerint, eam ſæpe ſępius caudis ſuis crudeliter flagellantes, ſicuti horrori, & maximo cruciatui illi fuerunt, ita inauditum ejus patientiæ exemplum cumulatiſſimè teſtati ſunt, cujus merito juſtiſſimus Judex immortalitatis gloriâ eam coronavit in Cęlis, quò an. 1232. poſt XXX. incluſionis annum feliciter migravit, inſignibus miraculis ſemper illuſtris, quibus permotus Clemens VII. Pont. Max. Eccleſiaſtico Officio eam colendam decrevit. Boll. Wion. Buccel. Razzi, Ferrar. aliique complures. *Mirabilis Deus in Sanctis ſuis*.

Eſto aliqui id negent, nulli Regularium Ordini additam autumantes, ſed perperam.

S. **URSINUS MARTYR** Mediolan. Socius S. Arialdi.

B E A T I.

B. **ALBERTUS** diſcipulus S. Jo: Gualberti, Vir ſummæ gravitatis, & diſcretionis, & humilitatis.

B. **ANDREAS** à Parma, de quo ſupra in Append. Scriptor.

B. **ANGELUS** Patria Florentinus ex nobili familia Lignarin', apud Vall. Umbr. Monaſticæ Religioni nomen dedit, quam Vitæ aſperitate, Angelicis moribus, Evangelicæ perfectionis ſtudio, in Beatiſſimam Virginem amore, ac venera-

neratione plurimum illuſtravit, cœleſtibus viciſſim à Deo viſionibus illuſtratus. Ad Cœlos tranſivit in Cœnobio Ripulenſi juxta Florentiam an. 1509. ætatis ſuę LXXX. ibidem tumulatus. Gabr. Bucel. in Ben. Rediv. ad hunc annum, Boll. tom. 5. fol. 253. del Sera pag. 20. Locatel. l. 2. c. 50. pag. 303. Wion lib. 3. pag. 172.

B. ANGELUS LEONORI, de quo ſup. in Append. Script.

B. HOMOBONUS, vel Homodeus, ut apud Simium, Patriâ Ariminenſis nobili familiâ de Ordelaffis, apud Vallem Umbroſam Monachus, & Eremita, cunctis virtutibus, ſed præcipuè aſperrimâ pęnitentiâ enituit; nam S. Dominicum Loricatum imitatus, quadraginta totos annos diſcalceatus inceſſit, catenâ ferreâ nudum corpus præcinxit, aliiſque diris cruciatibus ſe ſe jugiter afflixit, idque etiam in ætate 90. annorum, ut diſcamus, vel ex hoc, præter alia plurima exempla, multa pęnitentia, ſincero in Deum amore exercitos homines non ſolum vitam ſibi ante diem non adimere, ſed potius augere, & ad extremum uſque ſenium protrahere. Migravit ad Superos anno 1519. die 22. Septemb. Idem Bucel. ibidem. Vinc. Sim.

De eo ſupra in Append. SS. Congregationis Avellanæ.

B. RODULPHUS Socius S. Petri Ignei, contra Nicolaitas, & Simoniacos ſtrenuè decertavit, & plurimum profecit.

B. SIMEON Monachus primùm fuit in Cœnobio S. Salvii extra, & prope Florentiam Congregationis Vall. Umbr. [nunc autem eſt Monialium] deinde ad ſolitudinem ejuſdem Vall. Umbr. commigrans, eximiis virtutibus inclaruit, quæ ab aſſiduæ contemplationis dono, veluti rivuli à limpidiſſimo fonte jugiter emanabant, inter quas adverſitatum tolerantia copioſiſſima fuit, Patientiæ propterea ſpeculum appellatus, nam cum à Deo precibus obtinuiſſet, ut hujus vitæ cruciatibus, aſperrimas Purgatorii pęnas permutaret, graviſſimas quaſque ærumnas, & acerbiſſimos dolores invictâ conſtantiâ, imo magnâ alacritate perferens, holocauſtum Deo gratiſſimum fieri meruit, reſolutus anno 1509. Bucel. in Ben: Rediv. Annal. Vall. Umbr.

B. THEUZZO diſcipulus S. Jo. Gualberti, de quo ſup. in Appen. Scriptor.

Plurimi alii ſine dubio Viri dignitate, ac ſanctitate inſignes ex Vallumbroſana Congregatione prodierunt, quorum Catalogum, præter alios, texit Fulgentius Nardi ad calcem Bullarii Vallumbr. editi Florentiæ an. 1730. Hos autem dumtaxat hìc memoraſſe ſufficiat, ut omnibus palam fiat, laudatam Congregationem inter ceteras Ord. D. P. Benedicti Sapientiæ, Honoris, ac Sanctitatis fructibus feraciſſimam ſemper fuiſſe; iis tamen, quæ ſupra in fine Epiſt. ad Lectorem præfati ſumus, firmis ſemper, ac inconcuſſis remanentibus.

ALIA ADDENDA BIBLIOTHECÆ BENEDICTINO CASINENSI.

PAr. 2. pag. 63. lin. 24.

JUSTINIANUS BARUFFALDI honeſta ſatis, ac primaria Familia apud Centum nobile Æmiliæ Oppidum in Ducatu, ſeù Ditione Ferrarienſi, ortus an. 1636. prima Decembris, in Sęculo Lucius vocatus, vir fuit tum ſcientia, tum morum ſanctimonia conſpicuus. Ferrariæ, ubi in Monaſterio S. Benedicti noſtræ Congregationi nomen dedit, Monialium noſtrarum S. Silveſtri aliquandiù confeſſiones excepit, in quarum gratiam compoſuit

Theologiam Moralem pro Monialibus. Scripſit etiam

Reſponſionem ad articulos de Indulgentiis, qui libri extabant apud ejus Fratrem

 Mó-

Monachum Congregationis Montis Oliveti, nomine Marium Baruffaldi, qui in extrema ſenectute obiit; Juſtinianus verò provecta admodum etiam ipſe ætate haud multis ab hinc annis diem clauſit extremum. Ex relatione Clariſs.& celeberrimi Hjeronymi Baruffaldi Archipresbyteri Centenſis mihi perhumaniter traſmiſſa die 24. Octobris 1735.

Pag. 167. lin. 32.

IN ROMUALDO SERRA iterum adde pag. 83. lin. 30. Additionum ejuſdem ſecundæ Partis. Contexuit quoque

1. *Catalogum duplicem ſcripturarum* Archivi Cęnobii S. Mariæ de Cęſena, Bullarum ſcilicet Summ. Pont., Imperatorum, aliorumque Principum, nec non Inſtrumentorum, Allegationum, Actorum, Privilegiorum, Conſtitutionum Apoſtolicarum. 2. Decretorum Sacræ Congr., Ordinationum Capitularium, aliorumque documentorum &c. Primum ſerie Chronologica juxta Regimen Præſulum ejuſdem Monaſterii, Secundum ordine Alphabetico digeſtum, ab an.1059. uſque ad 1729. additis Notis, diſpoſuit etiam

3. Elenchum earundem ſcripturarum ad unamquamque particularem Proprietatem ejuſdem Monaſterii pertinentium, idque ſuaſione Rmi P. D. Seraphini Tanſi Abbatis eo tempore S. Juliani Ariminenſis. Omnia hactenus MSs. apud ipſum Authorem, qui an. 1718. Aretii in Academia, *Forzatorum* dictâ, *Orationem* recitavit, qua pulchritudinem Etruſcæ linguę præ Gallico idiomate commendavit, à Cl. ac doctiſs. Abbate Salvino Salvini approbatam, & laudatam: anno verò 1730. Cęſenæ in Academia Philomatum alia *Oratione* fidem, & authoritatem veterum Inſtrumentorum, ac Diplomatum defendit. Ejus cum laude meminit Cl. Hieronymus Baruffaldi Archipresbyter Centenſis ſupra memoratus, in Commentariis ad *Rituale Romanum* editis Venetiis an. 1721. Titul. 18. num. 20.

Plures inſuper alios virtute præſtantes Viros, Caſinenſis Cęnobii Aſcetas Cl. Eraſmus Gattola memorat in ſua *Caſinenſi Hiſtoria* edita Venetiis an. 1733. apud Sebaſtianum Coleti par. 2. Sęculo XII. pag. 755., & ſeqq. (ubi de Piis Hominibus) ex Elogiis potiſſimum D.Cornelii Ceraſo, in Caſinenſi Tabulario aſſervatis, deſumptis, qui tertio noſtro Catalogo acceſſionem aliquam facere poſſunt, inter quos

1 PETRUM BIEMMA Veronenſem, Abbatem Titularem S.Matthęi, Monaſticæ obſervantiæ zelo preclarum, qui Reformandis noſtræ Congregationis Conſtitutionibus, plurimam operam impendit, & Sanctiſs. P. Benedicti cubicula in Caſinenſi Turri conſtituta, Picturis, Marmoribus, & plaſtico opere inaurato, ære publico, pulcherrimè exornanda curavit, & Cardinalibus Ludovico Ludoviſio, Petro, & Hippolyto Aldobrandinis, Alexandro Peretto, Franciſco Barberino, ipſique Urbano VIII. Pont.Max. aliiſque Principibus, & inſignibus Viris in paucis charus fuit, quique in Beatiſſimę Virginis Immaculatam Conceptionem piiſſimus, ejuſdem Deiparæ Conceptæ die 8. Decembris 1644. religioſiſs. animam Deo reddidit. Et 2. *Cornelium item Biemma* laudati Petri fratris filium, virum integerrimum, ac prudentiæ fama clarum, qui virtutum merito ad Abbatis dignitatem promotus, ut illam invitus ſuſceperat, ſic ſponte, ac libentiſſimè dimiſit. 3. *Theodorum Martone* à Maranula Diœceſ. Cajet., præter reliquas egregias dotes, Philoſophicis, ac Theologicis ſcientiis admodum inſignem, pręcipuiſque noſtrę Congreg. doctrinâ, ac probitate conſpicuis Viris jurè optimo accenſendum, qui Prior creatus,

atus, poſt aliquot annos Cajetæ diem clauſit extremum an. 1688., ætatis 72. 4. *Thomam Ligorium* nobilem Neapolitanum morum probitate, & Regularis diſciplinæ ſtudio, atque in Peregrinos, & ægrotos charitate eximium, defunctum an. 1670., ætatis 59. Ex Fratribus vero Converſis, vulgò dictis, à nobis autem Commiſſis.

1. *Hieronymum Polonum* prius Eremitam prope Caſinum, deinde inter Fratres Commiſſos ibidem receptum, humilitate, & patientia commendatum, qui in Poloniam rediens apud Monaſterium Caſtro-Caſinenſe recens conſtructum exceſſit an. 1678. 2. *Fratrem Hippolytum* à S. Elia, habitu, inceſſu, & moribus honeſtiſſimum, & ſingularis modeſtiæ, qui ex hoc Seculo tranſivit an. 1680., ætatis 43. 3. *Fr. Honoratum* à Vallerotunda virum magnæ devotionis, & ad Eccleſiam orandi gratiâ frequentiſſimi acceſſus, qui obiit eodem anno 1680.

Hos etiam alios Viros pietate inſignes Caſinenſes Manachos memorat laudatus Abbas Eraſmus Gattola Hiſt. Caſin. Tom. 1. Part. 2. ſæcul. XII. pag. 755.

ALPHONSUM MUTINENSEM Patria, & Monaſticâ Profeſſione, qui Caſinum concedens, ibi aliquot annis ſanctiſſimè vixit, uſque ad annum 1660., quo Mutinam reverſus, cum Abbas Titularis renunciatus eſſet, ibidem an. 1680. die 24. Julii in Cenobio S. Petri ad immortalem vitam migravit, tantâ Sanctitatis opinione, ut ejus veſtes in Feretro jacentis, populus certatim diſcerperet, ac ſecum ferret.

FLAVIUM à DERTHONA Inſubrem nobili familia de *Rattis* ſodalem Cenobii Caſin. ac deinde Abbatem primò Mutinenſem, poſtea Andrienſem, demumque Cajetanum, virum Monaſticæ paupertatis, ac ſolitudinis valde ſtudioſum, in pauperes, & ægrotos magnâ charitate præditum, SS. ſacrificium Miſſæ ſummâ devotione celebrantem, erga Deiparam religioſiſſimum, in cujus honorem ſæpiſſimè ſolo pane, & aqua jejunabat, totâ vitâ laneâ interulâ uſum, in SS. PP. preſertim D. Auguſtini Operibus legendis aſſiduum; qui tandem Cajete è vivis exceſſit an. 1715. die 27. Maii etat. 76.

F. JOANNEM à Villa Pedemontii, ditionis Caſinen. jejunio, & orationi addictiſſimum, defunctum anno 1680., die 16. Martii, &

F. JOANNEM BAPTISTAM ab Oppido Rocche-Calaſinæ in Aprutio virum omni bonitate ornatum, omnique pietate repletum, erga Peregrinos in Caſinenſi Xenodochio recumbentes admodum miſericordem, extinctum an. 1696. die 8. Julii, utroſque Commiſſos, ut dicimus, Cenobii Caſinen. denique

PROSPERUM familia Pagano à Regio-Lepidi, S. Petri primùm ejuſdem Urbis alumnum, deinde inter Aſcetas Archiſterii Caſinen. admiſſum, ubi ad obitum uſque permanſit, virum morum gravitate, ac maturitate conſpicuum, & in cunctis ſuis actibus optimi exempli, cujus erga proximos, precipuè Peregrinos, quorum aliquandiù curam geſſit, charitatem, mentis puritatem, cordis humilitatem, Monaſtice diſcipline ſtudium, Vite demum innocentiam, quotquot eum agnoverunt, ſunt admirati; Ad eternam vitam tranſlatum an. 1702. annos natum 76. alioſque, quorum omnium ſi quis uberiores notitias haurire cupit, laudatum Gattolam adeat locis præcitatis, Nobis enim illos breviter, & compendio indicaſſe ſufficiat.

Superſunt utique Authori alia Opera imprimenda, ut putà præcedentium Operum 1. *Analecta*. 2. *Conciones Quadrageſimæ, & Adventus*. 3. *Plures Sanctorum Panegyres*, variiſque de rebus *Orationes*, aliaque, ſed ætas ſa-

tis

tis longæva ſeptuaginta, & quatuor annorum, affecta valetudo; aliarumque rerum, quæ ad id neceſſariæ forent, penuria, ab ea cogitatione ipſum diſcedere cogunt, illaſque lucubrationes Poſteris MSs. relinquere, ac deinceps in id unum incumbere, ut ad beatæ æternitatis iter ſeſe comparet, & Deo propitio, ac miſerante, Lectorumque orationibus adiuvantibus, nomen ſuum [ò utinam] ſcribatur in libro vitæ.

Die *6.* Maii 1635.

F I N I S.

SOLI DEO HONOR, ET GLORIA.

„ Errores ſuos agnoſcere, agnitoſque retractare hominibus eruditis non tur-
„ pe, ſed glorioſum, & honorificum eſſe, cum candoris ſibi hoc pacto, & in-
„ tegritatis, ſine quibus doctrina omnis vana eſt, ac nihili, famam literariâ
„ potiorem, atque præſtantiorem concilient, ſemper ſum arbitratus.

Joannes Mollerus apud Jo. Alb. Fabr. in Supl. Bibl. Lat. Hamburgi 1722. paulo poſt initium

IN APPENDICIBUS

ERRATA SIC	*CORRIGE*
In principio Operis, & in Epiſt. Rmi Abbatis Ollivetani corrige	D. Dominici Tatis, ubi dicit Olivetani
Pag. 1. l. 26. In Italicum Sermonem i ſermoni	In Italicum Idioma i Sermoni
Pag. 2. lin. 26. res etiam	ipſe etiam
Pag. 8. lin 9 col. 1. farentinus	Faventinus
Pag. 14. lin. 13. frequentium	Fræquentiam
Pag. 16. lin. 7. Verſum Octavio	verſum ab Octavio
Ibidem lin. ante pen. Naugnominis	Naugnomonis
Pag. 17. lin. 27. impreſſa correcta, & aucta	impreſſam, correctam, & auctam
Pag. 21. in nota marginali l. 2. In Appendix	In Appendice
Pag. 23. lin. 25. conſpicuus	conſpicuus fuit
Ibidem lin. 36. frequentiam	frequentiam
Pag. 24. lin. 28. numquam	nunquam
Ibidem lin. 35. Infantili	Puerili
Pag. 27. lin. 16. aliquot annis	non nullis annis
Pag. 29. lin. 25. in Chronicon	In Chronico
Pag 31. lin 33. 1715	1215
Pag. 35. lin. pen. 1622.	1612.
Pag. 37. lin. antepen. ſubſcrita	ſubſcripta
Pag 40. lin. 31. Baiberium	Barberium
Pag. 42. lin. 21. eum . . . illum	palam . . . illud
Pag 45. prope, & extra Peruſiam	extra, & prope Peruſiam
Pag 47. lin. 2. Lacell.	Lancell.
Pag. 49. lin. 15. Tycin.	Ticin.
Pag. 50. lin. 1. Putelanus	Puteolanus
Pag. 58. lin 27. S. Silveſtri	S. Silveſter
Pag. 60. lin. 13. 1018	1718
Pag. 63. lin. 37. Pareneticam	Paræneticam
Pag. 64. lin. 4. Vallumbroſanam	Vallumbroſanum
Pag. 72. lin. 25. S. Verdiane	S. Verdiana
Ibidem lin. 42. Lignaria	Lignarina

MAG 846